

ΧΡΟΝΙΚΑ

18. Σεπτέμβρης - Οκτώβρης 2004

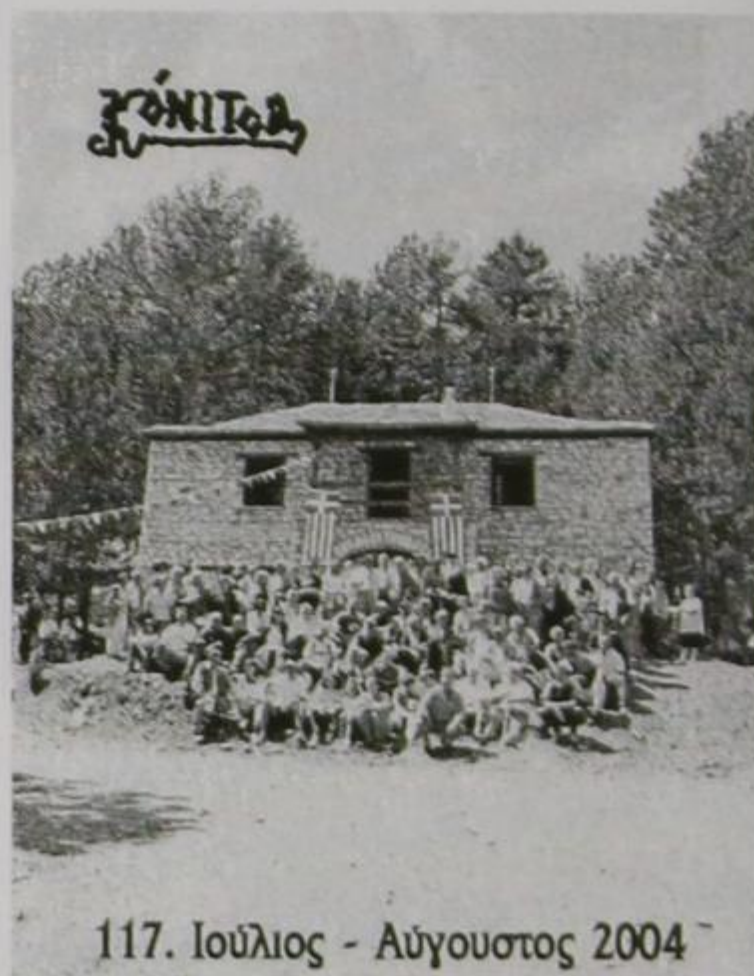

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ ΤΕΥΧΟΣ 117 - EURO 1,5

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
Εγκαίνια καταφυγίου Σμόλικα, Ι. Παπαϊωάννου	231
Με φαντασία και τόλμη, Α.Κ.	235
Σχολή Δημ. Αστυνομίας	237
Πολιτιστ. Εκδηλώσεις στην Κόνιτσα	238
Της φλόγας το πνεύμα (ποίημα), Π.Γ.	240
Περιγραφή Κόνιτσας το 1875, Χ. Γκούτος	241
Αναμνήσεις από τα χρόνια της κατοχής, Ν.Ρ.	245
Ο επίσκοπος Χριστόφορος Ρακιτζής, Ν.Ρ	250
Η Χλαίνη, Ι. Λυμπερόπουλου	251
Μια αξέχαστη εμπειρία, Κ.Β.	260
Τα παιδιά της Παλαιστίνης	261
Εκδηλώσεις στην Πρεμετή	263
Πώς διαπιστώνουμε ότι είμαστε παχύσαρκοι, Ε.Σ.	265
Εκδηλώσεις στη Μολυβδοσκεπάστη, Απ. Ριστάνη	269
Στη Μονή Μολυβδοσκεπάστης, Ι. Δάφνη	272
Ένα η αλεπού δέκα... τα αλεπουδάκια, Ειρ. Κίτσιου	273
Τιέν Τσάγκ (ποίημα), Ειρ. Κίτσιου	276
Καλοκαιρινό αντάμωμα, Κ. Αθανασόπουλου	277
Ο χορός στο Κεφαλοχώρι, Μ. Σδούκου	280
Δραστηριότητες Σουλ Κεφαλοχωρίου, Σ. Φασούλη	283
Σχολαρχείο Βούρμπιανης, Ι. Κιτσαντώνης	285
Ποίημα, Γ. Μπίμπα	288
Ανέγερση ξενώνα, Γ. Γκιώκα	289
Καγιάκ-Σλάλομ	291
Η εκκλησία Διστράτου, Η. Πίσπα	293
Εγκαίνια ναού στη Λαγκάδα, Ι. Ντίνη	295
Μνημόσυνο Μ. Αναγνωστόπουλου	296
Ειδήσεις - Κοινωνικά	299

117. Ιούλιος - Αύγουστος 2004

Φωτ. εξωφ. Το καταφύγιο Σμόλικα (Σ.Τ.)

**Εκδίδεται από Συντακτική
Επιτροπή**

**Ανδρέου Ηλία
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ίκαρος**

**Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο:
Σωτ. Τουφίδης**

**Κόνιτσα 44.100
Τηλ. 26550 22464-22212
Fax: 26550 22464**

Γραφικές Τέχνες

ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάλδη 10, 45221 Ιωάννινα

Τηλ. 26510-77358

**Ετήσια συνδρομή: Εσωτερικού 7 €
Εξωτερικού, Δολ. USA 25 Αυστραλία 30
Αλληλογραφία - Συνδρομές - Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιοδικού Σ. Τουφίδη
ή στο Βιβλιοπωλείο "ΕΛΕΓΕΙΟ" Θ. Ζώτου, Κόνιτσα**

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΥ ΤΟΥ ΣΜΟΛΙΚΑ

Με την ευκαιρία των εγκαινίων του δευτέρου καταφυγίου στο Σμόλικα, δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσουμε το πανέμορφο βουνό, το δεύτερο σε ύψος στην Ελλάδα (2637 μ.).

Για να απολαύσει κανένας το μεγαλείο των βουνών θα πρέπει να βρίσκεται εκεί πριν ο ήλιος ανατείλλει. Τα εγκαινία έγιναν το μεσημέρι, παρά ταύτα μπορέσαμε κάτι ν' απολαύσουμε. Η παράκαμψη προς το Καταφύγιο αρχίζει λίγον πριν από το Παλαιοσέλη και απέχει από τον επαρχιακό δρόμο Κόνιτσα-Δίστρατο 7 χιλιόμετρα χωματόδρομο.

Γενικά ολόκληρη η διαδρομή από την Κόνιτσα και μέχρι το καταφύγιο εί-

ναι ανεπανάληπτη. Ευφραίνεται η ψυχή σου βλέποντας το πράσινο χρώμα σ' όλες του τις αποχρώσεις. Βέβαια από την Κόνιτσα το πράσινο αρχίζει να σε γοητεύει κι όσο ανεβαίνεις οι εναλλασσόμενες σκηνές του πράσινου είναι η μια καλύτερη από την άλλη.

Μπαίνοντας στο χωματόδρομο δεν ξέρεις τι να πρωτοθαυμάσεις, το μεγαλείο της ατέλειωτης απόκρημνης βραχοσειράς απέναντι! Τσιούκα Ρόσια, Καρτερός, Γκαμήλα, Πλόσκος, Αστέρα, Λάπατος, που στα σπλάχνα της κρατάει ακόμη χιόνια; την ποικιλία των αγριολουλουδιών μπροστά σου στα πόδια σου; ή τα πανύψηλα ρόμπολα;

Όμως το αυτοκίνητο δεν σου επιτρέπει να τα ιδείς επί πολύ. Για σκε-

Μέλη του Ορειβατικού Συλλόγου Κόνιτσας.

φθείτε πόσο ωραιότερα θα ήταν αν πηγαίναμε με τα πόδια τούτα τα 7 χλμ. από τη διακλάδωση ως το καταφύγιο, ναι μεν θα κουραζόμαστε λιγάκι, αλλά θα βλέπαμε και θα θαυμάζαμε πολλά. Αρκετός κόσμος, επίσημοι και αυτόκλητος λαός, παρέστη στον αγιασμό.

Αξιοσημείωτα τα όσα ελέχθησαν από τους διαφόρους ομιλητές, όμως την παράσταση έκλεψε ο Παπαλάμπρος από την Καλλιθέα, ο ιερέας που τέλεσε τον αγιασμό, ο οποίος ενθουσιασμένος από το ωραίο γύρω μας φυσικό περιβάλλον, κλείνοντας τα λίγα λόγια, είπε με παλμό: "Οι κάμποι τρέφουν άλογα και τα βουνά λεβέντες". Θερμά συγχαρητήρια σε όλους όσους καθοιονδήποτε τρόπο συνετέλεσαν ν' ανεγερθεί και λειτουργήσει το καταφύγιο τούτο.

Εύχομαι, με την καλόκαρδη συμπεριφορά του δραστήριου ενοικιαστού Χρήστου Στρατηγόπουλου να λειτουργεί τέλεια και να γεμίζει κυρίως από νέο κόσμο, όχι μόνον τους καλοκαιρινούς μήνες, αλλά ολόκληρο το χρόνο για να μπορούν έτσι ν' απολαμβάνουν το μεγαλείο της Φύσης όλες τις εποχές.

Έλεγαν παλαιότερα, όταν ανοίγει ένα σχολείο κλείνει μια φυλακή. Τώρα θα πρέπει να λέμε ότι όταν χτίζεται και λειτουργεί σωστά ένα ορειβατικό καταφύγιο, πάλι θα κλείνουν φυλακές και άλλοι ανθυγιεινοί και ψυχοφθόροι για τους νέους χώροι.

Άμποτε!

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου
Κόνιτσα, 22 Αυγούστου
2004

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 1800 Τ.Μ. στην
Α. Κόνιτσα Ηλίας Τζήκας

Τηλ.: 0107702828
0945378016

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΟΥΜΠΑΣ

Ασφαλιστικός Πράκτορας

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ - ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΓΡΑΠΕΖΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΔΑΝΕΙΑ

Ν. Ζέρβα 2 Κόνιτσα 44100
Τηλ.: (0655) 23616-24957
Κιν. 0944412994

ΕΘΝΙΚΟ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ Ο3 ΤΜΗΜΑ: ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΛΙ-ΔΡΑΚΟΛΙΜΝΗ - ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΚΕΡΑΣΟΒΟ)

Το εθνικό ορειβατικό μονοπάτι Ο3 που θεωρείται ίσως το ομορφότερο στην Ελλάδα, αρχίζει από την λίμνη των Ιωαννίνων και καταλήγει μέσω των ορέων της Τύμφης, του Σμόλικα και του Γράμμου στην λίμνη της Καστοριάς.

Το συγκεκριμένο τμήμα του που διασχίζει τον Σμόλικα και εξυπηρετείται από το ομώνυμο καταφύγιο αρχίζει από το χωριό Παλαιοσέλλι στην Λάκκα του Αώου και αφού περάσει από την καταπληκτική Δρακόλιμνη του Σμόλικα σε υψόμετρο 2.150 Μ καταλήγει στο χωριό Αγ. Παρασκευή (Κεράσοβο) που βρίσκεται στην ομώνυμη χαράδρα.

Το συνολικό μήκος του συγκεκριμένου αυτού τμήματος του Ο3 είναι σχεδόν 17 χλμ. και είναι εφικτό να διανυθεί και σε μια ημέρα.

Το μονοπάτι διαθέτει σηματοδότηση σχεδόν σ' όλη την διάρκεια και σύντομα θα ανακαινισθεί με σημαντικά έργα υποδομής ώστε να διευκολυνθεί περαιτέρω η ορειβατική και περιπατητική δραστηριότητα και επισκεψιμότητα στο Σμόλικα.

Το όρος Σμόλικας είναι η δεύτερη ψηλότερη Ελληνική κορυφή στα 2.637 μ. και η ευρύτερη γεωγραφική περιοχή που καταλαμβάνει, πέραν

του φυσικού κάλλους της, είναι συνδεδεμένη με ορισμένα από τα σημαντικότερα ιστορικά γεγονότα που χαρακτήρισαν την αρχαία αλλά και την σύγχρονη Ελληνική κοινωνική Ιστορία.

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΣΜΟΛΙΚΑ (Υψόμετρο 1.750 μ.)

Το νεότευκτο καταφύγιο του όρους Σμόλικας βρίσκεται μόλις 29 χλμ. από την κωμόπολη της Κόνιτσας, σε υψόμετρο 1.750 μ. μέσα σε κατάφυτο δάσος ρόμπολων και μαυρόπευκων.

Η πρόσβαση είναι εύκολη αφού είναι δυνατή (πέρα από το μονοπάτι Ο3) και μέσω δασικού δρόμου μήκους 7 χλμ. από το χωριό Παλαιοσέλλι.

Το καταφύγιο αυτό λειτουργεί κατά τη διάρκεια όλου του χρόνου και αποτελεί την ιδανική βάση-ορμητήριο για απολαυστικούς περιπάτους εξερεύνησης της άγνωστης στο ευρύ κοινό συναρπαστικής ομορφιάς της άγριας φύσης (χλωρίδας και πανίδας) του δεύτερου ψηλότερου ελληνικού βουνού.

Για την εξυπηρέτηση των αναγκών του ορειβατικού περιπατητικού και γενικότερα φυσιολατρικού τουρισμού, το καινούριο καταφύγιο

που κατασκευάστηκε από την Νομαρχία Ιωαννίνων, διαθέτει τέσσερα (4) δωμάτια με 24 κλίνες και δύναται να φιλοξενήσει ως και 30 άτομα.

Διαθέτει επίσης κουζίνα με έτοιμο φαγητό, καθώς και τραπεζαρία-καθιστικό με τζάκι. Στις παρεχόμενες υπηρεσίες του καταφυγίου περιλαμβάνονται 3 ντους και 2 WC στον εσωτερικό χώρο.

Σαν Extra υπηρεσίες παρέχονται:

Συνοδοί βουνού, Ορειβατικοί χάρτες, Δυνατότητα πρόσβασης στο καταφύγιο με όχημα 4x4, Καθώς και Camping στον πέριξ αυτού χώρο.

Τηλέφωνα Επικοινωνίας: 6946670564
Fax: 26550 24993

Με φαντασία και Τόλμη

Στην “Καθημερινή” της 4ης Ιουλίου τ.ε., ο διευθυντής της κ. Αντώνης Καρακούσης δημοσίευσε άρθρο με τον τίτλο: “Με φαντασία και τόλμη για τα χωριά και τη χώρα”. Από το άρθρο αυτό πολλά στοιχεία θυμίζουν “Επαρχία Κόνιτσας” και για το λόγο αυτό θεωρούμε σκόπιμο να τα φέρουμε σε γνώση του δικών μας αναγνωστών.

Διατρέχοντας τη χώρα νιώθει ο καθείς τη δύναμη της συνήθειας, την υστέρηση που αυτή δημιουργεί, την αδυναμία προσαρμογής στα καινούργια, στις απαιτήσεις κάθε περιόδου. Βλέπει πως φθίνουν περιοχές άλλοτε πλούσιες.

Το νιώθεις στους κάμπους της ενδοχώρας, εκεί που οι άλλοτε υπερπλούσιες επιδοτήσεις άφησαν πίσω τους μόνο ραθυμία και υποβάθμιση. Φαίνεται στα χωριά που μετέτρεψαν τα αγροτικά εισοδήματα σε διαμερίσματα και τώρα σιγοσβήνουν εγκαταλελειμμένα. Αποτυπώνεται στα καφενεία άλλοτε αναπτυσσόμενων κωμοπόλεων, όπου τώρα κυριαρχεί το ραχάτι του τσίπουρου και η σαχλοσυζήτηση γύρω

από τους παίκτες των ριάλιτι. Κι όμως απέναντι σ’ αυτό το κλίμα της υποχώρησης. Έχει η χώρα να αναδείξει πρωτοβουλίες με φαντασία, που ενσωματώνουν έργο πρωτοποριακό, ξεπερνούν τα συνήθη, τα στερεότυπα και αναδεικνύουν τρόπους και δραστηριότητες, που δεν φαντάζονται οι πολλοί, οι κλεισμένοι στα τείχη της συνήθειας και της αδράνειας. Πριν από χρόνια, σχεδόν μια δεκαετία πίσω, το Νυμφαίο, ήταν έναν τόπος έτοιμος να εγκαταλειφθεί, με τα παραδοσιακά του κτίσματα του γκρεμίδα, τα καλντερίμια κατεστραμμένα και τον πληθυσμό του γηρασμένο. Στα πρόθυρα του αφανισμού το άλλοτε ιστορικό κέντρο των Βλάχων και της αργυροχρυσοχοΐας στα χρόνια των Οθωμανών, είχε την ευτυχή συγκυρία να κινητοποιήσει επιφανείς με εντοπιότητα αστούς. Πρώτα ο Γιάννης Μπουτάρης των οίνων, που είχε την ιδέα του «Αρκτούρου», του κέντρου για την προστασία της αρκούδας και αργότερα ο συνάδελφός μας Νίκος Μέρτζος έφεραν τη μεγάλη αλλαγή.

Δύο άνθρωποι εντελώς διαφορετικοί, χωρίς πολιτικές συγγένειες, με

μόνο πάθος τη σωτηρία του χωριού τους, εργάσθηκαν σκληρά και απέδωσαν αποτέλεσμα μοναδικό. Εθεσαν κανόνες, οι οποίοι τηρήθηκαν, σεβάστηκαν αυτά που βρήκαν και επέβαλαν μια άλλη κουλτούρα στον τόπο τους. Σήμερα το Νυμφαίο είναι πρότυπο παραδοσιακού οικισμού, με το περιβάλλον προστατευμένο να κυριαρχεί και να αναδεικνύει την παράδοση, τον πολιτισμό, τη μοναδική ελληνική ύπαιθρο. Δέχεται επισκέπτες όλο το χρόνο, έχει δημιουργήσει ένα μοναδικό πυρήνα τοπικής ανταγωνιστικής οικονομίας και προβλέπει το μέλλον με βεβαιότητα.

Μερικές δεκάδες χιλιόμετρα βορειοδυτικότερα ένας νέος άνθρωπος στο Νεστόριο πασχίζει να βρει καινούργιους δρόμους για τον τόπο του, που φθίνει και απειλείται με αφανισμό. Μαζί με άλλους κινήθηκε δραστήρια να χαρακτηριστεί ο Γράμμος εθνικός δρυμός να τεθεί υπό προστασία η χλωρίδα και η πανίδα, τα ζαρκάδια και οι φιδαιοί, να αναδειχθούν οι ομορφιές του Αλιάκμο-

να, να καταστεί επισκέψιμο το βουνό, να βρει ανάσες οικονομικές η περιοχή, να συγκρατήσει τους νέους, να ξεπεράσει το σύνδρομο της γούνας που τώρα παραπαίει και δεν μπορεί να δώσει άλλα. Συνάντησαν όμως αντιδράσεις απίστευτες, από εκείνους που νόμισαν πως θα χαθούν τα βοσκοτόπια τους, από εκείνους που ανησυχούν για το παράνομο μνηγι τους, από τις συνήθεις δυνάμεις της μιζέριας. Το νομαρχιακό συμβούλιο δεν ενέκρινε την πρόταση, πόροι δεν θα φθάσουν στα ακριτικά χωριά, ο τόπος θα μείνει αδρανής, θα συνεχίσει να απογοητεύει.

Αυτές είναι οι δύο όψεις της σύγχρονης Ελλάδας, του ύψους και του βάθους, της απογείωσης και της εγκατάλειψης. Οσο για τη φαντασία, αυτή δεν συναντάται στους κύκλους της εξουσίας, μικρής ή μεγάλης, τοπικής, ή ευρύτερης. Είναι προνόμιο των «αλλοπαρμένων», αντισυμβατικών, εκείνων που αγαπάνε πραγματικά.

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 04610 49955 - Fax: 04610 49966 • Κιν. 0942411090
E-mail: lappmez@otenet.gr

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας**

ΑΠΟ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Στις 16/7 τελείωσε η εκπαίδευση των Δημ. Αστυνομικών στη Σχολή της Κόνιτσας. Η φοίτηση συντομεύτηκε κατά δύο μήνες λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων.

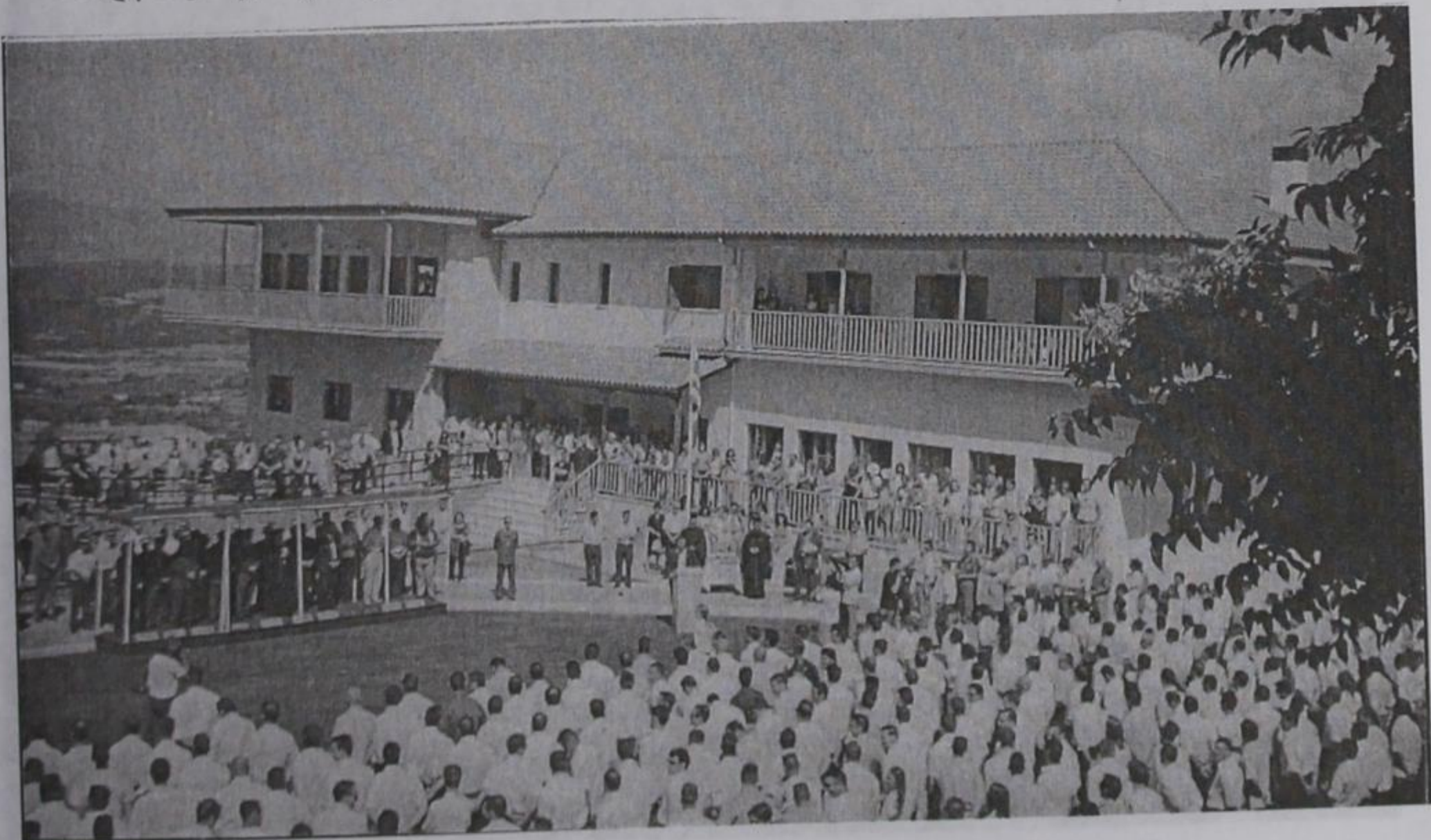
Στην αποχαιρετιστήρια τελετή που παρακαλούθησαν πολλοί κάτοικοι της Κόνιτσας παραβρέθηκαν ο υφυπουργός Εξωτερικών κ. Αθ. Νάκος, ο Μητροπολίτης κ. Ανδρέας, ο Νομάρχης κ. Καχριμάνης, Δήμαρχοι, Κοινοτάρχες κ.ά.

Στην αρχή μίλησε ο Δ/ντής της Σχολής κ. Ευ. Κολιούσης εκφράζοντας τις ευχαριστίες για την επιτυχία της εκπαίδευσης και της ομαλής λειτουργίας της Σχολής.

Κατόπιν πήρε το λόγο ο Δήμαρχος κ. Χατζηεφραιμίδης που απέσπασε τα χειροκροτήματα όλων των εκπαιδευομένων.

Στο τέλος μίλησε και ο Υφυπουργός ο οποίος τόνισε ότι η Κυβέρνηση στηρίζει το θεσμό της Δημ. Αστυνομίας και η πολιτεία θα συνεχίσει τη βοήθεια για τη βελτίωση και λειτουργία της Σχολής στην Κόνιτσα και στο μέλλον.

Οι αποφοιτήσαντες Δημ. Αστυνομικοί παίρνοντας τα διπλώματά τους αναχώρησαν για να επανδρώσουν τους Δήμους όπου τους περίμενε πολλή δουλειά εν όψει της Ολυμπιάδας.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2004 ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Στις 29/7 η πόλη μας Κόνιτσα υποδέχτηκε την Ολυμπιακή Φλόγα.

Στις 3 μ.μ. πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε στο προαύλιο του Δημαρχείου όπου έγινε η σχετική τελετή με σύντομη ομιλία του Δημάρχου και τραγουδιών από τη Χορωδία του Π.Κ.Δ. Κόνιτσα.

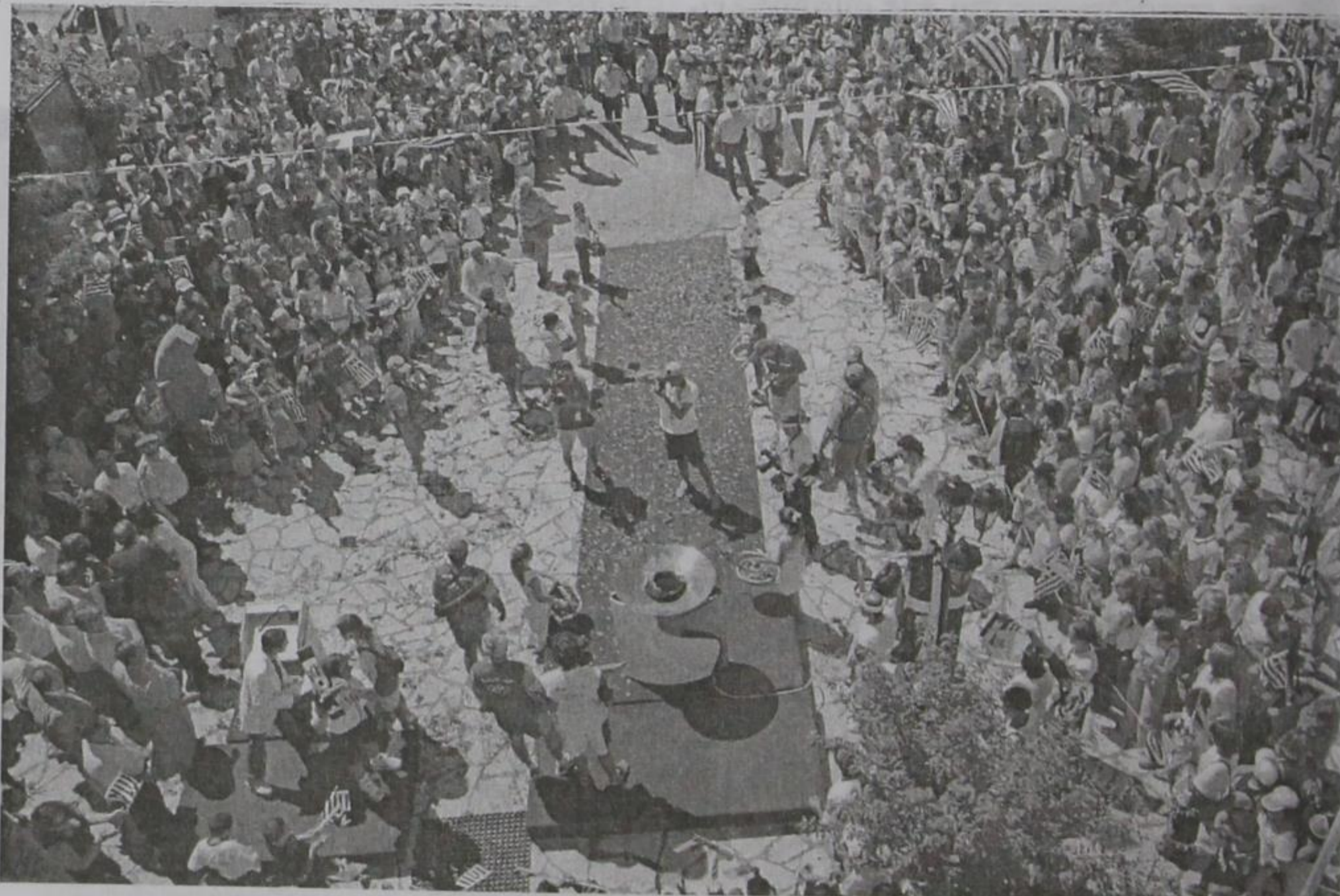
Στην τελετή παρευρέθηκε κι ο πρέσβης της Παλαιστίνης στην Ελλάδα καθώς και τα 120 παιδιά από την Παλαιστίνη που φιλοξενούνταν από μέρες στην Κόνιτσα.

Φεύγοντας από την Κόνιτσα η

Ολυμπιακή φλόγα πέρασε πάνω από το ιστορικό πέτρινο γεφύρι του Αώου για να συνεχίσει την πορεία της προς Βίγλα, Καλπάκι, Γιάννινα.

Στις 8 μ.μ. της ίδιας μέρας, στην Κεντρική Πλατεία της πόλης, οι χορωδία του Π.Κ.Δ. Κόνιτσα καθώς και η Χορωδία του Εξωραϊστικού Συλλόγου του Δήμου Αντίκυρας, τραγούδησαν ικανοποιώντας το πλήθος που τις καταχειροκρότησε.

Μετά τις Χορωδίες οι εκδηλώσεις συνεχίστηκαν με τη συναυλία του Σπύρου Πολυκαντριώτη και τε-

Υποδοχή της Ολυμπιακής Φλόγας.

λείωσαν με λαϊκό γλέντι.

• Την Παρασκευή το βράδυ 30/7 στην αίθουσα του Δημ. Μεγάρου δόθηκε θεατρική παράσταση των νέων του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ευκαρπίας Θεσ/νίκης με τίτλο: "Χρώματα" (παράσταση που αναφέρεται στην ισότητα των ανθρώπων και στη

διαφορετικότητα του άλλου).

• Στις 31/7 στην κεντρική πλατεία της πόλης το χορευτικό τμήμα του Π. Κ. Δ. Ευκαρπίας παρουσίασε χορούς από τη Μακεδονία και Θράκη προκαλώντας εξαιρετική εντύπωση σε όσους παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Η Χορωδία της Αντίκυρας.

Της Φλόγας το πνεύμα

Ετούτο το φως, όπου λάμπει στο χέρι,
Θεός του Ολύμπου το φέρνει σε μας^
το παίρνει απ' τον ήλιο, λαμπρότερ' αστέρι
για όλον τον κόσμο, σαν φύγει από μας.

Ειρήνη θα φέρει στον κόσμο μεγάλη
λαοί θα μονιάσουν, θα ζούνε μαζί,
θα πάψει μια χώρα κτυπώντας την άλλη,
σαν μια κοινωνία ο κόσμος θα ζει.

Λαοί, που το φως των Ελλήνων περνάει
στη χώρα που ζείτε κρατείτε απ' αυτό
μια φλόγα που λάμπει και πνεύμα σκορπιάει
αθάνατο, αρχαίο, σοφό, δυνατό.

Παλαιοσέλλιον 2-3-2004

Πούλιος Γρέντζιος

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377.

e-mail: surlams@otenet.gr

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικία απέναντι από τον Ξενών

“Το ΔΕΝΤΡΟ”

Τηλ. 210 - 2132988 - 69746083

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ “Το Γεφύρι” Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ κλπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αωού στην Κόνιτσα. Τηλ. 0655-23780

Περιγραφή της Κόνιτσας το 1875

Επιμέλεια Χ. Γκούτος

Στο δυσεύρετο βιβλίο του Αντωνίου Γεωργίου "Πολιτικόν κάτοπτρον", έκδ. 1880, περιέχονται, μεταξύ άλλων, ενδιαφέρουσες γεωγραφικές και ιστορικές πληροφορίες και προσωπικές μαρτυρίες του συγγραφέα για τις επαρχίες Πωγωνίου και Κόνιτσας.

Από σχετικά στοιχεία του βιβλίου προκύπτει ότι ο Αντ. Γεωργίου γεννήθηκε στο Δελβινάκι, γύρω στο 1820, ήταν συγγενής του Γ. Γαζή και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, μετά το 1860 μάλλον. Τα δημοσιεύματά του είχαν ως αφορμή την Συνθήκη του Βερολίνου (1878) για την χάραξη των νέων συνόρων στην Ήπειρο μεταξύ της Ελλάδας και της Τουρκίας. Επισκέφθηκε την Κόνιτσα το θέρος του 1875 και έγραψε γι' αυτήν τις παρακάτω παρατηρήσεις του και πληροφορίες, οι οποίες είναι μοναδικές ή σπάνιες στα δημοσιεύματα της εποχής εκείνης και αποκαλύπτουν πολλά άγνωστα περιστατικά σχετικά με την Κόνιτσα.

Η Κόνιτσα έχει σχήμα οφιοειδές, αρχομένη από μεσημβρίας και της δεξιάς όχθης του ομώνυμου ποταμού, ένθα και γεφυρούται μεγάλη και πελωρία γεφύρα, εκτείνεται προς βορράν περί την ημίσειαν ώραν, και εις το άκρον αυτής γίνεται η διανομή των εις τας οικίας υδάτων και εις τας δημοσίας κρήνας, ων η πηγή ου μακράν, και περιέχει εν τω χώρω αυτώ περί τας 1.200 έως 1.300 οικογενείας χριστιανικάς και Μωαμεθανικάς λαλούσας αμφοτέρας την Ελληνικήν (διότι και αι Μωαμεθανικάί έλκουσι το γένος εκ χριστιανικών Ελληνικών οικογενειών). Αν δε και η ηθική υπεροχή υπάρχη, ως εικός εις τους Μωαμεθανούς, δεν επιβάλλεται όμως υπ' εκείνων εις τους χριστιανούς καταπιεστικώς, ως εις άλλους χρόνους, αλλά ζώσιν αμφοτέροι και

ως συμπολίται εν αρμονία και ως αδελφοί, αποδίδοντες και αμοιβαίας επισκέψεις εν εορταίς αμφοτέρων των θρησκειών, είτε γάμοις.

Η πόλις αύτη εγέννησε μεγάλους άνδρας πολιτικούς Μωαμεθανούς διοικήσαντας και τον τόπον αυτών, και άλλους τόπους και δη εις τα Ιωάννινα εγένοντο διοικηταί (Βαλήδες) και διώκησαν άπασαν την Ήπειρον, ων τα ονόματα εν εκτενεί περιγραφή θα δηλώσωμεν, και πλούσιαι υπάρχουσι Μωαμεθανικά και τα νύν τινές οικογένειαι· χριστιανούς δε εγέννησεν εμπόρους, και μεγαλεμπόρους μάλιστα, ως τους της μεγάλης οικογενειας Σκουμπουρδή, τους της οικογενείας Λιάμμη, ης και νυν υπάρχουσιν απόγονοι εν Ιωαννίνοις, αλλ' εξελλήνισαν το "Λιάμμη" εις "Λιάμπεη", φαίνεται δια να παρίστανται εις τον κόσμον

και ως μπένδες, εν ω, ως γινώσκομεν, ουδέποτε επισήμως εδόθη τοιούτος τίτλος εις την τω όντι ευγενή και εμπορικωτάτην αυτήν οικογένειαν “Λιάμπη” και άλλας τινάς οικογενείας και τα νύν υπάρχουσι έμποροι εντός της πόλεως αυτής έχοντες περιουσίαν ουχί ευκαταφρόνητον.

Υπό δε την πόλιν και εις το μεσημβρινόν αυτής άκρον, έχει η πόλις αυτή ωραίαν πλατείαν και αρκετά ευρύχωρον ήτις καλείται υπό των εγχωρίων “σιάδ Κατή” (πεδιάς του Κατή) εις το μεσημβρινόν άκρον της κοιλάδος αυτής και εις την δεξιάν όχθην του ομωνύμου τη πόλει ποταμού, ως προείπομεν, (αρχαίου Αίαντος) έστησεν κατά τα 1805 ο τύραννος της Ηπείρου Αλήπασσας, το ανθρωπόμορφον εκείνο τέρας, την αγχόνην και απηγχόνισεν, ως προείπομεν, μετά το μεσονύκτιον, κρύφα και αυτού του στενοτάτου συμπολίτου, φίλου, και συμβούλου του Αμπάζη Τεπελενλή, πατρός του γνωστού και εν τη ελληνική ιστορία μεγάλου ανδρός Μωαμεθανού Αλβανού Ταϊρ Αμπάζη, τον μέγαν εκείνον άνδρα, αλλά και μέγαν πατριώτην, ημέτερον συμπολίτην και συγγενή Ιω. Δούκα Μίνου, τον και Νταή δια τε την ανδρείαν και γενναιότητα αυτού επικαλούμενον. Τον τόπον εκείνον, κατά την εκεί εκδρομήν ημών, αποτρόπαιον μεν δια το πραχθέν εν αυτώ υπό του τυράννου ανωτέρω κακούργημα, αλλά και ιερόν, διότι η θυσία εν τω τόπω αυτώ ενός μεγάλου τέκνου της

πατρίδος ημών “Δελβινάκιον” έσωσεν αυτήν εκ των ονύχων τοιούτου ανθρωπομόρφου τέρατος, επισκεφθέντες ησπάσθημεν και κατεβρέξαμεν ηρηνείς, δια πολλών δακρύων, κατεχόμενοι επί αρκετήν ώραν ως υπό νάρκης. Τα μεν περί του αοιδίμου εκείνου μεγάλου ανδρός, συμπολίτου και συγγενούς ημών θέλομεν εκθέσει εν ιδιαπέρω, βίω αυτού, την δε εκτενή και λεπτομερή περιγραφήν της πόλεως ταύτης, διότι αξίζει εκτενούς και λεπτομερούς περιγραφής, θέλομεν εκθέσει εν δέοντι.

Τα δε πέριξ αυτής ταπεινά μέρη, καίτοι κείμενα μεταξύ των μεγαλεπέρων ορέων της Ηπείρου, ως των του Παπίγκου, Λάζαρη, των της Κονίτσης και των προς δύσιν αυτής Αερόπου και άλλων ορέων της Ιλλυρίας, εισίν επιδεκτικά ελαιών. Διότι Μονή τις, κειμένη περί τας τρεις ώρας βορειοδυτικώς, έχει εξ ρίζας ελαίας και τοσούτον καρποφόρους, ώστε εξ αυτών πορίζεται το ετήσιον αναγκαίον έλαιον και τας προς τροφήν ελαίας των υπηρετούντων την αγίαν εκείνην μονήν και εντός της πόλεως είδομεν δύο ρίζας, αλλά και εκείνας νέας και καρποφόρους, εις Τεκέ τινα Τουρκικόν· αγρίας όμως ελαίας δεν γεννά ο τόπος. Η δε κυρίως πεδιάς, η εκατέρωθεν του ποταμού κειμένη εστί γονιμωτάτη και ευφορωτάτη.

Ο Αλ. Πάλης, κατοπεύσας εκ της Οστανίτσης (απεχούσης τέσσαρας ώρας βορειοδυτικώς της Κονίτσης) πέ-

ραν του ποταμού, είδε την Κόνιτσαν εις το άκρον του πεδίου και υπέρ την πόλιν Κυκλώπειον τείχος και επιθανό-λόγησεν ότι τούτο εστί το Ορεστικόν Άργος. Αλλά ημείς, επισκεφθέντες την πόλιν Κόνιτσαν κατά το 1875 και μετά επιμόνου επιμελείας ζητήσαντες να εύρωμεν υπέρ την πόλιν αρχαίον τείχος, και μάλιστα επί εβδομάδας σχεδόν, και μέχρι του χωρίου "Κεράσσο-βον" εξετάσαντες τον τόπον, ουδαμού ηδυνήθημεν να εύρωμεν ουχί Κυκλώ-πειον τείχος, αλλ' ουδέ και άλλα λεί-ψανα αρχαίου τείχους. Ένα δε μόνον παμεγέθη λίθον είδομεν προς άρκτον της πόλεως και εις το ανατολικόν ά-κρον του λόφου (εν ω λόφω και εις το βορειοδυτικόν άκρον κείται εκκλησί-διον ετοιμόρροπον του προφήτου Η-λία), επί βράχου τεθειμένον δι' αν-θρωπίνης τέχνης, έχοντα πάχος εις την βάσιν υπέρ τα τρία Γαλλ. μέτρα και ύψος περί τα τέσσαρα, όστις την μεν προς την πόλιν πρόσοψιν έχει λε-λαξευμένην και κωνοειδή απολήγου-σαν εις οξύ, την δε όπισθεν και προς άρκτον φυσικήν, ακατέργαστον, ως υ-πήρχεν εκ φύσεως, καλείται δε υπό των εγχωρίων "Τσούκα" δια το κωνο-ειδές αυτού, αλλ' η λέξις εστί Βλαχική άπορον δ' εστί πως εδόθη τοιαύτη Βλαχική ονομασία, εν ω εν τη πόλει ουδείς λαλεί την Βλαχικήν, και εν τη επαρχία έτι, πλήν ολιγίστων χωρίων ι-δρυμένων εις τα υψηλότερα μέρη των ορέων, ως η Σαμαρίνα, Φούρκα και λοιπά, το όλον πέντε έως εξ.

Είδομεν προσέτι εις το μεσημβρι-νόν άκρον της πόλεως, εν ω καταλή-γει η κλιπύς μιας πέρυγος του υπέρ την πόλιν όρους και άνω του άκρου αυτού επί της λοφοειδούς υπωρείας, τείχος μεταγενέστερον, έχον σχήμα φρουρίου, αλλά πολύ περιορισμένου, έχοντος μήκος από 90-100 βημάτων και πλάτος 50-60 η κατά μήκος, ήτις εστί η βορειοδυτική προς την πόλιν πλευρά αυτού, δεν σώζει μηδέ θεμέ-λια, αι δε άλλαι τρεις πλευραί σώζουσι τα θεμέλια και περί το ήμισυ μέτρον ά-νω της επιφανείας, και που πλειότε-ρον, το δε πλάτος του τείχους δεν υ-περβαίνει το εν και ήμισυ μέτρον, και δια μικρών λίθων και αμμοκονίας ε-κτισμένον ως προείπομεν, οι κάτοικοι καλούσιν αυτό "Καστρι". Επί δε του μέσου του χώρου του φρουρίου υπάρ-χει σχήμα οπής, περί το ήμισυ μέτρον έχουσα βάθος και περί τα τέσσαρα μέ-τρα, σταυροειδώς μετρούμενη, πλά-τος, και στρογγύλη· οι κάτοικοι δοξά-ζουσιν ότι η οπή αύτη εξεινέτο μέχρι του εγγύς ρέοντος ποταμού, δι' ης ε-πορίζοντο οι εν τω φρουρίω το ανα-γκαίον ύδωρ και τούτο πιθανόν, αλλ' ημείς αμφιβάλλομεν, διότι από του ποταμού, όστις ρέει ανατολικομεσημ-βρινώς, μέχρι του εδάφους αυτού υ-ψούται ο λόφος αυτός πλέον των δια-κοσίων Γαλλικών μέτρων και ίσως αύ-τη εχρησίμευεν ως ομβροδόχος εν καιρώ πολιορκίας του φρουρίου, διότι και το προς άρκτον του χώρου του φρουρίου μέρος εστί ανωφερές, ώ-

στε ευκόλως εκύνοντο εις την ομβροδόχον τα ύδατα. Κάτω δε της πόλεως, εν ω υπήρχε ναός του Αγίου Ιωάννου και τα νύν Τουρκικόν τέμενος (Τεκές), προς άρκτον του ναού και βορειοδυτικώς της πόλεως, είδομεν επί στρογγύλου και ολίγον άνω του άλλου εδάφους, λόφον, εκτάσεως ουχί πολύ ευρείας, αλλά κυκλοειδούς, έχοντα περίξ αυτού εσκαμμένα θεμέλια οπρος εξαγωγήν λίθων, και τινάς λίθους μεγάλους, αλλά και τούτους ουχί σώους, αλλ' εις τεμάχια, και εδείκνυον ότι ήσαν εξ αρχαίου τείχους πιθανόν ο λόφος αυτός να ήτο περιτειχισμένος εις τους αρχαίους χρόνους καθ' όλην την κυκλοειδή του θέσιν, ως αντελήφθημεν και εκ των προειρημένων λίθων εκρίναμεν.

Εκ των λειψάνων αυτών και άλλων περίξ του λοφίσκου αυτού τεμαχίων λίθων, φρονούμεν, ότι το μέρος αυτό ήτο το πάλαι κατωκημένον διότι έχει ωραίαν θέσιν η πόλις αύτη, ύδωρ άφθονον και εκάστη οικία έχει και κήπον πλέον του ενός στρέμματος και τινες και δύο στρέμματα και επέκεινα. Κείται δε η πόλις αύτη εις τας βορειοδυτικάς κλιτύας του ομωνύμου όρους αυτής (βουνόν της Κονίτισης, όπερ, ως προείρηται, εστίν ο αρχαίος Λυγκών), έχουσα άνω αυτής πυκνότατον και θελκτικώτατον εις την όρασιν αειθαλές δάσος, εκτεινόμενον από του μεσημβρινού άκρου προς άρκτον και πέραν του άκρου της πόλεως αυτής και προς

άνατολάς μέχρι της κορυφής του προειρημένου όρους, όπερ φυλάττουσιν ως ιερόν άλσος οι κάτοικοι, μάλλον προς ασφάλειαν της πόλεως, ίνα μη καταρρέωσιν οι χείμαρροι βλάπτοντες αυτήν, ή δια την θελκτικότητα και ευπρέπειαν προς την πόλιν αυτού. Απαγορεύουσι προσέτι δια νόμου της πόλεως την τομήν αυτού, και προσέτι να βόσκωσι ποιμνια, ούτε καν δύο και μόνον προβάτων είτε αιγών. Το δάσος αυτό σύγκειται το πλείστον εκ πιτύων, πευκών, ελατών και άλλων τοιούτων ομογενών φυτών, και ωσανεί διήρει ταύτα των μη αειθαλών φυτών (των εγγιζόντων προς την πόλιν) ανθρωπίνη τέχνη κατ' ευθείαν γραμμήν από του ενός άκρου μέχρι του άλλου, διο λέγομεν θέλγουσι την όρασιν του θεατού και δια την πυκνότητα και δια την ωρισμένην φυσικήν διαίρεσιν αυτών. Τα δε μη αειθαλή, τα προς την πόλιν προσεγγίζοντα, τα θαλοντα από του έαρος μέχρι του φθινοπώρου, σύγκεινται εξ ολίγων του γένους των δρυών, αλλ' ουχί πολύ ανεπτυγμένων, και εξ ετέρου είδους φυτού (όπερ καλούσιν "Γράβον" εν Ηπείρω), ως επί το πλείστον και τούτου πυκνού, εξ ολίγων Κρανεών και τινων άλλων θάμνων των Κρανεών τον καρπόν εγεύθημεν και ημείς, διότι ην η εποχή των, ότε επεσκέφθημεν τον τόπον εκείνον.

Αναμνήσεις από τα χρόνια της Κατοχής

ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟ, ΠΡΩΗΝ ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

Η εισβολή των Γερμανών στην Ελλάδα από τη Θράκη (6 Απρ. 1941) και η προέλασή τους προς την Θεσσαλονίκη, ανάγκασε τον ελληνικό στρατό να οπισθοχωρήσει από την Αλβανία, για να μην περικυκλωθεί από τα στρατεύματα του Άξονα.

Ακολούθησε η περίοδος της Κατοχής, χρόνια δίσεχτα, μήνες καταραμένοι. Γνωστό είναι πόσο υπέφεραν, τον πρώτο καιρό, οι κάτοικοι της Αθήνας, οι οποίοι είχαν περιέλθει σε απελπιστική κατάσταση, από την έλλειψη ειδών πρώτης ανάγκης. Παιδιά, σκελετωμένα από την πείνα και τις αρρώστιες, πέθαιναν κάθε μέρα. Με τα κάρνα μάζευαν τους νεκρούς από τους δρόμους και τους έθαβαν όπως - όπως.

Στα χωριά τα πράγματα, στην αρχή, ήταν διαφορετικά. Καθένας είχε τα χωράφια του, τον κήπο του, τα κατοικίδια ζώα. Γι' αυτό πολλοί, που εργάζονταν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις, λόγω της πείνας, έφυγαν για τα χωριά τους, τα οποία τότε γέμισαν κόσμο.

Από την άνοιξη, όμως του 1942 άρχισαν και εκεί να δυσκολεύουν τα

πράγματα. Η έλλειψη του επιουσίου άρτου και σιγά-σιγά οι στερήσεις και των άλλων αγαθών γίνονταν, μέρα με τη μέρα, όλο και πιο αισθητές. Και τότε άρχισε ο κόσμος από τα χωριά να πηγαίνει στη γειτονική Αλβανία, για να εξοικονομήσει τα προς το ζην: σιτάρι, καλαμπόκι. Έφεραν λάδι από τους Φιλιάτες ή αλάτι από τα Γιάννενα κι έκαναν ανταλλαγή προϊόντων. Κι ακόμα, κάτοικοι των χωριών μας έμπαιναν στην Αλβανία κι από χωριό σε χωριό, από σπίτι σε σπίτι ... ζητιάνευαν. Κι όλοι, Αλβανοί και Βορειοηπειρώτες πρόθυμα βοηθούσαν. Η πείνα, βλέπεις και το αβέβαιο μέλλον κάνουν τον άνθρωπο να αποβάλλει τη ντροπή και ν' απλώνει το χέρι. Και η επαιτεία αυτή και η ζητιανιά λεγόταν τότε «σιντίλα». Σιγά - σιγά ο κόσμος πήγαινε πιο μέσα. Κι ήταν τα ταξίδια αυτά, πολλές φορές επικίνδυνα, γιατί μπορούσαν να πέσουν σε ενέδρα, να συλληφθούν από τα στρατεύματα Κατοχής και να εκτελεσθούν επί τόπου.

Έτσι χάθηκαν π.χ. από το χωριό μου ο Χαρίλαος Παπαχρήστος, ο Μήτσιος Γκιώκας και ο Θανάσης Σι-

ούλης. Μπήκαν «μέσα» και δεν ξαναγύρισαν. Επικίνδυνα, λοιπόν. και κουραστικά τα «πήγαιν' - έλα» στην Αλβανία, αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι περπατούσαν μέρες ολόκληρες με φορτίο στην πλάτη τους, το λιγότερο 26 οκάδες (33 κιλά περίπου). Και θυμάμαι κάποια γριούλα, που, όταν τη ρωτούσαν πού είναι η κόρη τους, η Μάχη, απαντούσε με πίκρα κι αγανάχτηση: «Στο μαρτύριο, παιδάκι μου, στο μαρτύριο». Και δεν είχε άδικο, γιατί σωστό μαρτύριο ήταν τότε ο πηγαιμός στην Αλβανία.

Στη Βούρμπιανη λειτουργούσε, πριν από τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, αλλά και στα κατοπινά χρόνια Σχολαρχείο με οικοτροφείο, στο οποίο φοιτούσαν, όχι μόνο παιδιά των περιχώρων, αλλά και αρκετά από τη Β. Ήπειρο, όπως ο Θεόδ. Μάρκου από την Άρζα, ο Στέφ. Παπαδόπουλος από τη Σιάλεση, ο Γ. Μπέλλος από την Ερσέκα, ο Σαράντης Λιόσης, ο Σπ. Ρούπης από τη Ράχωβα, ο Κηπούλης, ο Κωνσταντινίδης κ.λ. Όλοι αυτοί και άλλοι έμαθαν «γερά γράμματα» στο σχολείο της Βούρμπιανης και όταν αποφοίτησαν και ξαναγύρισαν στην Κολώνια, πρόκοψαν και προόδεψαν ως έμποροι, δάσκαλοι, καθηγητές κ.λ. Όλοι τους με νοσταλ-

γία θυμούνται τη Βούρμπιανη, το δάσκαλό τους Χαρ. Ρεμπέλη, στον οποίο έστελναν χαιρετισμούς και θερμά γράμματα σε άπταιστη καθαρεύουσα.

Στην Άρζα, χωριό που απέχει 1 ώρα από το Βαρ. Τζιομπάν, πολλές φορές πήγα με τον πατέρα μου και την αδελφή μου Βασιλική, στο σπίτι του Θ. Μάρκου, ο οποίος παντοτρόπως μας βοήθησε την εποχή εκείνη. Και πρέπει εδώ να πώ ότι κι εμείς, όταν, προ ολίγων ετών, άνοιξαν τα σύνορα και άρχισαν να έρχονται Αλβανοί στην Ελλάδα, πρόθυμα τους βοηθήσαμε με ρούχα και τρόφιμα, και για λόγους ανθρωπιστικούς, αλλά για να ξεπληρώσουμε, ίσως, κάποιο παλιό οφειλόμενο χρέος μας.

Στο σημείο αυτό ας μου επιτραπεί μια φιλολογική παρέμβαση: Έτυχε να παραβρεθώ στην Άρζα σε γιορτινό τραπέζι μαζί με άλλους καλεσμένους. Με εντυπωσίασε τότε το παρακάτω έθιμο. Πριν φάμε, η οικοδέσποινα με μια χάλκινη λεκάνη, σκεπασμένο το άνοιγμα της με τρυπητό, για να μη φαίνονται οι σαπουνάδες, και κρατώντας πετσέτα και χάλκινο σκαλιστό κανάτι, πηγαινοέρχονταν μπροστά στους συνδαιτυμόνες, για να πλύνουν τα χέρια τους.

Αργότερα, διαβάζοντας Όμηρο, διαπίστωσα, ότι το ωραίο αυτό έθιμο κρατάει από την εποχή του Ομήρου. Γράφει σχετικά ο Όμηρος (Οδ. α 136-138).

«Μια υπηρέτρια με ωραίο χρυσό κανάτι έφερνε νερό (χέρνιβα) για να πλύνουν τα χέρια τους πάνω από αργυρή λεκάνη».

Ας σημειωθεί ευκαιριακά ότι οι πρόγονοί μας, πριν από την θυσία και από κάθε θρησκευτική τελετή, έπλεναν τα χέρια τους.

Το ίδιο έκαναν, κατά κανόνα, και προτού φάνε, γιατί ήθελαν με χέρια καθαρά να προσφέρουν ευθύς αμέσως σπονδή στους θεούς. Ο δικός μας, λοιπόν, «σταυρός» προ του φαγητού και η σπονδή στους θεούς έχουν ευδιάκριτο συσχετισμό. Η φράση «από Θεού (από θεών) άρχομαι (=αρχίζω) ισχύει και στις δύο περιπτώσεις. Γι' αυτό και η παροιμιώδης φράση «ανίπτοις χερσί» λεγόταν για όσους με προχειρότητα, απερισκεψία και όχι σοβαρή προετοιμασία επιχειρούσαν κάτι. Επανέρχομαι στα προηγούμενα.

Κάποια μέρα ο πατέρας με ρώτησε αν ήθελα να πάω στην Κορυτσά στον παλιό του μαθητή Στ. Παπαδόπουλο. «Θέλω και παραθέλω»

του είπα και ύστερα από 2-3 μέρες βρήκα μια παρέα, που θα πήγαινε «μέσα» (ενν. την Αλβανία). Με χαρά με δέχτηκε ο Στ. Π. και με διαφέρον με ρωτούσε για το χωριό, το σχολείο, τους δασκάλους, τους γιατρούς κ.λ.

Πριν φύγω, μου αγόρασε ρύζι, μακαρόνια, ζάχαρη, καφέ κ.λ., πράγματα που εμείς δεν είχαμε, και την άλλη μέρα έφυγα με δύο Στρατιανίτες. Ήταν καλοκαίρι και ο ήλιος έκαιγε καντήλα πάνω από τα κεφάλια μας. Εκείνοι περπατούσαν γρήγορα, γιατί ήθελαν να φθάσουν στη Στράτσιανη, κι εγώ, 15 χρονών, είχα κουραστεί. Όταν φθάσαμε, ύστερα από πορεία 6-7 ωρών κοντά στα ελληνοαλβανικά σύνορα, τους είπα να προχωρήσουν κι ότι θα πήγαινα σιγά - σιγά μόνος μου.

Όταν έφθασα στα σύνορα, ακριβώς στην κορυφογραμμή, στάθηκα λίγο και ανέπνευσα βαθιά. Πίσω μου η Αλβανία, μπροστά μου γνώριμα βουνά, ελληνικός ουρανός. Δάση, ράχες, όλα μου φαίνονταν χαρωπά· σαν να μου χαμογελούσαν. Αισθανόμουν ασφαλής, γιατί πατούσα ελληνικό έδαφος, τη Μπάντρα. «Ελλάδα, Ελλαδίτσα μου» ψιθύρισα και κατηφόρισα. Στη βρύση του Κάλη, πάνω από τους Χιονιάδες, κάθισα

στο πεζούλι, μούσκεψα το ψωμί στο νερό, άνοιξα και μια κονσέρβα και μοσκόφαγα, «θαραπαύτηκα», όπως λέμε.

Ύστερα πήρα το δρόμο για το χωριό. Πριν φθάσω «στου Γραμματικού», στην τοποθεσία «Τζιούμα» αντάμωσα με την αδερφή μου Αλεξάνδρα, η οποία μόλις τους είπαν οι Στρατσιανίτες ότι έρχομαι, ξεκίνησε να με συναντήσει και να μου πάρει το βάρος. Έτσι κι έγινε· φορτώθηκε το σακκούλι και με κουβέντες φθάσαμε στο χωριό.

Οι μήνες ροβολούσαν κι άρχισαν να δυσκολεύουν, όλο και περισσότερο, τα πράγματα σε πολλά χωριά, που δεν είχαν αρκετή εγχώρια παραγωγή, παρ' όλο που δεν είχαν αφήσει «μπαϊρι για μπαϊρι» ακαλλιέργητο.

Στα σπίτια «σφίξη» και οικονομία σε όλα: στο ψωμί, βούτυρο, λάδι κ.λ. Όσο για το πετρέλαιο, ας μη γίνεται λόγος. Αρκούσε ένα δαδί στο φεγγίτη στη βάτρα για να φέγγει λίγο στην «ογνίστα».

Έτσι, μετά την Αλβανία, ο κόσμος στράφηκε προς τη Μακεδονία και, μάλιστα, στο Τσοτύλι, όπου κάθε Σάββατο γινόταν παζάρι.

Εγώ λίγες φορές είχα πάει. Τους

περισσότερους δρόμους είχαν κάνει οι αδελφές μου Βασιλική και Αλεξάνδρα, γι' αυτόν τον επιούσιο άρτο. Σπάρραζε η καρδιά του πατέρα να τις βλέπει φορτωμένες να πηγαινοέρχονται.

Μεγάλη, λοιπόν, για όλους αυτή η ταλαιπωρία. Ξεκινούσαν την Πέμπτη το πρωί και το βράδυ κοιμόνταν πάνω από το Εφταχώρι, δίπλα σ' ένα λάκκο, που τον περνούσαν αρκετές φορές. Το πρωί ανηφορίζοντας δίπλα από το «Ροσιοτάρ» περνούσαν τον Πεντάλοφο (Ζιουπάνι) και έφθαναν στην Μόρφη και το Σάββατο, ύστερα από πορεία 4 ωρών περίπου, έμπαιναν στο Τσοτύλι.

Όλες οι αγοραπωλησίες γίνονταν με ανταλλαγή προϊόντων: Έδιναν λάδι, που το έφερναν φορτωμένοι από τους Φιλιάτες, ρούχα, παλτά, νυφιάτικες αρμάτες, καλαμάτες, κοσμήματα, χρυσά δαχτυλίδια, ειδήσματα του σπιτιού, γίδια, μοσχάρια, κ.λ. για να πάρουν σιτάρι ή καλαμπόκι. Κι αν δεν τα έδιναν στο παζάρι, έπαιρναν το δρόμο για τα χωριά.

Το απόγευμα ξεκινούσαν για την επιστροφή. Όσοι είχαν άλογο ή μουλάρι... καλά. Οι άλλοι φορτωμένοι με 30 οκάδες βάρος· είχε κυρτώσει η πλάτη, πλήγωνε η τριχιά τους

όμους.

Θυμάμαι, όταν βγαίναμε από το Εφταχώρι, στρίβαμε αριστερά προς τη Ζούζουλη (δεν υπήρχε δεξιά ο σημερινός δρόμος δίπλα στο ποτάμι) κι εκεί κοντά, στην πλαγιά ενός λόφου, είχαν μείνει κι είχαν χτίσει μικρά καλύβια καμιά εικοσαριά Ιταλοί στρατιώτες, μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας (1943). Έμεναν εκεί, μακριά από τους Γερμανούς και περίμεναν να τελειώσει ο πόλεμος, για να γυρίσουν στην πατρίδα τους. Αυτοί λοιπόν, οι αξιολύπητοι στρατιώτες, ρακένδυτοι και πεινασμένοι, έρχονταν στο δρόμο και ζητούσαν «proco rape» (=λίγο ψωμί). Και για ένα κομμάτι ψωμί, άρπαζαν στον ώμο το σακί και, σβέλτα - σβέλτα, το ανέβαζαν στην κορυφή του βουνού.

Όλοι κατάκοποι έφθαναν τη Δευτέρα. Οι ανάγκες, όμως, ήταν τέτοιες που τους ανάγκαζαν πάλι την Πέμπτη να κάνουν το ίδιο δρομολόγιο. Αλλά όλοι, παρ' όλες τις κακουχίες, ήταν αισιόδοξοι και καλοσυνάτοι και πίστευαν πως γρήγορα θα τελειώσουν τα βάσανά τους στους δρόμους. Να προσθέσει κανείς σ' αυτά και τις άσχημες καιρικές συνθήκες: ζέστες αφόρητες, καύσωνες το καλοκαίρι· βροχές, κρύο, νεροποντές, φουσκωμένα τα ποτάμια.

Πλημμύριζε από τη βροχή ο Βουργοπόταμος, πέρα ως πέρα. Αδιάβατος ο Σαραντάπορος, η Πιστίλιαπη και τ' άλλα ρέματα. Άιντε και να περάσεις την Πιστίλιαπη, πió πέρα από τη Θεοτόκο, όταν έβρεχε, πατώντας, μετά φόβου Θεού, πάνω σε τρία τέσσερα δοκάρια! Θολό το ποτάμι, κάτω από τα πόδια σου, φουρτουνιασμένο, αγριεμένο και φοβερό, έτρεμες και ζαλιζόσουν και μόνο που το έβλεπες. Αχούσε όλη η ποταμιά από το άγριο βουητό της «κατεβασιάς» του ποταμιού. Κι όταν περνούσαν μέσα τα ποτάμια, πιάνονται όλοι σφιχτά-σφιχτά, μπράτσο με μπράτσο και σβάρνιζαν τα πόδια στο βυθό, για να μην τους παρασύρει το ορμητικό νερό.

Κι πνίγηκαν αρκετοί τότε, όπως η Στυλιανή Μπεζεντέ (16 ετών) στο Λισκασιίτικο ποτάμι, και η Τόλαινα του Μπάρκη, αφού πέρασε φορτωμένη το τρεμάμενο ξύλινο Στρατσιανίτικο γεφύρι, έγειρε σε μια πέτρα να ξαποστάσει. Αλλ' όταν έκανε να σηκωθεί, την πήρε μπρός το βάρος κι έπεσε στο ποτάμι και πνίγηκε.

Κι από ποδεμή... μη χειρότερα! Λαστιχένια πέλματα από κάποια ρόδα αυτοκινήτου, με λουριά στερεωμένα στο λάστιχο με σύρμα στο σχήμα Π, για ν' αντέχουν. Τέτοιες τυ-

ράννιες είχε τότε ο κόσμος στους δρόμους. Γι' αυτό, όταν έβλεπα πολλούς μαθητές του Γυμν. Κόνιτσας να μην τρώνε το φαγητό του συσσιτίου, που λειτουργούσε την περίοδο 1960-67 ή να μην παίρνουν τη φραντζόλα του ψωμιού, τους έλεγα να ρωτήσουν τους γονείς τους να μάθουν τι υπέφεραν εκείνοι γι' αυτόν τον επι-

ούσιο άρτο. Αλλά τα παιδιά τα θεωρούσαν αυτά... παραμύθια.

Κι όμως, όσα πιά πάνω έγραψα, δεν είναι παρά ένα απλό σκιαγράφημα, μια αμυδρή απεικόνιση της τότε σκληρής πραγματικότητας, όπως, τουλάχιστον, την έζησαν, όσοι, φυσικά, την έζησαν στα δύσκολα εκείνα χρόνια της Κατοχής.

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΡΑΚΙΤΖΑΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Στις 5 Αυγούστου επισκέφτηκε την Κόνιτσα ο Θεοφιλέστατος επίσκοπος Τορόντο του Καναδά κ. Χριστόφορος Ρακιτζάκης (κατά κόσμον Γεώργιος), ο οποίος υπηρέτησε ως καθηγητής Θεολογίας επί τετραετία (1959-63) στο Γυμνάσιο Κονίτσης. Την επόμενη μέρα ελειτούργησε στην Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπάστου, τη μεθεπόμενη στο Ελεύθερο και την Κυριακή 8 Αυγούστου στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου, όπου και ετέλεσε αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ των αποθανόντων καθηγητών του Γυμνασίου-Λυκείου Κόνιτσας.

Στο κήρυγμά του αναφέρθηκε

στην θερμή και βαθιά πίστη, που πρέπει να διακρίνει κάθε χριστιανό.

Μετά το πέρας της αρχιερατικής λειτουργίας έγινε συνάντησή παλαιών μαθητών, διδασκάλων και άλλων Κονιτσιωτών στο ξενοδοχείο του κ. Κούγια, στην οποία ο Θεοφιλέστατος αναφέρθηκε δι' ολίγων στην πνευματική και θρησκευτική ζωή της πόλεως του Τορόντο και στη δράση και το έργο της εκεί εκκλησίας.

Την άλλη μέρα, 9 Αυγούστου έφυγε ικανοποιημένος από την Κόνιτσα, με την οποία είναι συνδεδεμένος με καλές παλιές αναμνήσεις.

N.X.P.

Η ΧΛΑΙΝΗ

("ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΙΚΡΑΣ")

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Μας είπανε πως ήταν εκεί, το Στρατολογικό Γραφείο του Τάγματος, και μας πήγανε συντεταγμένους για να δόσουμε "στοιχεία". Ωστόσο μας ρωτάγανε περίεργα πράγματα.

Τα στοιχεία μας τα είχανε σε μεγάλους φακέλλους. Φωνάζανε ονόματα. Μπαίναμε μέσα. Ένας φαντάρος που ήταν μπροστά μπροστά, βεβαίωνε την ταυτότητά μας και μας παράδινε στους παραπέρα. Εκείνοι φαίνεται πως ήτανε το στένωμα του μπουκαλιού. Σ' αυτούς σκάλωνε η σειρά, και δεν προχωρούσαμε...

Από μένα δε ζήτησαν και πολλά πράγματα. Δυό-τρεις ερωτήσεις.

Υπογράμμισαν τόνομά μου με το μολύβι, στο μακρύ κατάλογο πούχαν μπροστά τους. Ψιθύρισαν κάτι "αινιγματικά". Ο τελευταίος μάλιστα με κοίταξε από την κορφή ως τα νύχια, σαν να μούπαιρνε μέτρο για φόρμα. Και με διώξανε, σαν νάμουνα σκουπίδι.

Μέσα όσο ήμουν δεν είχα τόση ένταση. Έξω σαν βγήκα κι άρχισαν οι διάφοροι να με ρωτάνε, τι είπε ο πρώτος από τους εξεταστές, τί είπε ο δεύτερος και τι ο τρίτος (ενώ εγώ άκουγα από μια σκηνή που ήταν πιο κάτω, κοντά στη θάλασσα, στριγγλές φωνές, φωνές απελπισίας, σπαραχτικές, ουρλιάγματα βραχυσυμμένα...) άρχισε το μυαλό μου να κουλουριάζεται, να βουρλίζεται και να βολοδέρνει.

Θυμόμουν τον πρώτο που με κοίταζε αιμοβόρικα, και δεν άκουγε αυτά που ασθμαίνοντας έλεγα. Προσπαθούσα να φέρω στο μυαλό μου τον δεύτερο, αλλά ήταν σχεδόν αδύνατο να τον σκιπάρω μέσα μου. Πέρασε από κει σαν σκιά και δεν άφησε κανένα ίχνος. Κι όμως, καθώς μου είπαν, αυτός ήταν το "μεγάλο γαλόι" κι απ' αυτόν εξαρτιόταν η περαιτέρω κατάστασή μου στο τάγμα. Τον τρίτο, τον θυμάμαι βέβαια πολύ καλά, γιατί ήταν αυτός που υπογράμμισε τόνομά μου στις καταστάσεις του, με φανερή κακία και πείσμα.

Έδειχναν από τη στάση τους ότι και οι τρεις με περνούσαν από το ίδιο κατάσπιχο. Και με κατάτασσαν στους αμετανόητους. Στα αγύριστα μυαλά. Κι αυτό ήταν δεδομένο. Στο κάτω-κάτω δε μου κόστιζε και πολύ αυτό. Εγώ ήξερα ποιος είμαι και τι θέλω.

Όμως σε λίγες μέρες έδειξε ότι απ' αυτούς τους αμετανόητους γίνονταν το καθημερινό κοσκίνισμα. Κάποιοι από μας εξαφανίζονταν για καιρό. Κάποιοι

εμφανίζονταν σε κακό χάλι, με μαυρισμένα μάτια, και στραβό στόμα. Κάποιοι έφταναν στις συγκεντρώσεις του Τάγματος κουτσαίνοντας. Απόφευγαν να μας κοιτάζουν και παρακολουθούσαν σκυμμένοι κι ανιγματικοί.

Δεν είχα λόγους να φοβάμαι. Πίστευα πως μαυτά που με ειλικρίνεια κατάθεσα στην Επιτροπή είχαν πείσει. Ωστόσο, “η υπογράμμιση” στόνομά μου, που έρχονταν και ξανάρχονταν υποσυνειδησιακά κάθε τόσο, κι απρόκλητα, στη μνήμη μου, μέβαζε σε σκέψεις.

Μάφιναν τελευταίο, υπολόγιζα, για το οριστικό ξεκαθάρισμα. Η ίσως ν’ αποφασίσουν σε ιδιαίτερη σύσκεψη, να με διώξουν χωρίς άλλο, απ’ αυτή την κόλαση.

Η υπογράμμιση πάντως, ήταν μια διάκριση. Μια διάκριση όμως μυστηριώδης.

Οι κάπως παλιότεροι στο νησί συνάδελφοι, όταν έκανα λόγο για υπογράμμιση, άλλοι τη θεωρούσαν χωρίς καμμιά σημασία, κι άλλοι έκαναν γκριμάτσα ανησυχίας.

Καλού - κακού, να φυλάγεσαι, ψιθύριζαν. Κι αυτο μου άναβε τα λαμπάκια.

Μόνον ο παλιός σκαπανέας Τζιοβάνη, που γνωρίζομαστε απέξω, όταν συναντηθήκαμε και του τόπα.

- Με συγχωρείς, μου λέει, που θα σου το πω, αλλά μια και με ρωτάς είμαι υποχρεωμένος να πω αυτό που σκέπτομαι. Η υπογράμμιση μυρίζει καταδίκη. Την καταδίκη σου.

Νόμιζα κείνη τη στιγμή τους πως το διάβαζα Κάφκα. Αυτό όμως με γονάτιζε. Δεν ήθελα να το πιστέψω. Καλλιεργούσα μέσα μου ακόμα ελπίδες.

Όσοι τάβλεπαν μαύρα, φάνταζαν μέσα μου καταστροφολόγοι και μεκνεύριζαν. Απόγευγα να τους δίνω ευκαιρίες να χύσουν το φαρμάκι τους. Προσποιούμουν με πείσμα τον υπερβολικά αισιόδοξο και με κάθε ευκαιρία τόνιζα, πως δεν θάναί και τόσο δύσκολο να περιμένουμε για να περάσει ο καιρός.

Άρχισαν πολλοί να με αποφεύγουν. Κι άλλοι να μου μπαίνουνε για τα καλά.

Όταν δεν σε κωνεύουνε οι διπλανοί, όλο και βρίσκουν τρόπους να σε στενοχωρούν. Πολλοί με γλωσσοιτρώγανε για την καινούρια χλαίνη μου, και διαρκώς κακομαντεύανε πως δε θα μου βγει σε καλό μια τέτοια χλαίνη. Έτσι άρχισα να σκέφτομε πως κι οι αλφαμίτες που μ’ αγριοκοίταζαν ήταν γιατί φλέρταραν μαυτή. Ωστόσο όσο δεν μου την παίρνανε, εγώ έλπιζα.

Περισσότερο φοβόμουνα κάτι συνάδελφους-σκαπανείς από τη σκηνή μου, που έφευγαν μετά τη βραδυνή συγκέντρωση του λόχου, και ξαναγύριζαν χαράματα, άλλοτε ψόφιοι από κούραση κι άλλοτε ενθουσιασμένοι από τα κατορθώματά τους, πράγμα που μας κρατούσε όλους μεσ’ τη σκηνή σαυπνία, κάμποση ώρα μετά. Γιατί ξύπναγαν και μας τους άλλους που θέλαμε δε θέλαμε ακούγα-

με υποχρεωτικά τις “φοβερές” συζητήσεις τους, για “ξυλοδαρμούς” θαλασσώματα, εκσπερματώσεις την ώρα του βασανισμού των συναδέλφων τους... κι ένα σωρό άλλες αθλιότητες, που μαλαφριά συνείδηση, και ηδονή, αφηγούντανε σαν κατορθώματα της βραδυλής εξόδου ο ένας στον άλλον.

Αυτούς φοβόμουν εγώ για την ακριβή μου χλαίνη. Μήπως κάποιος βράδυ την αρπάξουν “λάθος” και έπειτα τους κακοφαίνεται να μου την επιστρέψουν. Έχοντάς τους δίπλα μου, στην ίδια σκηνή δεν έβρισκα ώρα και στιγμή να ξαλεγράρω. Μούχε γίνει έμμονη ιδέα.

Αυτή η αναμονή κάπως άλλαξε όταν ένας απ αυτούς, τους δαβάκηδες (έτσι λέγαμε όλους αυτούς που βγαίνανε την νύχτα κι “ερευνούσαν τα πυκνά σκοτάδια”) μια μέρα μου ζήτησε τη χλαίνη δανεική γιατί θα πήγαινε στο χωριό του.

Του την έδωσα, χωρίς δισταγμό. Ίσως μάλιστα και με μια κρυφή χαρά. Έτσι για λίγες μέρες θάμουνα ξέγνοιαστος. Τη φόρεσε. Ήρθε στη σκηνή και μας έκανε επίδειξη. Τότε ένας δίπλα μας έσωσε να ειπεί.

- Σου πάει γάντι. Και το περίεργο είναι ότι σεις οι δυο μοιάζετε

- Ναι λέει αυτός. Είμαστε ξαδέρφια.

Και το καθιέρωσε από κείνη τη στιγμή, να με λέει “Ξάδερφο”. Γιαυτόν πια δεν είχα όνομα “Ξάδερφο” με σήκωνε “ξάδερφο” μ’ απόθενε. Τη χλαίνη όμως μου την γύρισε ολοκάθαρη και σιδερωμένη, όπως την είχε πάρει. Και μάλιστα, μούφερε κι ένα μικρό δώρο, απ’ την πατρίδα του.

Αργότερα μου ξομολογήθηκε ότι αυτός δεν έχει καμιά σχέση με την Αντίσταση. Τον έφεραν στο νησί, στα Σλαβομακεδόνα.

Καθώς πέρναγε ο καιρός μου έδειχνε πραγματική συμπάθεια ο ξάδερφος και δυο τρεις φορές μου είπε πως αν τον χρειαστώ, να μη διστάσω. Είναι πρόθυμος να με βοηθήσει σ’ όλα. Έχει τον τρόπο του.

Κείνο που παρατηρούσα ήταν πως ο άνθρωπος αυτός είχε βουλιμία και μόνιμα πεινούσε. Δε χόρταινε με τίποτα. Καταβρόχθιζε το παν. Έτσι αναγκαζόμουν να και γώ να του δίνω στα κρυφά βέβαια σχεδόν όλα τα φαγητά μου κείνα τα απαίσια κρέατα της Αργεντινής που έλεγαν ότι τάχουν οι Εγγλέζοι στα ψυγεία τους από τον περασμένο πόλεμο. Με τις τρομερές κοκάλεις και τα ατέλειωτα λίπη τους. Που δε μπορούσα να τα αγγίζω ή να τα βάλω στο στόμα μου. Τις σάπιες ρέγκες, τις φακές που μύριζαν πετρέλαιο...

Κάθε μέρα που περνούσε το όνειρο να φύγω απ’ αυτήν την κόλαση έσβυνε και στη θέση του φούντωνε η υποψία ότι όσα ακούω ή διαισθάνομαι εκεί γύρω, δε θαργήσουν να ξεσπάσουν πάνω μου.

- Ποιος μ’ έστειλε εδώ αναρωτιόμουν. Η πατρίδα, ή οι συμπατριώτες μου;

Και κατέληγα στους δεύτερους.

Αλλά γιατί; τι τους έκανα ... Καλό ή κακό για να με εκδικούνται.

Πολύ μπερδεμένη η ατμόσφαιρα στην απογευματινή συγκέντρωση του τάγματος, τέλη Σεπτεμβρη. Μίλαγε ο αγράμματος κι αφελής "Επιτελής" του τάγματος κι έλεγε άρες-μάρες κουκουνάρες. Κανένας μας δεν παρακολουθούσε.

Σε κάποια στιγμή εθνικοφρονικής έξαρσής του, ο Επιτελής ζήτησε από μας τους "παραπλανημένους κι άθεους, που όλα τάχουμε βρωμίσει (με μια φωνή διαπεραστική, έντονη και τρεμουλιαστή σχεδόν γυναικεία) να σκεφτούμε "την πατρίδα μας και την οικογενειά μας τον πατέρα μας και τη μάνα μας, που γίνονται για μας θυσία". Και μας κάλεσε νακούσουμε τον τρυφερό, γιομάτο αγάπη και ανθρωπισμό στίχο του "εθνικού μας ποιητή Κώστα Βαρνάλη" "Που να σε κρύψω γιόκα μου να μη σε βρούνε οι κακοί..."

Φυσικά δεν πρόλαβε να τελειώσει ο άμοιρος και βούησε ο τόπος από χειροκροτήματα, φωνές, χάχανα και Ζήτω.

Ήταν η στιγμή που ο Διοικητής αιφνιδιάστηκε, κουβεντιάζοντας με τους διπλανούς του αξιωματικούς. Και ρώταγε ανήσυχος γύρω του τι συμβαίνει. Όταν κάποιες "γάτες" από κάτω του φώναξαν τι είχε προφέρει ο επιτελής του, (κι αυτός ήξερε πως ο Κώστας Βάρναλης κατά πάσα πιθανότητα θάταν τότε το ίδιο με μας εξόριστος σε κάποιο από τα διπλανά νησιά καταλήφτηκε από μια ιερή αγανάκτηση.

Κατάργησε με το πρώτο τον ομιλητή του λέγοντάς του να καθήσει κάτω. Και να ξέρει άλλη φορά τι λέει. Έπειτα τάβαλε με τους ψευτοδιανοούμενους, κοπάζοντας επίμονα διάφορες παρέες κάτω από μας που ακόμα χειροκροτούσανε και χαχάνιζαν και που "δεν εννοούσαμε να βάλουμε μυαλό".

- Για προσέξτε, φώναζε "Προσέξτε, γιατί εδώ δεν παίζουμε. Υπάρχει και Στρατοδικείο. Ξαφνικά οι οπλίτες της Αστυνομίας Μονάδος, πετάχτηκαν όρθιοι και σκόρπισαν ανάμεσά μας, κλωτσώντας και ρίχνοντας καρπαζιές και σφαλιάρες, δώθε κείθε. Ταυτόχρονα άρχισαν να φωνάζουν, άγρια κι επίμονα, πιέζοντας και μας να κάνουμε το ίδιο.

- Ζήτω ο Διοικητής, Κάτω η διανόηση. Κάτω-κάτω η διανόηση και οι ψευτοδημοκράτες.

Το λιντσάρισμά μας καθώς μυριζόμουνα, απ' τις κινήσεις των αλφαμπών, ήταν προ των πυλών ο ένατος κύκλος κολάσεως. Και θάταν ένα λιντσάρισμα που θα κατάληγε σε σκοτωμούς αν ένας νέος ανθυπολοχαγός δεν έπεφτε στη μέση απασχολώντας τον Διοικητή, που βιαστικός κι εκνευρισμένος σηκώθηκε να φύγει, κι έδωσε διαταγή να διαλυθούμε γρήγορα, ν' αρχίσει αμέσως διανομή συσπίου και "θα τα ξαναπούμε".

Τότε σκέφτηκα πως κάπου εδώ, αρχίζουν τα βάσανα...

Εκεί στην συγκέντρωση, πρόσεξα πως κι ο “ξάδερφος” είχε φορεσει στο αριστερό του μπράτσο περιβρασιόνιο με το Α.Μ. (Αστυνομία Μονάδος) και είχε πάρει ενεργό μέρος στην Κινητοποίησή των Αλφαμητών.

Είχε σκοταδιάσει για καλά, όταν ακούστηκαν τα σφυρίγματα του Επιλοχία. Και εμείς επιρρεασμένοι από την απογευματινή οπερέττα, συνταχθήκαμε χαροχάρουμενοι μπροστά στις σκηνές του πέμπτου λόχου, για να πάρουν παρουσίες και να κάνουμε προσευχή.

Ήμουν από τους τελευταίους στη γραμμή, λόγω αναστήματος. Λέγαμε το “πάρων, παρών” και ξαφνικά στις πρώτες σειρές της παράταξης χωρίς να πάρουμε είδηση για ποιο λόγο, ίσως από κάποιο σκόπιμο σπρώξιμο, ξέσπασαν στο μισοσκόταδο, φωνές διαμαρτυρίας.

Μια ομάδα από το λόχο μας, είχε βάλει στη μέση έναν που πριν από λίγες μέρες είχα μάθε ότι ήταν τελειόφορος της ιατρικής και τον κλώτσαγε χωρίς έλεγχο κι όπου έβρισκε. Κείνος ο δύστυχος που με το πρώτο σκαμπίλι φαίνεται, είχε χάσει τα γιαλιά του και το δίκωχό του, έψαχνε καταγής για να τα βρει, έτρωγε κλωτσές στον πισινό του, και βάνουσα χτυπήματα, σ’ όλο του το κορμί, και το κεφάλι του φωνάζοντας ενώ ο λοχαγός κι ο επιλοχίας κάθονταν στην άκρη και γέλαγαν, σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Κι όχι μόνον αυτό, όταν κάποια στιγμή αυτός ο απροσδιόριστος σωρός και το τουλούμισμα ξέφευγε απ’ τη συντεταγμένη γραμμή του λόχου και σένα αλαλούμ κύλαγε μες το σκοτάδι προς τα βράχια της θάλασσας, ο λοχαγός πλησίασε σεμάς τους άλλους κι άρχισε να λέει ότι από δω και μπρος “αρχίζει το πανηγύρι”. Όλοι οι διανοούμενοι θα έχουμε την ίδια τύχη “όπως ο γιατρός” αν δεν βάλουμε μυαλό.

Σε δυο λεφτά ο γιατρός ξαναγύριζε στη σειρά του. Μαύρο κι άραχλο χάλι. Τσακισμένος, κουρέλας απ’ την κορφή ως τα νύχια, χωρίς γιαλιά, κουτσαίνοντας καταματωμένος στο πρόσωπο, και μένα δίκωχο λασπωμένο που κοίταζε “στα πέρα λόγγα”.

Μπήκε στη σειρά του και έμεινε σκυφτός κι άφωνος.

Με το ζυγούς λύσατε, έκανα μια απόπειρα να πλησιάσω τους μπροστινούς, να μάθω τι συνέβη. Ο καθένας έλεγε τα δικά του και δεν έβγαζα συμπέρασμα. Όπως έπεφταν πάνω μας οι προβολείς από το λόχο αξιωματικών έβλεπα μάτια πανικόβλητα, που απόφευγαν να με κοπάξουν ή να μου απαντήσουν.

Τράβηξα μόνος μου για τη σκηνή. Έλπιζα ότι ο “ξάδερφος” θάτανε κει, και κάτι θα μάθαινα. Από το φως που σκόρπαγαν οι προβολείς απόξω, κατάφερα να διακρίνω, πως τρία στρώματα από τα δώδεκα πούτανε εκεί μέσα, είχαν σηκωθεί. Μέτρησα και βρήκα πως ανάμεσα σαυτούς ήταν και το στρώμα του Ξάδερφου. Μέκοψε κρύος ιδρώτας. Ο ξάδερφος, όσο κι αν δεν ήθελα να το πα-

ραδεχτώ, ήταν για μένα στήριγμα, ένα αποκούμπι. Και το υπολόγιζα.

Τα άλλα δύο στρώματα ήταν δίπλα στο στρώμα του ξάδερφου και ανήκανε σ' άλλους δύο τύπους ολόμαυρους αγέλαστους, από άλλον κόσμο. Λέγαν ότι είσανε Λαζοί, που στην κατοχή ήταν στον Μιχάλαγα.

Σε μια γωνιά, στην άκρη της σκηνής κοίταξα να ιδώ αν είχε έρθει ο Γιατρός και είδα μια μάζα τυλιγμένη μέχρι τα μπούνια, να μην βγάζει άχνα, σε σημείο που νόμισα προς στιγμήν ότι μας είχε αφήσει μέρες. Πηγαίνω δίπλα και ρωτώ πως είναι. Ούτε μιλιά, ούτε λαλιά ο Γιατρός... Κάποιος συνάδελφος απ' τη μέση της σκηνής ακούω να ψιθυρίζει.

- Άστον το γιατρό να ψυχάσει. Δε μιλάει σε κανένα. Προσπαθεί να βρει τον εαυτό του.

- Κοιπάω να δω μη θέλει τίποτα, να τον βοηθήσουμε.

- Τίποτα-τίποτα, ακούω μέσα απ' τις κουβέρτες. Αφίστε με ήσυχο.

Αποτραβιέμαι, ξεντύνομαι και πέφτω στο στρώμα μου να ηρεμήσω.

Αδύνατο να κλείσω μάτι. Είμαι πνιγμένος στον ίλιγγο του φόβου. Ανακαλύπτω πως δεν είμαι καθόλου ασφαλής, όπως φανταζόμουνα.

Μένω όλη τη νύχτα άγρυπνος, άφωνος, άκαμπος στο στρώμα μου. Μετρώ τις αναλαμπές πάνω στη σκηνή μας κάθε φορά που περνάνε οι φωτεινές λεπίδες των προβολέων. Ακούω μακρυνά βήματα στρατιωτών που ψάχνουν μες το σκοτάδι. Και περιμένω να πλησιάσουν τη δική μας σκηνή. Είμαι βέβαιος ότι δεν θα αργήσουνε να ρθουν για μένα. Για κάποιον άλλον. Για όλους μες τη σκηνή.

Σκέφτομαι πως ίσως το κάνουν επίτηδες που δεν έρχονται και μακραίνουν κατά αυτόν τον τροπο την αγωνία μας. Πάντως όταν βγάζω το κεφάλι μου απ' την κουβέρτα ακούω στο βάθος ουρλιάγματα, σπαραχτικά ξεφωνητά, κραυγές τρόμου και περίεργα στριγγλίσματα. Κάπου μια τρόμπα μαρίνα, κι αργότερα, το ρόγχο του Γιατρού, που φαίνεται ότι τον πήρε ο ύπνος.

Φέρνω στο μυαλό μου την ώρα και τη στιγμή που διάβασα για πρώτη φορά στην εφημερίδα την ύπαρξη τέτοιων στρατόπεδων στρατιωτών και δεν έδωσα καμιά σημασία. Έλεγαν και κει για βασανιστήρια, αλλά άλλο να τ' ακούς ή να τα διαβάζεις, κι άλλο να τα νοιώθεις πάνω στο κεφάλι σου. Να σαγγίζουν, στο πεισί σου, να σε περιμένουν στη γωνιά .

Δεν είχα δείξει τότε καμμία αγανάκτηση. Κανέναν πανικό καμμία αντίσταση. Ούτε έβαλα στο μυαλό μου τη σκέψη πως θάπρεπε ή να φύγω στο εξωτερικό, ή να πάω μαζί με κείνους που πάλευαν να καταγγείλουν κάτι τέτοια στρατόπεδα. Αυτή τη βία. Την αγριότητα που ξεπροβάλλει έτσι μουλωχτιά, κι ανύποπα, στα πέρατα του κόσμου. Θυμάμαι τους Εβραίους στη Γερμανία, στην Αυστρία, την Τσεχοσλαβακία, τότε που ήρθε ο Χίτλερ. Οι περισσότεροι πίστευαν ότι μόρα

είναι και θα περάσει γρήγορα.

Ποτέ μου δεν είχα φανταστεί ότι θάρθει και σε μας η μέρα που θα ζητούν κι από μας να γίνουμε αυτό που θέλουν οι άλλοι και όχι να είμαστε αυτό που είμαστε πραγματικά. Ο εαυτός μας.

Πριν την Αυγή, πριν ζωντανέψει το φως της μέρας ονειρεύομαι πως είμαι κρεμασμένος με ένα σκηνί στο λαιμό. Κι ακουμπάω τα πόδια μου πάνω σε κάποιο σκαμνί. Αυτό το σκαμνί είναι τώρα ο σωτήρας μου. Τρέμω μη βρεθεί κάποιος απ' όλους αυτούς τους βασιβουζούκους που μας τριγυρίζουνε να το κλωτσήσει.

Νοιώθω αγαλίαση, που ζω ακόμα. Περίεργο συναίσθημα... Ξεκουράζομαι. Και μισοκοιμάμαι.

Χωρίς γιαλιά. Με μάτια μαύρα πρησμένα, πρόσωπο γιομάτο αμυχές, βλέμμα αφηρημένο ο Γιατρός, ήταν άλλο πράμα, στο πρωϊνό προσκλητήριο του λόχου. Και έδειχνε δυό φορές χειρότερος, καθώς ο επιλοχίας τον έβαλε επίτηδες να πει την προσευχή.

Όταν τέλειωσε, ο Λοχαγός που ήρθε βιαστικός και κακοξαγρυπνισμένος, του είπε.

- Μόλις πάρεις πρωϊνό ρόφημα, Γιατρέ, θα πας στο γραφείο Εθνικής Αγωγής. Κι όταν εκεί τακτοποιηθείς, να πας στο Αναρρωτήριο, παίρνοντας και τα πράγματά σου. Φεύγεις από το Λόχο μας. Μετατίθεσαι εκεί.

Έτσι ο γιατρός μετά τον άγριο ξυλοδαρμό και κάποια "συνάντηση" πούχε με τον λοχαγό έφυγε από κοντά μας κι έγινε στέλεχος του αναρρωτηρίου.

Εκεί τον βλέπαμε πότε-πότε με την άσπρη μπλούζα. Δεν μπορώ να πω πως μας απόφευγε, αλλά και ενθουσιασμένος δεν ήταν όταν συναντιόμαστε. Σε κάθε δύσκολη περίπτωση, βέβαια, μας παραστέκονταν και βοηθούσε, για ό,τι πέρναγε από το χέρι του όπως κι οι άλλοι "Γιατροί".

Από την άλλη μέρα πολλά πράγματα έδειχνε ν' αλλάζουνε στο Τάγμα. Η κινητικότητα στο λόχο της Φρουράς γίνονταν έντονη. Ο επιτελής χάθηκε από την πιάτσα, τους χώρους του Στρατόπεδου, και δεν έρχονταν ούτε και στις συγκεκριμένες.

Οι επισκέψεις συγγενών, αυτές οι λίγες και επιλεγμένες που γίνονταν μέχρι τότε, κόπηκαν. Μας το δήλωσε ο Διοικητής στην απογευματινή συγκέντρωση του Τάγματος. Τα γράμματά μας προς τα έξω περιορίστηκαν σε ένα κάθε εβδομάδα. Και όχι παραπάνω από μια σελίδα επιστολόχαρτου. Κάθε πράξη μας η κουβέντα μας εθνικά απαράδεκτη ή απειθαρχία σ' ανωτέρους, θα πάει Στρατοδικείο. Το Κ.Ψ.Ο. γιόμισε πράγματα.

Τέλος Αυγούστου, βγάλανε καρμιά εκατοστή από μας, τους βάφτισαν "αμετα-

νόπτους” και τους έστειλαν στο Πρώτο Τάγμα. Ένοιωσα πως το Κάστρο που ή-
ταν γύρω μου από τους σκαπανείς αυτούς, παλιούς φίλους κατέρρεε. Μου ήταν
ανεξήγητο που δεν ήμουν κι εγώ μέσα σ’ αυτούς. Ψιθυρίζονταν ότι όσους κρά-
ταγαν στο Τρίτο από τους αμετανόπτους, “θα εξαντλούσανε” τα μέσα που διέθε-
ταν για να τους φέρουνε στον ίσιο δρόμο.

Ύστερα από κάμποσες μέρες, διαδόθηκε ότι θάρχονταν κάποιος Υπουργός
της Κυβέρνησης Σοφούλη, πούχε αντικαταστήσει την κυβέρνηση Μάξιμου.

Παρότι γίνονταν κουβέντα για πνεύμα κατευνασμού, τα πράγματα εκεί μέσα
αγρίευαν. Το ίδιο και έξω. Μάθαμε πως έκλεισαν το Ριζοσπάστη και την Ελεύ-
θερη Ελλάδα.

Πολλοί συνάδελφοι ελπίζανε ότι κάτι θα γίνει. Εγώ, όταν είδα πως τα μέτρα
κατευνασμού απότυχαν τάβαφα μαύρα. Και περίμενα αγρίεμα και σκοτωμούς.

Ωστόσο ξαναεπέτρεψαν το επισκεφτήριο. Κι ήρθε να με ιδεί ο μικρότερος α-
δερφός μου. Μούδωσε χρήματα για το Κ.Ψ.Ο και μου ανήγγειλε πως βρήκε
στην Αθήνα το Χάρη πούταν γραμματέας της Φιλελεύθερης Νεολαίας. Ο πατέ-
ρας του με τον τελευταίο Υπουργικό Ανασχηματισμό έγινε Υπουργός. Του μίλη-
σε για την περίπτωση μου. Και κείνος ανάλαβε να πει στον πατέρα του για να
βοηθήσει.

Δεν ξέρω πως και γιατί, την ώρα που οι επισκέφτες μας απχωρούσαν, ένας
μάγειρας πλησίασε τον αδερφό μου κοντά στο λιμάνι, να του πει κάτι και με την
γανωμένη παλάμη του, μουντζούρωσε την άσπρη καμπαρντίνα του. Καθώς α-
ντέδρασε ο αδερφός μου οι κατάμαυρες παλάμες του μάγειρα, τον έκαναν κλό-
ουν. Και παλιάτσο.

Κι έφυγε έτσι, ο αδερφός μου, ενώ η Αστυνομία Μονάδος που επόπτευε την
αναχώρηση του καϊκιού κι ο ανθυπασπιστής που ήταν επικεφαλής τους, σκάγα-
νε στα γέλια και συγχαίρονταν τον μάγειρα για το κατόρθωμά του.

Εγώ τόμαθα απ’ τα παιδιά του πρώτου λόχου, που δούλευαν εκεί δίπλα στον
εφοδιασμό το ίδιο βράδυ. Αλλά και σε λίγες μέρες από κάποιον που ήρθε απ’
την Αθήνα, γιατί το δημοσίευαν οι εφημερίδες, ονομαστικά.

Τέλη Σεπτεμβρίου αρχές Οκτώβρη με πήρανε χαράματα-πέντε η ώρα - από το
Λόχο, και μοδήγησαν δίπλα στα μαγειρεία. Εκεί για ένα τέταρτο έμεινα μόνος,
με την караβάνα στο χέρι... Περίγελο των μαγείρων που ετοιμάζαν το πρωινό
ρόφημα. Γύρω-γύρω οπλισμένοι πέντε έξη της Αστυνομίας Μονάδος. Αγουρο-
ξυπνημένοι κι αυτοί και βαρυστημένοι.

Στο μυαλό μου στριφογύριζαν χίλιες μαύρες σκέψεις για την τύχη μου.

Έπετα σιγά-σιγά, άρχισαν να βγαίνουν από κάθε λόχο κάποιοι συνάδελφοι
συνοδευόμενοι από τον επιλοχία τους, οπλισμένο και με στολή εκστρατείας. Κι

έρχονταν δίπλα μου. Αρκετοί απ' αυτούς γνωστοί μου.

Μαζευτήκαμε γύρω στους τριάντα, κι αναρωτιόμαστε, όλοι, τι μας θέλουν και γιατί το ξύπνημα χαράματα. Κι όλο αυτό το σκηνικό.

Λίγο απ' το πρωινό αγιάζι, λίγο από το φόβο ο Πανταζής από τον Τύρναβο, έτρεμε ολόκληρος. Κι ενώ η παρουσία όλων των άλλων, εμένα μούδινε κουράγιο, βλέποντας τον Πανταζή κατάρρεα.

- Πάμε για εκτέλεση, έλεγε και ξανάλεγε τρέμοντας. Δε βλέπετε;

Τότε και στο δικό μου το μυαλό άρχισε να ξεκαθαρίζει μια τέτοια πιθανότητα. Κι όχι μόνον αυτό. Άρχισα να θυμάμαι τους 17 που σκότωσαν στην Αίγινα και να "πιθανολογώ" τους λόγους μιας τέτοιας ομαδικής εκτέλεσης από το σωρό των κρατούμενων. Μάλλον κάτι θάγινε έξω. Κάποια νίλα του Εθνικού Στρατού, που χρειάζονταν δραστική αντίδραση. Μέτρα αντιπερισπασμού κι εκδίκησης. Κι έπεφτε ο κλήρος σε μας. Άλλωστε δεν είμαστε και πολύ μακριά από τα χρόνια του Σκοπευτήριου της Καισαριανής, των Καλαβρύτων, του Δίστομου. Η αρχή είχε γίνει τότε, και οι συνεργάτες των Γερμανών κείνης της εποχής, είναι και τώρα στα πράματα.

Η αγωνία μου μετρούσε το κάθε δευτερόλεπτο που πέρναγε. Κάποια στιγμή φάνηκε ένας αξιωματικός και έδωσε εντολή να πάρουμε πρωινό γρήγορα-γρήγορα και να φύγουμε. Όλα εξελίσσονταν βιαστικά, σχεδόν τρέχοντας. Περπατούσαμε και πίναμε το πρωινό μας.

Τελικά μας ανέβασαν στο λόφο απ' τη χαράδρ που ήταν πίσω από τις σκηνές του πέμπτου λόχου. Ξέραμε όλοι ότι κει πίσω ήταν ερημιά κι αντάρα. Απόκρημνοι βράχοι έπεφταν στη θάλασσα. Και κάπου μακριά, σε μιάν άκρη του νησιού ήταν κάποιος τσομπάνος με λίγα πρόβατα, μια καλύβα. Κι έβγαινε κάπου λιγοστό νερό.

Τραβήξαμε προς τα κει. Είδαμε δεξιά μας κάποιο φυλάκιο στην κορυφογραμμή, κι ένα άλλο αριστερά στο βάθος. Από κάποιο λαιμό είδαμε και το Δεύτερο Τάγμα Σκαπανέων.

Στο τέλος φτάσαμε στο καλύβι του τσοπάνου, αλλά δεν είδαμε ούτε πρόβατα, ούτε τσομπάνο.

Εκεί μείναμε όλοι τη μέρα, τσουρουφλιζόμενοι από το φθινοπωριάτικο ήλιο. Αλλά δεν κάναμε τίποτε.

Στην αρχή ο επικεφαλής της αποστολής, μας έβαλε και καθαρίσαμε τις πέτρες από τον περίγυρο του Καλυβιού. Έπειτα είπε να ξεκουραστούμε.

(Η συνέχεια στο επόμενο)

ΜΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Ξεκινώντας από την Κοζάνη με το λεωφορείο του συλλόγου μας (Σ.Ε.Ο Κοζάνης) για να λάβουμε μέρος στην 64η Π.Ο.Σ, είχα αγωνία για το πως θα τα κατάφερνα να έφτανα τους "Πύργους" του Πάπιγκου που μου έδειχνε ο πατέρας μου από μακριά.

Ξεκινήσαμε να ανεβαίνουμε από το χωριό Μικρό Πάπιγκο ακολουθώντας ένα καλά σημαδεμένο μονοπάτι.

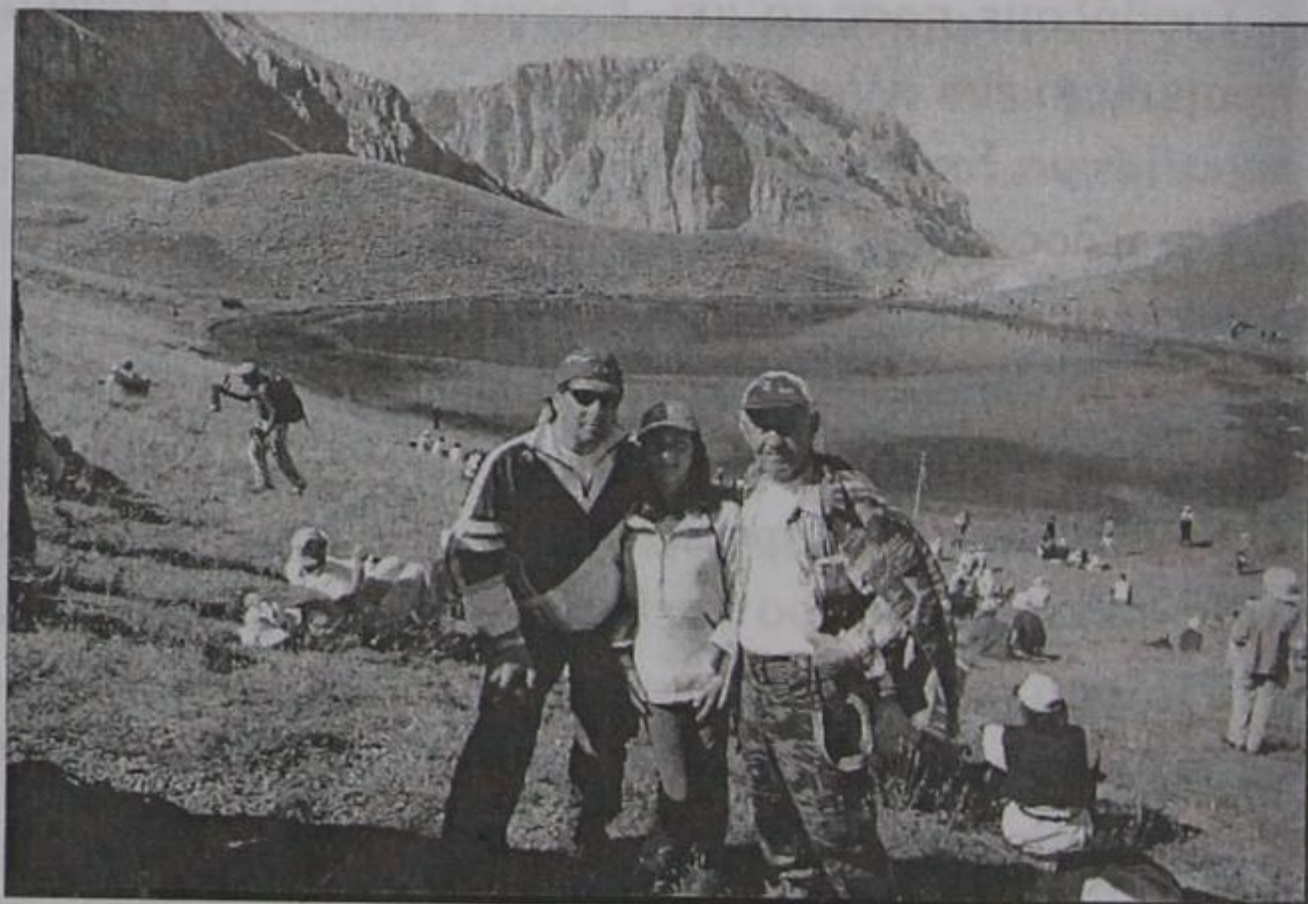
Βλέποντας τις ομορφιές της άγριας φύσης έπαιρνα κουράγιο για να συνεχίσω μέχρι το καταφύγιο της Αστράκας.

Η διαδρομή δύσκολη, ο κόσμος φορτωμένος με σακίδια βαριά συνέχιζε αδιαμαρτύρητα την ανάβαση.

Όλες οι ηλικίες ήταν εκεί, από παιδιά όπως εγώ, μέχρι παππούδες. Η προσπάθειά μου ανταμείφθηκε όταν μετά από την τελευταία βρύση αντίκρισα το καταφύγιο. Η χαρά μου ήταν μεγάλη και τρέχοντας έφτασα κοντά για να θαυμάσω αυτό το όμορφο κτίριο. Αναρωτήθηκα πώς μπόρεσαν και το κατασκεύασαν σε ένα τόσο μακρινό μέρος. Μετά το καλωσόρισμα από τους ανθρώπους του Ε.Ο.Σ Παπίγκου καταφορίσαμε για το χώρο

της κατασκήνωσης για να στήσουμε τη σκηνή μας. Η παραδοσιακή φασολάδα ήταν ήδη έτοιμη και την απόλαυσα με μεγάλη ευχαρίστηση. Η βραδιά ήταν υπέροχη, άναψαν φωτιές, ακούστηκαν τραγουδια κι εγώ θαυμάζοντας τον γεμάτο με αστέρια ουρανό κοιμήθηκα. Νωρίς το πρωί μας πρόσφεραν τσάι και ξεκινήσαμε για τη Δρακόλιμνη που τόσα είχα ακούσει. Η λίμνη ήταν πανέμορφη με κρυστάλλινα νερά. Μου έκαναν εντύπωση τα μικρά σαυράκια που κολυμπούσαν στα νερά της. Αφού έγιναν οι χαιρετισμοί των εκπροσώπων των συλλόγων καταφορίσαμε για να μαζέψουμε τα πράγματά μας για την επιστροφή. Αυτή την εξόρμηση δε θα την ξεχάσω ποτέ!

*Κωνσταντίνα Βασιλοπούλου
Μαθήτριά Δημ. Σχολείου*

Τα παιδιά της Παλαιστίνης

Ο Δήμος Κόνιτσας με τη συνεργασία της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. ανέλαβε την αξιόπαινη απόφαση του κτιρίου της Δημ. Αστυνομίας, παιδιά από την Παλαιστίνη· παιδιά που ζούσαν σε καταυλισμούς στη λωρίδα της Γάζας.

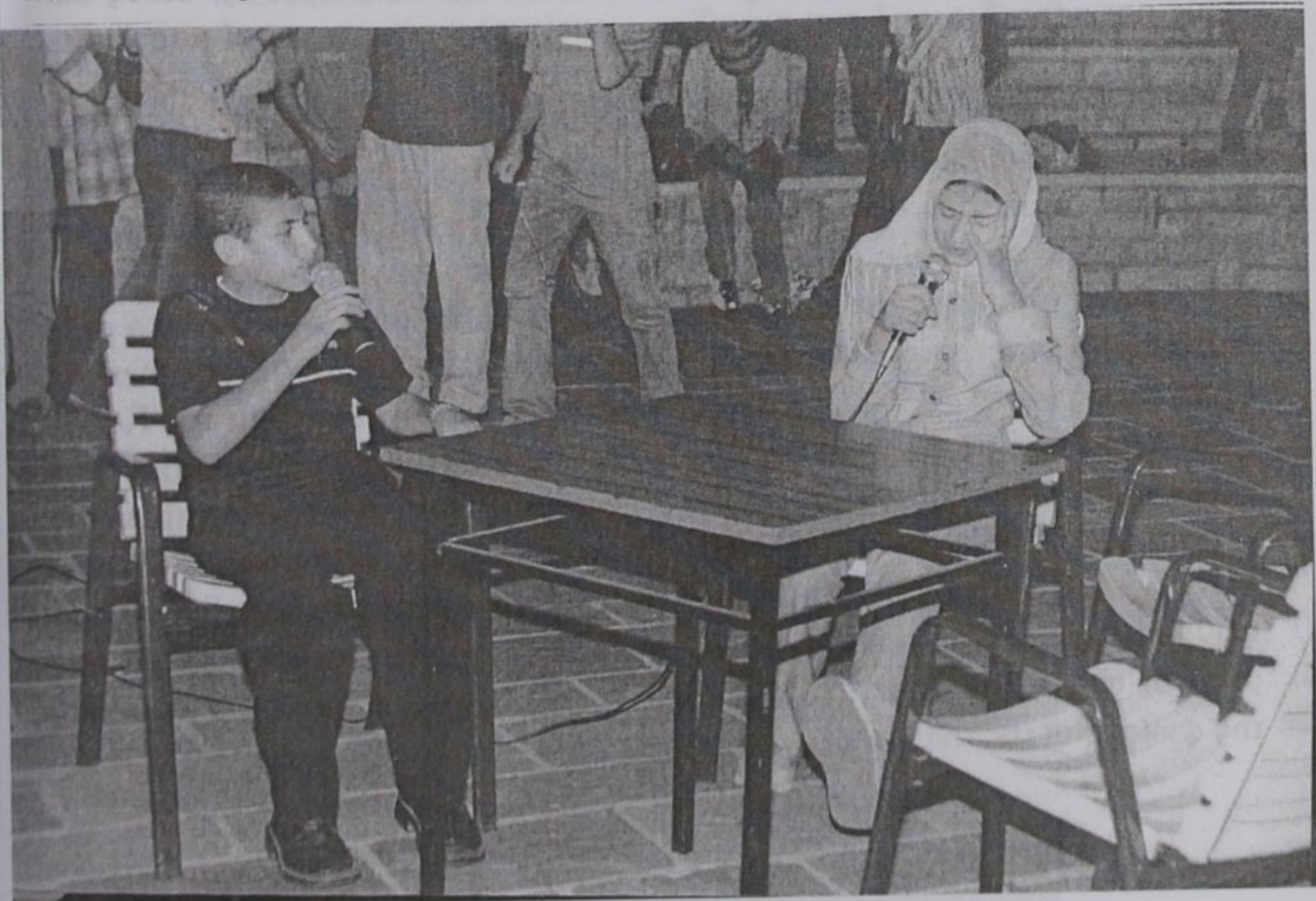
Τα 120 παιδιά και οι 7 συνοδοί τους έζησαν στην πόλη μας 13 μέρες ειρήνης, χαράς, φιλίας και ανθρωπιάς μακριά από τον ορυμαγδό του πολέμου, τις οίμωγές του θανάτου και το σπαραγμό για το χαμό των δικών τους ανθρώπων. Είναι τα παιδιά που βλέπουμε στην τηλεόραση να διαδηλώνουν και να πετροβολούν τα τάνκς των Ισραηλινών αντί

να παίζουν αμέριμνα παιδικά παιχνίδια.

Γι' αυτούς που έζησαν κοντά τους ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία, πλούσια σε συναισθήματα και μια ευκαιρία να νιώσουμε, εμείς οι χορτάτοι άνθρωποι, αισθήματα φιλίας, αγάπης και αλληλεγγύης.

Τα παιδιά γνώρισαν την πόλη μας μ' όλα της τα αξιοθέατα καθώς και τη γύρω φύση χάρη στη βοήθεια των συνοδών τους και των εθελοντών που προσφέρθηκαν να τα βοηθήσουν ώστε να περάσουν όσο το δυνατόν ευχάριστα και χαρούμενα.

Επισκέφτηκαν το πασίγνωστο γεφύρι της Κόνιτσας, κολύπησαν

στον Αώο και γνώρισαν το Μοναστήρι του Στομίου όπου τους μίλησε ο πατηρ Κοσμάς.

Άλλη μέρα επισκέφτηκαν το Βοϊδομάτη, έκαναν καγιάκ και έφαγαν κάτω από τον ίσκιο των πλατανιών (το φαγητό ήταν προσφορά της ταβέρνας "Μαραθώνιος" Ιωαννίνων).

Στα παιδιά άρεσαν τα ψηλά βουνά και γενικά η φύση και έκαναν Rafting στο Σαραντάπορο.

Δυο φορές επισκέφτηκαν τα Γιάννινα. Τη μια είδαν το Σπήλαιο Περάματος και την άλλη ψυχαγωγήθηκαν στον παραλίμνιο χώρο από ξυλοπόδαρους, κλόουν και άλλα παιχνίδια.

Κάθε βράδυ στην πλατεία της Κόνιτσας, με τη βοήθεια των συνοδών τους, παρουσίαζαν μικρά σκέιτς, χορούς και παιχνίδια από την πατρίδα τους.

Δημιούργησαν φιλίες στην πόλη μας και αισθάνθηκαν ελεύθερα για 13 μέρες, γιατί στην πατρίδα τους δεν μπορούν να κυκλοφορούν χωρίς έλεγχο. Επισκέπτονταν τα μαγαζιά αγοράζοντας μικροδωράκια για τους δικούς τους.

Πολλά παιδιά μαζί με τους εθελοντές έφκιαξαν μπροστά από το Γυμνάσιο το "ΠΑΡΚΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ" όπου φύτεψαν διάφορα δέντρα και θα μας θυμίζει τη φιλία, την αγάπη, την αξία της φιλίας και της ανθρωπιάς.

Ξεχωριστή ήταν η μέρα που πέρασε η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ από την πόλη μας.

Τα παιδιά παρακολούθησαν όλη αυτή τη λαμπρή διαδικασία και μέσα τους σίγουρα θα προσεύχονταν να 'ρθει η Ειρήνη στην πατρίδα τους.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η αποχαιρετηστήρια γιορτή στην πλατεία της πόλης όπου παρευρέθηκε και μίλησε ο πρέσβης της Παλαιστίνης, ο Δήμαρχος κ. Χατζνεφραιμίδης και πολλοί συμπολίτες μας οι οποίοι αγκάλιασαν με θέρμη τα παιδιά.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στο Δήμαρχο, στους εργαζόμενους της Σχολής που έκαναν το παν για την ευχάριστη διαμονή των παιδιών, στους εθελοντές του Ερυθρού Σταυρού, στους προσκόπους, στους δωρητές που είναι αρκετοί και ιδιαίτερα στον δάσκαλο (και πρόεδρο του Συλλόγου Δασκάλων) Δημήτρη Ντάφλη για την πρόθυμη και ανιδιοτελή προσφορά του όλο το διάστημα της φιλοξενίας των παιδιών.

Οι ισχυροί της Γης και ειδικά οι ηγέτες της Ευρώπης ας ασχοληθούν σοβαρά με το πρόβλημα της Παλαιστίνης για να βρουν μια δίκαιη λύση για να σταματήσει η αιματοχυσία των λαών. Να ζήσουν οι άνθρωποι ειρηνικά και τα αθώα παιδιά να παίζουν ξένοιαστα και αγαπημένα στις γειτονιές της ελεύθερης πατρίδας τους...

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΡΕΜΕΤΗ

Με την στήριξη του αλβανικού Υπουργείου Πολιτισμού και την ενίσχυση διαφόρων χορηγών πραγματοποιήθηκαν στη γειτονική μας Πρεμετή διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις από 21-24 Ιουλίου. Υπεύθυνος διοργανωτής ήταν ο καθηγητής Niko Mihali. Έλαβαν μέρος διάφορα μουσικοχορευτικά συγκροτήματα από Τίρανα, Δερόπολη, Λεσκοβίκι κ.ά.

Στις εκδηλώσεις έλαβε μέρος και η Χορωδία του Π. Κέντρου Κόνιτσας που δια μέσου Τελωνείου Μέρ-

τζιανης έφτασε στην Πρεμετή με το λεωφορείο του Δήμου.

Το πρωί της 22/7, στα πλαίσια των εκδηλώσεων έγινε και η παρουσίαση δύο βιβλίων σε αίθουσα όπου λειτούργησε και έκθεση φωτογραφίας. Παρευρέθηκαν άνθρωποι των γραμμάτων, ιερείς, εκπρόσωπος του Υπουργείου Πολιτισμού ο κ. Vasil S. Tole, ο Δ/ντής της εφημερίδας του Αργυροκάστρου "DITA JUB" κ. Angello Scrajani, ο Δήμαρχος της πόλης Pertit Bregasi κ.ά.

Καλεσμένος ήταν και ο Πρόεδρος

Prezantohet në Përmet libri "Vjosa dhe natyra e saj" e autorit grek Sotiris Tufidhis

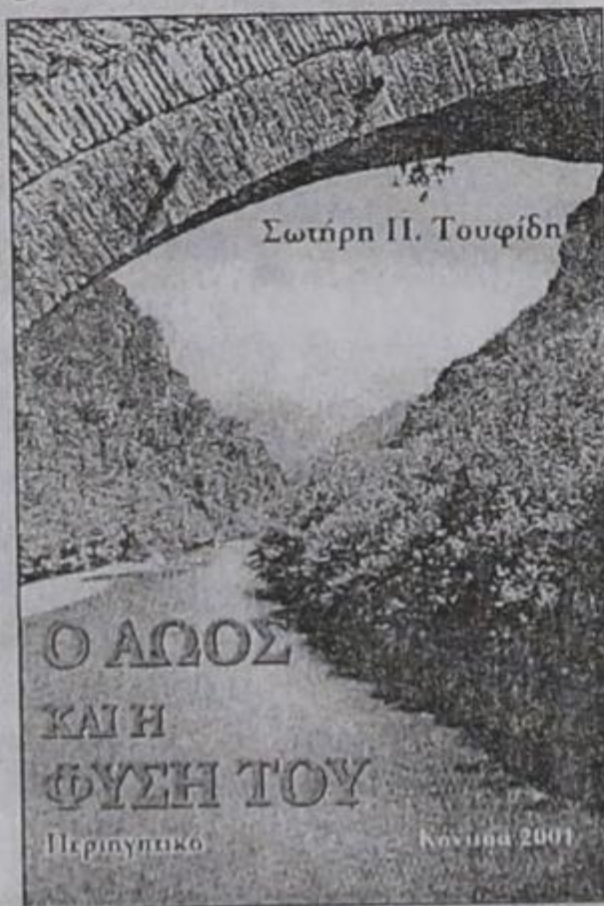
Libër për nxitjen e turizmit në luginën e Vjosës

Në foto: Sotiri Tufidhi autori i librit "Vjosa dhe natyra e saj"

Libri "Vjosa dhe natyra e saj" i shkruar nga autori grek Sotiris Tufidhis nga Konicë e Greqisë është prezantuar në kuadrin e veprimtarisë "Përmeti Multikulturor" me inisiativë të shoqatës CIOF dhe me mbështetje të autoriteteve bashkëkohore të dy qyteteve kufitare në një mjedis intelektual në qytetin e Përmetit.

Në kumtesën kryesore të

ellit andaj aty toka dhe qielli duket sikur janë një dhe ja para syve të shfaqet maja e Smolikës, një mal në vargmalin e

Përmetit Petrit Bregasi, jo vetëm që i jep bukuri dhe gjallëri jetës së banorëve, por krijon mundësi për një turizëm të veçantë dhe për krijimin e të ardhurave nga ky turizëm.

Autori grek Sotiris Tufidhis në librin e tij "Vjosa dhe natyra e saj" ka sjellë edhe vlerësime të autorëve evropian për këtë luginë sikurse është edhe autori gjerman Josef

Schanchnel, një adhures i Vjosës, e cila sipas tij është një prej 5 lumenjve më të mirë të Europës për disa lloje të rralla

του Κέντρου Μελέτης Ηπειρωτικής και Βαλκανικής Παράδοσης κ. Στέφανος Μάντζιος από τα Γιάννινα.

Μετά από μικρή εισαγωγή του διοργανωτή κ. Niko Mihali πήρε το λόγο ο κ. Ifan Pavotsi ο οποίος παρουσίασε το βιβλίο του κ. Κώστα Λώλη «Μοιρολόϊ και Σκάρος» που εκδόθηκε από το Κέντρο Μελέτης στα Γιάννινα.

Ο Μουσικολόγος Κώστας Λώλης που κατάγεται από τη Σωπική, δίδαξε μουσική στο Μουσ. Γυμνάσιο Δολιανών και τώρα εργάζεται στα Γιάννινα. Με τη σύζυγό του Αφροδίτη μας διευκόλυναν και στις συνομιλίες μας, αφού γνωρίζουν απταίστως την αλβανική γλώσσα.

Κατόπιν έγινε η παρουσίαση του βιβλίου «Ο Αώος και η φύση του», του υπεύθυνου του περιοδικού μας Σ. Τουφίδη από τον κ. Niko Mihali ο οποίος αναφέρθηκε διεξοδικά στο περιεχόμενο του βιβλίου.

Λαμβάνοντας το λόγο κατόπιν οι παριστάμενοι στην εκδήλωση, χαρακτήρισαν θετική την έκδοση τέτοιων βιβλίων.

Ο κ. Μάντζιος τό-

νισε τη σημασία της μουσικής παράδοσης για τους λαούς της Βαλκανικής και ο Σ.Τ. ευχαριστώντας τον φίλο Niko Mihali και τους διοργανωτές της εκδήλωσης για την πρόσκληση και παρουσίαση του βιβλίου του στην Αλβανία, τελείωσε με τα εξής: Όπως ο Αώος συνεχίζει την αιώνια ροή του ανάμεσα στις δύο χώρες μας χωρίς να γνωρίζει σύνορα, έτσι πρέπει και εμείς να συνεργαζόμαστε σε όλους τους τομείς χωρίς εμπόδια για το καλό των δύο λαών μας.

Επακολούθησε γεύμα και το βράδυ οι προσκεκλημένοι και πλήθος κόσμου απόλαυσαν στην κεντρ. Πλατεία της Πρεμετής ένα πλούσιο πρόγραμμα με Δεροπολίτικους χορούς και Κολιονιάτικα κλαρίνα.

ΠΩΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΥΜΕ ΕΑΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΕΡΒΑΡΟΙ Ή ΠΑΧΥΣΑΡΚΟΙ;

Γράφει η Δρ. Ειρήνη Οικονόμου - Σταματάκη
Ειδικός Παθολόγος-Καρδιολόγος- Διπλ. Ψυχολόγος

Το βασικό κριτήριο για να διαπιστώσουμε το ιδανικό σωματικό μας βάρος είναι ο δείκτης μάζας σώματος. Αυτός ο δείκτης συνάγεται εάν διαιρεθεί το βάρος του σώματος μας με το τετράγωνο του ύψους μας. Ο φυσιολογικός δείκτης μάζας σώματος κυμαίνεται από 18 - 24,9 . Όταν ο δείκτης αυτός είναι από 25 έως 29,9 θεωρείται κάποιος υπέρβαρος και άνω του 30 είναι παχύσαρκος. Η παχυσαρκία ήταν και θεωρείται μια σοβαρή νόσος. Τα αίτια της παχυσαρκίας είναι πολλά. Κύριες αιτίες είναι: ορμονικές, το χρόνιο stress, η ηλικία, το φύλο, οι διατροφικές συνήθειες, ο μεταβολισμός του ατόμου και η κληρονομικότητα. Ανάλογα με τα αίτια της παχυσαρκίας προγραμματίζεται και η αντιμετώπιση της. Οπωσδήποτε όμως η σωστή διαιτητική αγωγή, η καθημερινή άσκηση (βόδιση κυρίως) και η ελάττωση του καθημερινού άγχους ωφελούν να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία την παχυσαρκία.

Επειδή συχνά με την παχυσαρκία συνυπάρχουν αυξημένη αρτηριακή πίεση, αυξημένο σάκχαρο αίματος,

υπερλιπιδαιμία, αυξημένο ουρικό οξύ, προβλήματα του μυοσκελετικού συστήματος, της αναπνοής, κυρίως κατά τη διάρκεια του ύπνου είναι λίαν απαραίτητο για την υγεία του παχύσαρκου και υπέρβαρου ατόμου να μειώσει ή και να φθάσει το σωματικό του βάρος σε ιδανικά κατά προσέγγιση επίπεδα.

ΔΙΑΙΤΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Η πιο απλή, αλλά και πιο υγιεινή και εύκολη μορφή σωματικής άσκησης είναι το βόδιση και συνιστάται από όλους τους γιατρούς. Το βόδιση ενδείκνυται για όλες τις ηλικίες, όλους σχεδόν τους ανθρώπους σε οποιαδήποτε χώρα και σχεδόν σε οποιαδήποτε κατάσταση και αν βρισκόμαστε. Το βόδιση είναι απλό, ασφαλές και αποδίδει καρπούς. Με το συστηματικό βόδιση σίγουρα καταναλώνουμε θερμίδες. Η Αμερικάνικη Ιατρική Εταιρεία δημοσίευσε ότι μισή ώρα βόδιση μόνον 6 φορές το μήνα μείωσε τις πιθανότητες πρόωρου θανάτου κατά 44%. Όταν μιλάμε για βόδιση εννοούμε το

απλό περπάτημα, το χαλαρό χωρίς άγχος, σχεδόν χαζεύοντας θα λέγαμε. Υπάρχει για άλλους η πεζοπορία, όταν βαδίζουμε σε ανώμαλο, ανομοιογενές έδαφος. Το βάδην είναι αγωνιστική μορφή βαδίσματος δηλαδή είναι ένα βήμα πριν από το τρέξιμο. Στο ζωηρό περπάτημα είμαστε συγκεντρωμένοι δηλαδή όχι χαλαροί, με γρήγορο σχετικά ρυθμό με μέσο όρο 10-15 λεπτά το χιλιόμετρο. Το περπάτημα προπόνηση είναι όταν περπατάμε πάλι συγκεντρωμένοι καθόλου χαλαροί, δηλαδή ασκούμεθα ενώ ταυτοχρόνως κάνουμε και κάποιες ασκήσεις. Το βάδισμα ή περπάτημα είναι για τον καθένα μας αποδοτικό όταν καίμε θερμίδες, δηλ. όταν καταναλώνουμε ενέργεια. Είναι από τις καλύτερες και αποδοτικότερες μορφές σωματικής δραστηριότητας για το σκοπό αυτό. Ο ρυθμός του βαδίσματος, η εδαφική κατάσταση (ομαλότητα, εδαφική κλίση) και τέλος ο τρόπος που περπατάμε, τα άνετα ενδύματα και κυρίως τα άνετα παπούτσια καθορίζουν και το ευνοϊκό για μας αποτέλεσμα του βαδίσματος.

Τα ευεργετικά αποτελέσματα του συστηματικού βαδίσματος είναι:

1. Μείωση της αρτηριακής πίεσεως
2. Μείωση του σωματικού βάρους
3. Μια από τις ευεργετικότερες ε-

πιδράσεις του συστηματικού περπατήματος είναι η αύξηση του επιπέδου της «καλής», όπως όλοι γνωρίζουμε χοληστερίνης.

4. Το βάδισμα προλαμβάνει καρδιαγγειακά και άλλα νοσήματα (παχυσαρκία) βελτιώνει τα επίπεδα σακχάρου του διαβητικού, προλαμβάνει την οστεοπόρωση των γυναικών μετά την εμμηνόπαυση.

5. Μειώνει το άγχος και το stress χαρίζει ψυχική και σωματική ευεξία.

6. Το βάδισμα μειώνει τη μυϊκή ένταση, χαλαρώνει, το σώμα μας ξεσταίνεται ακόμη και αν εκτεθεί στο ψύχος.

7. Το βάδισμα είναι η καλύτερη ευκολότερη, ακίνδυνη μορφή σωματικής άσκησης, απαραίτητο για την ψυχοσωματική μας ισορροπία.

Για να έχουμε μια γνώμη, ένα άτομο με 70 kg βάρος, που βαδίζει 40 λεπτά την ημέρα χάνει συνολικά 140 θερμίδες. Το βάδισμα έχει και τους κανόνες του για να έχουμε τα σωστά αποτελέσματα. Στην αρχή βαδίζουμε με κανονικό, αργό ρυθμό για 5-10 λεπτά. Δηλ. τα πρώτα λεπτά είναι για ζέσταμα, να ζεσταθούν οι μύες να προσαρμοστούν και να ζεσταθε το σώμα μας ολόκληρο. Στη συνέχεια αυξάνουμε λίγο το ρυθμό μας χωρίς να κουραζόμαστε. Τα βήματά μας να είναι μικρά και κάπως γρη-

γορότερα από πριν. Στο στάδιο αυτό μπορούμε να αλλάζουμε ανά 5-10 λεπτά τους ρυθμούς βαδίσματος από αργό σε γρηγορότερο. Τα παπούτσια μας να είναι ειδικά για βάδισμα. Τα παπούτσια τα επιλέγουμε ανάλογα με το είδος και την ένταση του βαδίσματος, να είναι ανάλογα με το νούμερο του ποδιού μας, να είναι άνετα, να μην ενοχλούν και να μην μας κουράζουν, να μην ιδρώνει το πόδι μας και να είναι ευλύγιστα.

Το σώμα μας κατά την ώρα του βαδίσματος να είναι ευθυτενές με προτεταμένο το στήθος, οι κοιλιακοί μας μυς να είναι σε δράση, να μην τους χαλαρώνουμε. Τα χέρια μας να τα κουνάμε κανονικά, να μην κρέμονται και να μην αιωρούνται χαλαρά. Να κοιτάμε ευθεία, μπροστά, η πλάτη μας να είναι ίσια. Το περπάτημα να είναι διασκέδαση, ξεκούραση, όχι αγγαρεία και καταπόνηση, ούτε δρόμος αντοχής, ούτε έλεγχος των σωματικών μας εφεδρειών.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ

Όταν έχουμε απώλειες μαλλιών με ανησυχητικούς ρυθμούς υπάρχει ενδεχόμενο αυτό να οφείλεται σε διατροφικά λάθη, εάν δεν υπάρχει άλλη σωματική αλλαγή, όπως ορμονικοί,

οργανικοί (θυρεοειδής, αναιμίες κτλ.), γενετικοί, εμμηνόπαυση, το stress, εγκυμοσύνη, η λήψη αντισυλληπτικών χαπιών, η αυτόματη και αιφνίδια μείωση του σωματικού βάρους, η έντονη πιτυρίδα, με την χαμηλή λήψη πρωτεϊνών από την διατροφή μας. Οι παράγοντες αυτοί συχνά επιταχύνουν την τριχόπτωση. Καθημερινά ο άνθρωπος φυσιολογικά χάνει μερικά από τα μαλλιά του. Η καθημερινή απώλεια των τριχών έχει υπολογιστεί ότι δεν πρέπει να ξεπερνάει τις 50-100 τρίχες την ημέρα. Στις περισσότερες περιπτώσεις η αυξημένη τριχόπτωση είναι προσωρινή και συνήθως οφείλεται κυρίως σε άγχος ή stress ιδιαίτερα μεγάλο από κάποιο αναπάντεχο γεγονός π.χ. η απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου ή ο χωρισμός από ένα αγαπημένο μας πρόσωπο ή μετά από ένα διαζύγιο. Εάν επιμένει η τριχόπτωση να συμβουλευτούμε το γιατρό μας.

Η φαλάκρα των ανδρών σε νεαρή ηλικία ωφείλεται σε κληρονομικά αίτια ενώ η τριχόπτωση ορισμένων γυναικών εμφανίζεται μετά την εμμηνόπαυση. Εχθρός της τριχόπτωσης είναι η σωστή μας διατροφή με τις ενδεδειγμένες ποσότητες πρωτεϊνών και βιταμινών. Ο συχνός έλεγχ-

χος από τον οικογενειακό μας γιατρό σε περίπτωση που εμφανίζουμε υπέρμετρη τριχόπτωση και ο παρακλινικός προληπτικός έλεγχος είναι απαραίτητα στοιχεία για την αντιμετώπιση της τριχόπτωσης.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Το κρασί είναι το προϊόν ζύμωσης του χυμού των σταφυλιών . Η περιεκτικότητα σε οινόπνευμα κυμαίνεται μεταξύ 10,5 και 15 βαθμών . Η ποιότητα του καλού κρασιού εξαρτάται από την ζύμωση, την ποιότητα των σταφυλιών, την ωρίμανση, τις συνθήκες εμφιάλωσης, τη συντήρηση, ακόμα και το σερβίρισμα. Η ποσότητα της καθημερινής κατανάλωσης κρασιού δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 - 2 ποτήρια την ημέρα για να ωφελεί και να μη βλάπτει.

Το κρασί βλάπτει όταν :

- 1) Το πίνει κάποιος από συνήθεια
- 2) Έχει προβλήματα με το γαστρεντερολογικό του σύστημα
- 3) Έχει αλλεργική προδιάθεση στα οиноπνευματώδη
- 4) Όταν συνδυάζεται με φάρμακα και κυρίως ηρεμιστικά

5) Όταν κάποιος πάσχει από νευρολογικά νοσήματα, να αποφεύγει τα οινόπνευματώδη ποτά γενικώς.

6) Όταν κάποιος πάσχει από ηπατοπάθεια, νοσήματα παγκρέατος ή της χοληδόχου κύστεως.

7) Κάποιος που κάνει δίαιτα για επίσχυση να μην πίνει οινόπνευματώδη διότι περιέχουν υψηλό ποσοστό θερμίδων.

8) Να μην πίνουν οινόπνευματώδη όσοι πάσχουν από υπερλιπιδαιμία, διότι αυξάνουν το βάρος τους, λόγω της υψηλής κάλυψης των οινόπνευματωδών ποτών.

Η συχνή χρήση οινόπνευματωδών ποτών οδηγεί σε αβιταμίνωση και κυρίως των βιταμινών Α, D, C, E, Β6, Β2 και θειαμίνης. Η συχνή χρήση οινόπνευματωδών ποτών οδηγεί επίσης σε έλλειψη βασικών μετάλλων, ασβεστίου και μαγνησίου γίνεται εμφανής, καθώς και η μείωση των επιπέδων σεροτονίνης ενός βασικού νευροδιαβιβαστή, που ελέγχει την ψυχολογική μας κατάσταση. Για όλα στη ζωή μας και για πάντα θα ισχύει

«ΠΑΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: (0655) 22529

Τηλ. Οικίας: (06510) 93622
Κιν.: 0945182799

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ

1^ο Διήμερο Παραδοσιακό Πανηγύρι 29-30 Ιουνίου 2004

Η Μολυβδοσκέπαστη γιόρτασε κι εφέτος με λαμπρότητα τους Προστάτες της και Πολιούχους Δώδεκα Αποστόλους με ξεχωριστές εκδηλώσεις που με επιτυχία οργάνωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού.

Το εσπέρας της παραμονής των Αγίων Αποστόλων στον ομώνυμο εορτάζοντα Ιερό Ναό εψάλει μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, στον οποίο έλαβε μέρος από μητέρα καταγόμενος από την Μολυβδοσκέπαστη Αρχιμανδρίτης κ. Σπυρίδωνας Κατραμάδος.

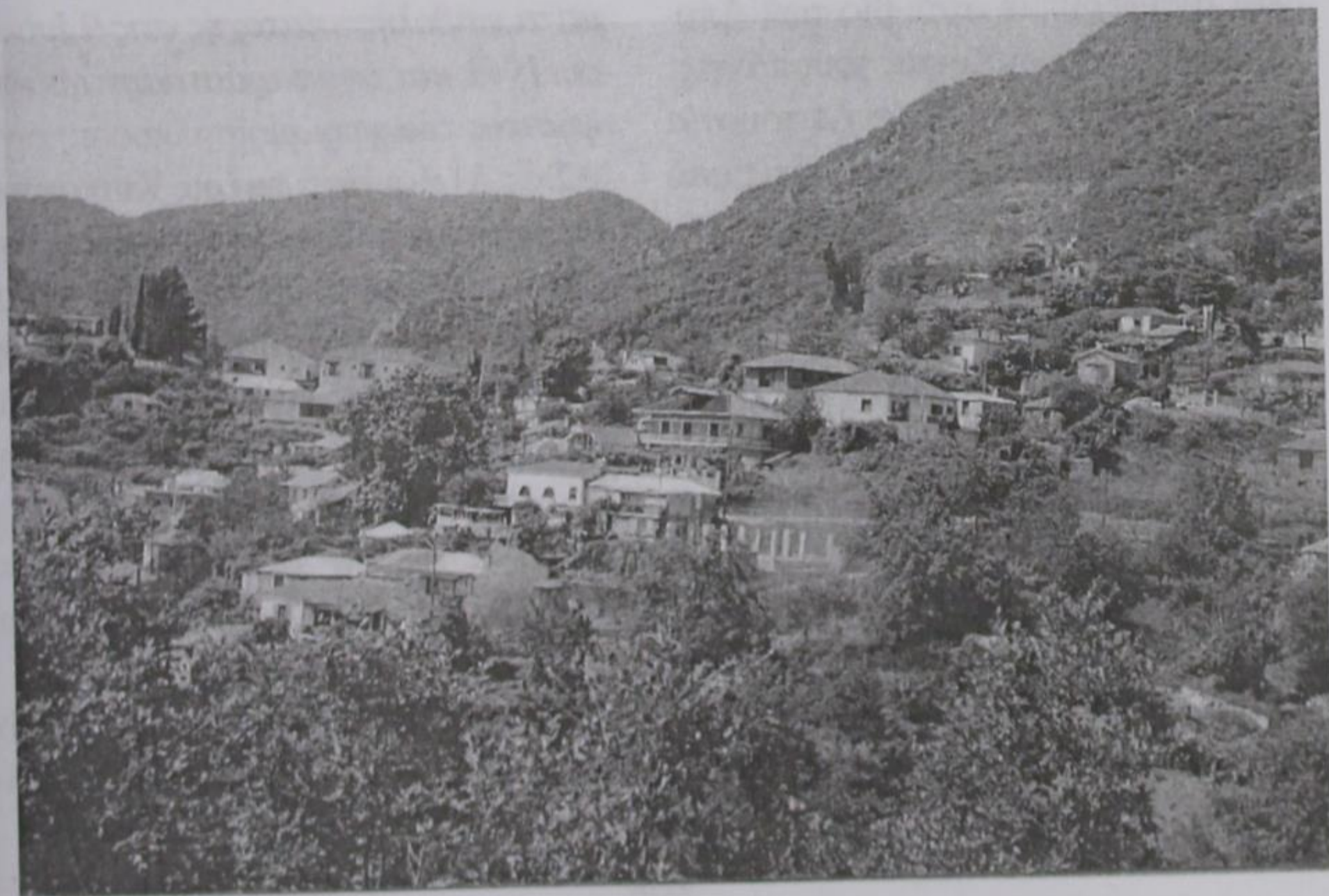
Στον Εσπερινό παρευρέθησαν ο Διευθυντής Ευρωπαϊκών Προγραμ-

μάτων της Ιεραρχίας κ. Κασιμάτης, ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του νομού Ιωαννίνων κ. Μιχάλης Παντούλας, η Νομαρχιακή Σύμβουλος κ. Μαρίνα Ζυγούρη - Ευαγγελίδη και όλοι σχεδόν οι κάτοικοι του χωριού.

Μετά τον Εσπερινό, ο Σύλλογος πρόσφερε γλυκό κουταλιού κεράσι στην γραφική πηγή του Άι-Γιώργη.

Στην συνέχεια και στην κεντρική πλατεία του Άι-Στάθη άρχισαν οι παραδοσιακές εορταστικές εκδηλώσεις του πανηγυριού.

Το πρόγραμμα άρχισε με τραγούδια από το πολυφωνικό συγκρότημα της Πρεμετής Αλβανίας και συνεχί-

στηκε με χορούς του χορευτικού Πλατάνου Ιωαννίνων Πολιτιστικός Λαογραφικός Σύλλογος Ιωαννίνων «Ο Πλάτανος», με τους γλυκόμελους σκοπούς του εξαίρετου κλαρινίστα Κώστα Βέρδη και τα τραγούδια του γνήσιου εκφραστή της δημοτικής μας παράδοσης Νίκου Δάσκαλου!

Ο χορός συνεχίστηκε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες με αθρόα προσέλευση εκατοντάδων πανηγυριωτών και της εξαίρετης εξυπηρέτησης από τον υπεύθυνο της ταβέρνας του πανηγυριού.

Το πρωί της Εορτής των Αγίων Αποστόλων στον ομώνυμο εορτάζοντα Ναό εψάλει πανηγυρική Θεία Λειτουργία, στην οποία έλαβε μέρος ο Αρχιμανδρίτης κ. Σπυρίδων, ο Ιερέας του χωριού κ. Απόστολος Νάκος. Ο Αρχιμανδρίτης Σπυρίδων με εμπνευσμένη ομιλία εκήρυξε τον Θείο Λόγο και αναφέρθηκε στον βίο των Αποστόλων εντυπωσιάζοντας τους πάντες.

Την κατανυκτική Θεία Λειτουργία παρακολούθησαν και εκδρομείς από τον Δήμο Φιλοθέης Αττικής με τον συγχωριανό μας Υποστράτηγο Ε.Α. κ. Δάφνη Ιωάννη.

Μετά τη Θεία Λειτουργία συνεχίστηκε και πάλι το έθιμο της επίσκεψης όλων των πανηγυριωτών στα σπίτια των εορταζόντων με συνοδεία οργάνων.

Το βράδυ συνεχίστηκαν οι εορταστικές παραδοσιακές εκδηλώσεις.

Το πρόγραμμα ξεκίνησε με χαιρετισμό του δραστήριου και ακούρα-

στου Προέδρου του Συλλόγου κ. Τσίπη Αποστόλου και συνεχίστηκε με πολυφωνικό από την Πρεμετή και το χορευτικό του Συλλόγου των Σουλιωτών. Οι λεβέντες του Σουλίου έγιναν δεκτοί με ενθουσιασμό και στο τέλος καταχειροκροτήθηκαν.

Τις εκδηλώσεις της δεύτερης ημέρας του πανηγυριού, τίμησαν με την παρουσία τους: ο Αρχιμανδρίτης κ. Σπυρίδων με τους γονείς του ο Διοικητής του 583 Τ.Π. με την οικογένεια του, εκπρόσωποι του Δημοτικού Συμβουλίου της Κόνιτσας (Πρόεδρος του Συμβουλίου, Αντιδήμαρχοι και Δημοτικοί Σύμβουλοι) και πλήθος επισκεπτών που γλέντησαν μέχρι τις πρωινές ώρες.

2ο Αρχιερατικό Μνημόσυνο για τους εκτελεσθέντες κατοίκους του χωριού από τα γερμανικά στρατεύματα εισβολής - κατοχής στις 9 Ιουλίου 1943 και αναπαράσταση του καψίματος του χωριού.

Στις 11 Ιουλίου ημέρα Κυριακή ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού και το Τοπικό Συμβούλιο, σε συνεργασία με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και το Δημοτικό Συμβούλιο Κόνιτσας, οργάνωσαν Αρχιερατικό Μνημόσυνο για τα θύματα της γερμανικής εισβολής της 9ης Ιουλίου 1943 και αναπαράσταση του καψίματος του χωριού από τους εισβολείς.

Στο Ναό των Αγίων Αποστόλων τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λει-

τουργία χοροστατούντος του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Κόνιτσας κ. Ανδρέα και στο τέλος αυτής αρχιερατικό Μνημόσυνο. Ο συνταξιούχος Εκπαιδευτικός κ. Βασίλης Κυρίτσης με γλαφυρότητα, πειστικότητα και εμπνευσμένη ομιλία αναφέρθηκε στα φοβερά γεγονότα της σκοτεινής εκείνης περιόδου και στα θύματα της γερμανικής θηριωδίας.

Στο μνημόσυνο παρευρέθησαν: ο Δήμαρχος Κόνιτσας με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Πότσης ως εκπρόσωπος του κ. Νομάρχη, ο Διοικητής του 583 Τ.Π., ο Διοικητής του Α.Τ. Κόνιτσας, ο Διοικητής της Π.Υ. Κόνιτσας, ο Διοικητής του Τμήματος Συνοριακής Φύλαξης, συγγενείς των θυμάτων και όλοι οι κάτοικοι του χωριού.

Στη συνέχεια και στο Μνημείο Πεσόντων του χωριού, στην πλατεία Δαβάκη, τελέστηκε αρχιερατικό τρισάγιο, προσκλητήριο νεκρών, κατάθεση στεφάνων από τους παραπάνω επισήμους και τήρηση ενός λεπτού σιγής.

Τα θύματα της γερμανικής κτηνωδίας είναι τα εξής: «ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΖΑΤΣΟΣ, εκτελέστηκε στην πόρτα του σπιτιού του.

* ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΟΡΑΣ, εκτελέστηκε στο κέντρο του χωριού.

* ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΟΪΔΗΣ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΕΡΤΖΟΣ, εκτελέστηκαν εν ψυχρώ στη θέση Ματασίγια Βλαχοψηλοτέρας

Β.Ηλείου Αλβανίας.

* ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΝΗΣ, πέθανε από κακουχίες και στερήσεις στο Λιντς της Αυστρίας, ενώ οδηγείτο ως όμηρος μαζί με άλλους συγχωριανούς σε στρατόπεδα συγκέντρωσης της Γερμανίας.

Μετά το αρχιερατικό τρισάγιο, οι επίσημοι και όλοι οι παρευρισκόμενοι, από κατάλληλα διαμορφωμένο χώρο, παρακολούθησαν την αναπαράσταση του καψίματος των σπιτιών του χωριού, σε βαθιά συγκινητική ατμόσφαιρα.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος σε συνεργασία με το 583 Τ.Π., είχε ρυθμίσει κατάλληλες κινήσεις των στρατιωτών σε καίρια σημεία του χωριού, που με καπνογόνα και πυροβολισμούς έδωσαν έντονα χρώμα στην αναπαράσταση.

Η αναπαράσταση έγινε μετά από ελεύθερη απόδοση - ανάπτυξη από τον συνταξιούχο εκπαιδευτικό κ. Ριστάνη Απόστολο, σύμφωνα με το ποίημα που έγραψε ο αείμνηστος Τάκης Πρόκος ηθοποιός: «Η ΔΙΠΑΛΙΤΣΑ ΚΑΙΓΕΤΑΙ...», όταν ήταν εργαζόμενος στη Δυτική Γερμανία και ο οποίος έζησε έντονα τα γεγονότα της καταστροφής του χωριού.

Μετά την αναπαράσταση, στους επισήμους και σε όλους τους παρευρισκόμενους, ο Σύλλογος προσέφερε στο Πολιτιστικό Κέντρο του χωριού δεξίωση.

Απ. Ριστάνης

ΔΙΗΜΕΡΕΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ

Υπό του Υποσιράηγου εα Ι. ΔΑΦΝΗ

Πλήθη πιστών και ευλαβών προσκυνητών κατέκλυσαν κι' εφέτος την Ι. Μονή Μολυβδοσκεπάστου και τους γύρω χώρους για να αναπέμψουν δεήσεις και ύμνους προς την "Υπέρμαχο Στρατηγό", με την ευκαιρία της εορτής της Κοιμήσεως της 15ης Αυγούστου.

Την παραμονή το βράδυ πραγματοποιήθηκε μέγας Εσπερινός με αρτοκλασία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυινουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. κ. Ανδρέου, περιστοιχούμενου από τον Ι. Κλήρο της Μητροπόλεως και η ολονυκτία συνεχίστηκε με τον Μέγα Παρακλητικό Κανόνα και την εωθινή θεία λειτουργία.

Στην ολονυκτία παρέστησαν ο βουλευτής τ. υπουργός Α. Φούσας, ο Δήμαρχος Κονίτσης Π. Χατζνεφραιμίδης, ο Δήμαρχος Α. Πωγωνίου, Α. Νίτας, ο Δήμαρχος Α. Καλαμά, ο Διοικητής του 583 Τάγματος Προκαλύψεως Αντισυνταγματάρχης Ε. Ιωάννου, ο επιχειρηματίας και ευεργέτης της περιοχής Κ. Γκούμας, εκπρόσωποι Δημοσίων Υπηρεσιών της περιφέρειας και πλήθος κόσμου όπως αναφέρθηκε.

Στο μεστό από εθnikοθρησκευτικά μηνύματα κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης υπενθύμι-

σε ότι η Παναγία ήταν ανέκαθεν το στήριγμα και η προστάτις των Ελλήνων Χριστιανών και η σκέπη του Ελληνικού Έθνους, ιδίως σε δύσκολες γ' αυτό περιόδους, της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, της Τουρκοκρατίας και του Β. Παγκοσμίου πολέμου και αναφέρθηκε σε περιπτώσεις αντίληψης της Θεοτόκου προς μαχόμενα στρατεύματα, όπως αυτές οι περιπτώσεις καταγράφονται στο βιβλίο "Ηπειρος Προμαχούσα" του Στρατηγού Χ. Κατσιμήτρου Διοικητού της θρυλικής VIII Μεραρχίας του 1940.

Την επόμενη ανήμερα της Παναγίας (15 Αυγούστου), με την παρουσία επίσης πλήθους κόσμου, πραγματοποιήθηκε η κεντρική Θεία λειτουργία, χοροστατούντος του ηγουμένου της Ι. Μονής Αρχιμανδρίτη Θεοδώρου, ο οποίος στο κήρυγμα του έπλεξε το εγκώμιο της "τιμιωτέρας των χερουβείμ" λέγοντας ότι η Παναγία είναι "μητέρα, προστάτις και βοηθός του καθενός μας".

Η αναφορά κατά την τελετή ενάρξεως των Ολυμπιακών αγώνων (13 Αυγούστου) στις Ορθόδοξες καταβολές των Ελλήνων (Βυζάντιο) είναι θετικό στοιχείο που θα έχει ευοίωνες για το Έθνος προοπτικές.

Ι. ΔΑΦΝΗΣ

“Ένα η αρεπαύ δέκα... τα αρεπουδάκια”

ΚΙΤΣΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

(Λίγα για τη συνάντηση των αποφοίτων του εξαταξίου Γυμνασίου της Κόνιτσας, του έτους 1974).

Τα νήματα που μας συνέδεαν, διατρέχοντας τις αποστάσεις που μας χώριζαν, όλα αυτά τα χρόνια από το 1974 έως το 2004, καλάρωσαν εκμηδενίζοντάς τες, για να κλωστούν και να περιπλεχτούν απ' την αρχή, πάνω σε μια νέα βάση, σε μια ξεχωριστή στιγμή του παρόντος, όπως λέει η φίλη μου η περισσότερα ή σ' ένα άλλο χρόνο, πέρα από το παρελθόν και το παρόν όπως θάλεγε ο φίλος μου Προύσι.

Κουβαλώντας την ανάμνηση και τη νοσταλγία αλλά και τις εμπειρίες μιας πορείας διαφορετικής για τον καθένα μας, με λαχτάρα συναντηθήκαμε, οι παλιοί συμμαθητές στην τεχνική λίμνη του Αώου και ήπιαμε τον καφέ μας, υπό το κράτος ζωηρών επιφωνημάτων απείρων εκπλήξεων και βουβών συγκινήσεων, αδιαφορώντας για τα θεαματικά εναέρια άλματα των ψαριών της λίμνης, που προσπαθούσαν ν' αρπάξουν κανένα ζωΰφιο, απ' αυτά που εκτελούσαν τις πτήσεις τους, πολύ κοντά στην επιφάνεια του νερού.

Ιδιαίτερη χαρά μας έδωσε η παρουσία της φιλολόγου μας κ. Βασι-

λικής Παπαθεμιστοκλέους και του ευγενικού της συζύγου.

Όλοι μαζί μετά τον καφέ, πήγαμε στο Γυμνάσιο, καθήσαμε στα θρανία μας και μιλήσαμε ώρα πολλή, για τα παλιά. Για τα χρόνια εκείνα, που είμαστε όλη γεμάτη ορμή.

Για τότε που είχαμε αρκετή δύναμη και την απαραίτητη αφέλεια, ώστε να δεχόμαστε και να απαρριζύμε τα πάντα με την ίδια μεγάλη ευκολία!

Όλοι βέβαια υποψιάζεστε για ποιον καθηγητή μας μιλήσαμε περισσότερο. Για τον μακαρίτη και αείμνηστο κ. Γκαραβέλα, του οποίου τα παροιμιώδη πειράγματα, τότε μας τρομοκρατούσαν αφάνταστα και μας έθιγαν πολύ!

Τώρα ορισμένα απ' αυτά θεωρούνταν ιδιαίτερης ευφυΐας και λεπτής ειρωνίας.

Η κ. Παπαθεμιστοκλέους μας έδειξε με χίλιους δυο τρόπους, την ανυπόκριτη χαρά της.

Κι ο Στέργιος πλήρωσε για δεύτερη φορά, αυτό το περίφημο βραβείο του “τα άπαντα του Βαλαωρίτη”, απαγγέλοντας πάλι έναν από τους λόγους του Λυσία, του “περί του Αδυνάτου”.

Τι νόμιζες, Μπούγια, έτσι τζάμπα

θα τόπερνες; θα το πληρώσεις χρυσό!!

Μετά τις φωτογραφίες, στην τάξη και στα σκαλιά του Γυμνασίου και Λυκείου της Κόνιτσας, πήγαμε στο εξοχικό κτήμα όπου θα περνούσαμε την υπόλοιπη βραδιά.

Το “Κάστρο” είναι ένα ωραίο εξοχικό, όπου κανείς βλέπουμε χωρίς εμπόδια τη φύση της Κόνιτσας μπορεί να πει τον καφέ του να φάει και να κοιμηθεί αν θέλει.

Το αναπάντεχο, η φοβερή έκπληξη, συνέβη αφού είχαμε πάρει τις θέσεις μας στο τραπέζι, που ήταν στρωμένο στο κήπο.

Ξαφνικά ακούσαμε νάρχεται από μακριά, πίσω από το σπίτι μουσική, που σιγά-σιγά πλησίαζε προς εμάς.

Επιτέλους μετά από στιγμές γεμάτες αγωνία, εμφανίστηκαν οι ένοχοι: Ένα κλαρίνο ένα ακορντεόν κι ένα ντέφι. Ολόκληρη ορχήστρα δηλαδή και δοκιμασμένη!

Ο ηθικός αυτουργός και άξιος διοργανωτής της συγκέντρωσης Απόστολος Ραπακούσιος, σαν καλός οικοδεσπότης, την είχε δοκιμάσει πριν και ακουστικά και χορευτικά, μαζί με τη χωριανή του τη Μαρούλα! Άριστη. Κίνηση! Ρουά Ματ! Αποστόλη.

Άθελά μου, έτσι όπως τα όργανα πλησίαζαν σιγά-σιγά, αθέατα στην αρχή, πάντα όμως μ’ αυτόν τον ζωηρό σκοπό, όπως ακριβώς αρχίζει ένα γαμήλιο γλέντι στον τόπο μας,

σύγκρινα αυτή τη σκηνή με δύο εξίσου δυνατές και συγκινητικές σκηνές, παρμένες όμως αυτή τη φορά απ’ τη δυτική μουσική, τη μουσική ακριβείας πιο σωστά.

Η μια απ’ τη συμφωνία “Τιτάνας” του Μάλερ όπου τα χάλκινα κόρνα ακούγονται από μακριά, πίσω απ’ τη σκηνή όπου εκτελείται η συμφωνία και η άλλη απ’ τον “Μεσσία του Χαίντελ, όπου οι Τρομπέτες κρυμμένες κι αυτές πίσω απ’ τη σκηνή, εμφανίζονται αργά-αργά ενώ δεν παύει να ακούγεται η μουσική τους. Στιγμές απίστευτης ομορφιάς και στις δύο περιπτώσεις. Ποιος αμφιβάλλει ότι η μουσική είναι μία!

Καθώς όμως εδώ, είχαμε να κάνουμε με το “ντέρτι της καρδιάς μας, όπως λέει κι ο ποιητής, οι χορευταράδες σηκωθήκαμε για χορό αμέσως και δεν ξανακαθήσαμε παρά ελάχιστα, μόνο και μόνο για να πάρουμε μια ανάσα.

Προς το τέλος της βραδιάς καθήσαμε όλοι μαζί κυκλικά και είπαμε πολλά και διάφορα.

Η Αθηνά, μας παρηγόρησε λέγοντάς μας ότι παρά την ηλικία των 48 ετών ορισμένοι και ορισμένες είναι ακόμη “ερωτεύσιμοι”! (ενδιαφέρουσα ορολογία, δεν την γνώριζα).

Ορθόν, Αθηνά μου, μόνο που πολλές φορές άλλοι έχουν τ’ όνομα κι άλλοι έχουν τη χάρη!

Ήταν μια βραδιά υπέροχη, ήταν ένα εξαιρετικό γεγονός. Μια συνά-

ντηση υψηλού επιπέδου όλοι μας αξιοπρεπείς, Κυρίες και Κύριοι.

Είχε το πάθος της “Αννούλας” που την χόρεψε η Αθήνα τραγουδώντας την, της “Αλεξάνδρας” του Δέδου που την απολαύσαμε σε σόλο κλαρίνο του Βλάχικου χορού του Μακάριου που τον χόρεψε με “εσωτερικότητα”, τέλος είχε το πάθος απο το νοσταλγικό κλάμα του Βιολοντσέλου στο τελευταίο μέρος του κουϊντέτου για κλαρινέτο του Μότσαρτ.

Η συνάντηση μας ήταν γεμάτη από την ευγένεια και τη ζέση της καρδιάς.

Ευχαριστούμε την κυρία Μιχαηλίδου, είχαμε την τύχη να την έχουμε κι αυτήν φιλόλογο για τις ευχές της και το δώρο της. Απουσίαζε για σο-

βαρούς λόγους.

Η μικρή χαριτωμένη παροιμία που είναι και ο τίτλος αυτής της αφήγησης ανήκει στην Βασιλική, ή πιο τρφυερά στη Βασίλω μας τη φιλόλογο μας για μερικά χρόνια που χαιρετώντας με, μου την ψιθύρισε, σαν έναν έπαινο προς τα παιδιά της για μας.

“Ένα η αλεπου δέκα... τα αλεπουδάκια”.

Στον Ραπακούσιο και τους συνεργάτες του “Άριστα”.

Υ.Γ. Μήτσιο, δεν σε βλέπω ικανοποιημένο από το “κλώσιμο”! Η αλήθεια είναι, ότι μ’ έφαγαν οι περιπετειώδεις διακοπές στα βουνά και τις θάλασσες!

ΕΙΡΗΝΗ ΚΙΤΣΙΟΥ ΑΘΗΝΑ

Τιέν Τσάγκ

Ο Τιέν Τσάγκ
 Πρίγκηπας του Βέϊ
 σε στόμα δράκοντα
 πίνει το πράσινο τσάι του

“Ραπίς η έξοχος”
 σε φιλντισένια γλάστρα,
 το βελουδένιο βλέμμα
 όλο σιωπές και χρώματα
 της Κίνας τα μυστήρια.

Ταοϊστής σοφός
 με πάθος στοχάζεται
 ηχώ διάφανης πορσελάνης
 η απειλή
 στ’ ασπρόμαυρο τραπέζι του.

Αχ αγάπη μου, πως από το χειρότερο
 αρχίζει το καλό!

Δύο οχτάδες μαύροι γερανοί
 καλούν στα όνειρά του μουσικές
 πτυχές μεταξωτές
 κρυφές και μιλημένες
 στον ύπνο του.

Καβαλάρης στα νερά
 του Ποταμού Πού
 αψηφάει τη μοίρα του
 κι η αρετή του υψώνεται
 στην καθαρή κλίμακα του Τσίχ

Αχ αγάπη μου, πως μ’ ευχαριστεί ο ή-
 χος αυτός της μουσικής.

Ειρήνη Κίτσιου 1-7-2004 Αθήνα

Σημειώσεις:

1. “Ραπίς η έξοχος”: φυτό φοινι-
 κοειδές χαμηλού ύψους, που κατάγε-
 ται από την Κίνα και την Ιαπωνία. Το
 καλλιεργούσαν Κινέζοι ευγενείς σε
 πολύτιμα δοχεία.

2. Τάο: Η αρχή και το τέλος του
 κόσμου: Η έννοια αυτή γίνεται περισ-
 σότερο κατανοητή παρατηρώντας τη
 φύση.

Ο Ταοϊστής σοφός έχει απόλυτη
 κατανόηση. Είναι υπεράνω των συμ-
 βατικών διακρίσεων του σωστού και
 του λάθους του καλού και του κακού.
 Υιοθετεί ένα γαλήνιο τρόπο ζωής και
 σκοπύμως απέχει από κάθε βεβιασμέ-
 νη και αφύσικη δραστηριότητα.

Ο ταοϊστής σοφός αποσύρεται α-
 πό τον κόσμο, σε μια μυστηριώδη και
 υπερβατική επικράτεια.

3. Η καθαρή κλίμακα του Τσίχ,
 είναι σύμφωνα με την κινέζικη μυθο-
 λογία, εξόχως λυπητερή μουσική. Μό-
 νο ενάρετοι κινέζοι ήταν ικανοί να
 την ακροαστούν. Οι όχθες του Ποτα-
 μού Πού, ήταν ο κατάλληλος τόπος
 για μια τέτοια ακρόαση.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Στις 9 Αυγούστου τ.ε. πραγματοποιήθηκε το “ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ” στο Κεφαλοχώρι Μαστοροχωρίων. Ήταν μια όμορφη παραδοσιακή πολιτιστική εκδήλωση, που διοργάνωσε η Ομοσπονδία Αδελφοτήτων της Επαρχίας Κόνιτσας και ο Δήμος Μαστοροχωρίων. Ο χώρος της πλατείας του χωριού ήταν άνετος και λειτουργικός η δε παρουσία και συμμετοχή του κόσμου πολύ ικανοποιητική. Παρέστησαν ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων, Δημοτικοί Σύμβουλοι, Πάρεδροι, Πρόεδροι Συλλόγων και Αδελφοτήτων, ο τ. Πρόεδρος του κέντρου Μελέτης Ηπειρωτικής και Βαλκανικής Παράδοσης κ. Ανδρέας Αναγνωστόπουλος και ο υπεύθυνος του περιοδικού “ΚΟΝΙΤΣΑ” κ. Σωτήρης Τουφίδης. Αρκετοί επίσημοι συνοδεύονταν από τις συζύγους και τις οικογένειές τους.

Στην αρχή ο Δήμαρχός μας κ. Κοσμάς Σδούκος απηύθυνε έναν σύντομο χαιρετισμό και υπογράμμισε τους δεσμούς που ενώνουν τους απόδημους με τους μόνιμους συνδημότες και το πόσο απαραίτητη είναι η συνεργασία μεταξύ Ομοσπονδίας και Δήμου για τη συνδιοργάνωση εκδηλώσεων για το καλό όλων μας και τη διατήρηση της πολιτιστικής

μας κληρονομιάς.

Στη συνέχεια η παρουσιάστρια του προγράμματος δ/δα Νατάσα Νούτση, από το Ασημοχώρι, καλωσόρισε όλους τους παρευρισκομένους και υπογράμμισε τους στόχους της εκδήλωσης.

Μετά η κα Ντίνα Φασούλη παρουσίασε τη χορωδία γυναικών του Κεφαλοχωρίου και τη δραστηριότητά τους. Με μεγάλη επιτυχία η χορωδία μας τραγούδησε μερικά παλιά παραδοσιακά τραγούδια των χωριών μας και καταχειροκροτήθηκε.

Ακολούθως η Παραδοσιακή χορωδία Μαστοροχωρίων, υπό τη διεύθυνση του κ. Αλέκου Παπακρήστου, τραγούδησε τα παραδοσιακά τραγούδια, που περιλαμβάνονται σ' ένα CD, το οποίο θα κυκλοφορήσει προσεχώς από το κέντρο Μελέτης Ηπειρωτικής και Βαλκανικής Μουσικής Παράδοσης. Τη χορωδία συνόδευε το συγκρότημα του Κώστα Βέρδη. Η απόδοση της χορωδίας και της ορχήστρας ήταν πολύ επιτυχής.

Μετά το σύντομο χαιρετισμό του Προέδρου της Αετομηλίτσας κ. Χρήστου Νιτσιάκου, υποδεχτήκαμε με ενθουσιασμό και παρατεταμένα χειροκροτήματα τους υπέροχους χορευτικούς πολυμελείς ομίλους της Αετομηλίτσας. Με άψογο τρόπο, λεβεντιά και χάρη, νέοι και νέες με

παραδοσιακές στολές χόρεψαν αρκετούς παραδοσιακούς χορούς, σκόρπισαν ευφορία και χαμόγελο σε όλους μας και αποθεώθηκαν. Ήταν μια όμορφη παρουσία, που ομόρφυνε την εκδήλωσή μας. Και ο ολιγομελής χορευτικός όμιλος της Πλαγιάς παρουσίασε στη συνέχεια όμορφους παραδοσιακούς χορούς και χειροκροτήθηκε με ενθουσιασμό.

Τέλος η συμπατριώτισσά μας Μαριάννα Τζίμα, από την Καστάνιανη, μας τραγούδησε με το δικό της ξεχωριστό τρόπο όμορφα παραδοσιακά τραγούδια και η εκδήλωση έκλεισε με χορό για όλους, που κράτησε λίγη ώρα.

Γενικά η εκδήλωση σημείωσε ικανοποιητική επιτυχία. Βέβαια οι πρόβες των χορωδιών, των χορευτικών και η διευθέτηση απαραίτητων λεπτομερειών για την ομαλή ροή του προγράμματος μας ανάγκασαν να ξεκινήσουμε με κάποια καθυστέρηση. Επίσης και ο πολύς χρόνος που κάλυψαν τα τραγούδια της Παραδοσιακής χορωδίας Μαστοροχωρίων είχε σαν αποτέλεσμα να κουράσει τα μικρά παιδιά των χορευτικών ομίλων που χόρεψαν μετά, και ζητούμε συγγνώμη γι' αυτό.

Πιστεύω ότι τέτοιες εκδηλώσεις πρέπει να διοργανώνονται από την Ομοσπονδία και το Δήμο μας με στενή συνεργασία και συλλογική

συμμετοχή.

Κάθε “καλοκαιρινό αντάμωμα” είναι απαραίτητο για τους κατοίκους των χωριών μας, που μένουν εδώ μόνιμα πιστοί θεματοφύλακες των ακριτικών χωριών μας και αισθανόμαστε απέναντί τους σεβασμό, θαυμασμό και την υποχρέωση να τους προσφέρουμε λίγες στιγμές ψυχαγωγίας και ευφορίας. Όλο το χρόνο στερούνται τέτοιων ευκαιριών και τους είναι απαραίτητες.

Ίσως ο Δήμος θα έπρεπε να διοργανώνει ακόμη “χειμωνιάτικο” και “ανοιξιάτικο” αντάμωμα. Έχουμε υποχρέωση εκτός από τα ωραία έργα, να κοιτάξουμε το μόνιμο ανθρώπινο στοιχείο και να του προσφέρουμε στιγμές χαράς. Και για τους απόδημους συνδημότες μας, που λαχταρούν να βρεθούν στη γενέτειρα ιερή γη και βρίσκονται οι περισσότεροι, η εκδήλωση αυτή - το αντάμωμα - τους προσφέρει μια ώρα ευχάριστη με παραδοσιακή μουσική, τραγούδια και χορούς, που τα νιώθουν και τα βιώνουν πιο έντονα εκεί στον ξεχωριστό τόπο μας.

Αλλά και η νεολαία μας ευαισθητοποιείται και γαλουχείται σε τέτοιες εκδηλώσεις, με τα ακούσματα της παραδοσιακής πολιτιστικής μας κληρονομιάς και δεν μένει προσκολλημένη μόνο στα εισαγόμενα ξενόφερτα ακούσματα. Τούτο είναι χρέος όλων μας και ιδιαίτερα των τοπι-

ών και συλλογικών φορέων.

Και για τους επισκέπτες και φίλους των χωριών μας είναι ένα βίωμα ανεπανάληπτο, που τους δένει με τον τόπο μας, τους μαγνητίζει και τους κάνει πρεσβευτές των χωριών μας και της κληρονομιάς μας.

Θα ήθελα να σημειώσω και να υπογραμμίσω και μια άλλη διάσταση που έχει για όλους μας το “ΚΑΛΟΧΑΙΡΙΝΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ”. Δίνει την ευκαιρία να σπάνε τα τοπικά δεσμά, που μας κρατούν στα χωριά μας σε απομόνωση και να ανταμώσουμε όλοι, ν’ αλληλογνωριστούμε, να αισθανθούμε πολίτες και της ευρύτερης κοινωνίας του Δήμου μας.

Ακόμη ν’ αποκαλύψουμε παλιές φιλίες και γνωριμίες, ίσως και συγγένειες που μας δένουν και δεν τις γνωρίζουμε, γιατί διασκορπιστήκαμε σε πόλεις και μεγαλουπόλεις, που έσβησαν και κατέλυσαν δεσμούς αίματος και φιλίας. Τέλος να καλλιεργήσουμε νέες γνωριμίες και φιλίες εμείς, τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας, απαραίτητα συστατικά στοιχεία μιας υγιούς κοινωνικής σχέσης στα πλαίσια της ευρύτερης κοινωνίας μας.

Κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω θερμά όλους και όλες, μικρούς και μεγάλους, που συμμετείχαν και ό-

σους βοήθησαν στην οργάνωση της εκδήλωσης αυτής. Επίσης ευχαριστώ τα μέλη των χορωδιών, τους χορευτικούς ομίλους και τις δασκάλες τους που συντόνισαν την εξαιρετική παρουσία τους, τον πρόεδρο της Αετομηλίτσας κ. Χρήστο Νησιάκο που ανταποκρίθηκε στο αίτημά μας να συμμετάσχουν στην εκδήλωση τα χορευτικά τους, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Πλαγιάς κ. Ηλία Χάτσο, που συνόδευσε το ολιγομελές χορευτικό, την κ. Μ. Τζίμα για τη συμμετοχή της και τα τραγούδια της και συγκρότημα της Ομοσπονδίας που χάρισε ωραίες παραδοσιακές μελωδίες.

Θα μου επιτρέψετε όμως να ευχαριστήσω ιδιαίτερα και προσωπικά το Δήμαρχό μας κ. Κοσμά Σδούκο και τον Αντιπρόεδρο της Αδελφότητας Κεφαλοχωρίου Αθηνών κ. Τάκη Π. Σδούκο για το ενδιαφέρον και την ενεργή προσωπική συμμετοχή τους στη διοργάνωση της εκδήλωσης, ήταν δύο σπουδαίοι συνεργάτες και συμπαραστάτες μου.

Εύχομαι του χρόνου η όποια εκδήλωσή μας να είναι από κάθε άποψη καλύτερη. Μπορούμε και μας αξίζει.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Κώστας Αθανασόπουλος

Ο Χορός στο Κεφαλοχώρι Κονίτσης

Ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος του χωριού οργάνωσε στις 12/08/2004 χορό με τη συνοδεία του μουσικού συγκροτήματος του Γιώργου Γιαννακού και τραγουδιστές το Νίκο Δάσκαλο και άλλους. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Χρήστος Φασούλης του Χαραλάμπου απήυθυνε σ' όλους τους παρευρισκομένους χαιρετισμό και μας ευχήθηκε καλή διασκέδαση. Σε συνέχεια έχει αναφέρει για τα έργα του Συλλόγου αυτό το διάστημα και ακολούθησαν βραβεύσεις.

Φέτος τιμήθηκαν οι κτηνοτρόφοι του χωριού μας και τους απονεμήθηκε μια γκλίτσα στον καθέναν.

Ο γυμναστής Βασίλης Σδούκος

του Ηλία βραβεύτηκε για την συνεισφορά του στο έργο της ολυμπιακής ιδέας, αναφέρθηκαν οι προσωπικές του επιδόσεις και του προσέφεραν μια πολύ όμορφη πλακέτα.

Αργότερα εμφανίστηκε το χορευτικό συγκρότημα του χωριού με τις πανέμορφες στολές που κατασκευάστηκαν με οικονομική ενίσχυση του Δήμου Μαστοροχωριτών) και μας χόρεψε δημοτικούς χορούς (μεγάλη ποικιλία).

Τους χορούς δίδαξε η νεαρή Σταυρούλη Φασούλη του Δημητρίου. Έλαμπε από τη χαρά της, αφού τέτοιο θέαμα δεν είχαμε απολαύσει στο χωριό. Ο Πρόεδρος του Συλλ. της απένειμε έπαινο.

Μαγκάρι και άλλοι νέοι άνθρωποι να την ακολουθήσουν για το καλό του χωριού και των ιδίων.

Αργότερα ακολούθησε ο χορός και διήρκεσε ως τις πρωινές ώρες. Η συμμετοχή των χωριανών ήταν αθρόα επίσης φθάνοντας από άλλα χωριά. Το γλέντι άναψε για τα καλά. Όλοι κεφάλτοι χορεύανε: νέοι, ηλικιωμένοι και μικρά παιδιά με τις στολές, που δεν ήθελαν να τις αποχωριστούν.

Ο χορός είχε μεγάλη επιτυχία και αξίζουν συγχαρητήρια στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και σ' όλους τους χωριανούς. Και του χρόνου λοιπόν.

Κεφαλοχώρι 13/08/2004
Μαρία Πατριάνη Σιδάκου

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΖΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΛΑΓΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Στις 8/08/2004 ο Σύλλογος Απανταχού Ζερματινών "Η ΖΕΡΜΑ" με έδρα το χωριό πραγματοποίησε χορό με τη συμμετοχή του μουσικού συγκροτήματος του Δόκιμου.

Στο χορό παραβρέθηκαν χωριανοί, συγγενείς και φίλοι από άλλα χωριά. Όλοι με μεγάλη χαρά ακούγανε τα δημοτικά τραγούδια και με πολύ κέφι χορεύανε ως τις πρωινές ώρες.

Στη διάρκεια της βραδιάς εμφανίστηκε και το χορευτικό του χωριού (5 κοπέλες) με παραδοσιακές στο-

λές και τις απολαύσαμε. Μετά ακολούθησε λαχειοφόρος αγορά.

Το καλύτερο δώρο ήτανε μια μεγάλη σύγχρονη τηλεόραση και την κέρδισε η παρέα απ' τον Νικάνωρα.

Αξίζει συγχαρητήρια το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου για την αναμνηστική έκδοση, σε στυλ βιβλίου με το μοναστήρι του χωριού, το σχολείο και τα μισογκρεμισμένα σπίτια.

Επίσης τους συγχαίρω για τα πανέμορφα ποιήματα που είχαν επιλέξει και ραγίζει η καρδιά σου όταν τα διαβάζεις. Ανατριχιάζεις, ολόκληρος και τα μάτια σου είναι βουρκωμένα.

Στις 14-15/08/2004 θ' ακολουθήσει

το πανηγύρι στο χωριό με την κομπανία του Θωμά Βλαχόπουλου και Ρίζου, ο οποίος κατάγεται από τη Ζέρμα (Πλαγιά).

Χάρηκα πολύ γι' αυτή την επιλογή.

Έχω την εντύπωση, ότι πρέπει να στηρίζουμε εμείς οι χωριανοί τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι νέοι άνθρωποι για την διατήρηση της μουσικής μας παράδοσης.

Ο Θωμάς, φανταστείτε, ότι είναι αυτοδίδακτος, παίζει κλαρίνο. Συγχαρητήρια Θωμά.

Σ' όλους εύχομαι καλή διασκέδαση στο πανηγύρι!

Κεφαλοχώρι 13/08/2004

Μαρία Παγούνη - Σδούκου

το τζάκι

Pension
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΜΕ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΠΑΡΚΙΝΓ

Δεμερτζίδης Ευάγγελος

ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΟΖΑΝΗΣ
ΤΗΛ.: 0655-22867, ΚΟΝΙΤΣΑ

Χρήστος Γκόγκος

Χειρουργός Οδοντίατρος

Διδάκτορας Ενδοδοντολογίας Α.Π.Θ.

Ερμού 73-Πλατεία Αγίας Σοφίας
546 23 Θεσσαλονίκη
Τηλ.:2310-265.168
Κιν.:6977-032.376

ΓΕΩΦΑΡΜΑ

Μελέτες - Κατασκευές ΚΗΠΩΝ - ΕΡΓΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ - ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

- ✓ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ
- ✓ ΦΑΡΜΑΚΑ
- ✓ ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ - PET SHOP
- ✓ ΣΠΟΡΟΙ
- ✓ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
- ✓ ΕΙΔΗ ΚΗΠΟΥ
- ✓ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΡΕΚΖΗΣ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ Γ.Π.Α.

Γ.ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 28α ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.- Fax 0651,31770

email: geofar@ln.gr

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙΟΥ- ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ανταπόκριση Σωτηρίου Φασούλη

Οπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος κατά τους θερινούς μήνες ο Φιλοπρόοδος Σύλλογός μας δραστηριοποιείται με διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Το πανηγύρι του χωριού μας γίνεται κάθε χρόνο του Αϊ-Λια. Όπως τα τελευταία χρόνια έτσι και φέτος ξεκίνησε από το βράδυ της 19ης Ιουλίου με τη δημοτική ορχήστρα των αδελφών Γιώργου και Κώστα Χαλκιά από τη Βούρμπιανη. Το μεσημέρι της 20ης Ιουλίου το γλέντι συνεχίστηκε στο εξωκκλήσι του Αϊ-Λιά σε υψόμετρο 1800 μέτρων. Την ίδια μέρα το βράδυ στην Κεντρική πλατεία του χωριού το δημοτικό συγκρότημα του χωριανού μας Θωμά Βλαχόπουλου συνέχισε το λαμπρό εορτασμό.

Ο φιλοπρόοδος Σύλλογος υιοθέτησε από πέρυσι μια ξεχωριστή εκδήλωση μέσα στον Αύγουστο με την οποία να τιμά κάθε χρόνο κάποια πρόσωπα που προσέφεραν και προσφέρουν στη ζωή του χωριού μας αλλά και να γίνεται ένα μεγάλο γλέντι. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε το βράδυ της 12ης Αυγούστου με τη συμμετοχή της δημοτικής ορχήστρας του Πατριώτη κ. Γιαννακού και το 1-

διαίτερο της περιοχής μας τραγούδι της πασίγνωστης ΕΛΛΗΣ.

Η βραδιά άρχισε με τον Πρόεδρο του Συλλόγου Χρήστο Χαρ. Φασούλη, ο οποίος τίμησε τους συνταξιούχους κτηνοτρόφους του χωριού μας.

Αυτούς που το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους το πέρασαν και μερικοί εξακολουθούν να το περνούν στο σκληρό αυτό επάγγελμα. Αγώνονται Χειμώνα-Καλοκαίρι, μέρα-νύχτα με δύσκολες καιρικές συνθήκες κοντά στα γίδια, τα πρόβατα, τα γελάδια.

Σαν ελάχιστη προσφορά ο Σύλλογος τους προσέφερε από μια κλίτσα απαραίτητη για το επάγγελμα του βοσκού όσο και για τα σεβαστά γηρατειά τους.

Οι κτηνοτρόφοι που τιμήθηκαν με αλφαβητική σειρά ήταν:

1. Βλαχόπουλος Ρίζος του Θωμά,
2. Ευθυμίου Ιωάννης του Αποστόλου,
3. Καρανίκας Βασίλειος του Δημητρίου,
4. Νούτσος Δημήτριος του Αντωνίου,
5. Νούτσος Θωμάς του Χρήστου,
6. Νούτσος Ιωάννης του Νικολάου,
7. Νούτσος Κων/νος του Αποστόλου,
8. Νούτσος Σωτήριος του Κων/νου,
9. Σδούκος Βασίλειος του Νικολάου,
10. Σδούκος Κων/νος του Κοσμά,
11. Σδούκος

Παναγιώτης του Κοσμά, 12. Φασούλης Αριστοτέλης, 13. Φασούλης Μιχαήλ του Δημητρίου, 14. Φασούλης Χαράλαμπος του Κων/νου, 15. Φασούλης Χρήστος του Κων/νου.

Επίσης επί τη ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων τίμησε και τον Σδούκο Βασίλειο του Ηλία Βαλκανιονίκη.

Ο Πρόεδρος δεν παρέλλειψε να ευχαριστήσει τον Δήμαρχο Μαστοροχωρίων για την προσφορά του Δήμου προς το Σύλλογο τόσο την οικονομική, όσο και την ηθική και συμβουλευτική να τελειώσει το εξωκκλήσι του Αϊ-Λιά σε υψόμετρο 1800 μέτρων.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Παντούλας, ο πολιτευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Γόντικας, ο υφυπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κ. Σταύρος Καλογιάννης.

Έστειλε εγκάρδιο τηλεγράφημα καθότι δεν μπόρεσε να παραστεί προσωπικά, ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων κ. Κοσμάς Σδούκος, ο Πρόεδρος του δημοτικού Συμβουλίου κ. Νικ. Αθ. Νούτσος, ο Πρόεδρος του Τοπ. Συμβουλίου κ. Δημ. Β. Σδούκος.

Το γλέντι άρχισε με το χορευτικό του Συλλόγου το οποίο αποτελούν οι νέοι, παιδιά του χωριού, με την καθοδήγηση της δεσποινίδας Σταυρούλας Δημ. Φασούλη και κράτησε μέχρι το πρωί. Η συμμετοχή του κό-

σμου ήταν μεγάλη όχι μόνο από το χωριό μας αλλά και από τα γύρω χωριά. Όλοι έφυγαν τις πρώτες πρωϊνές ώρες ικανοποιημένοι από την εξυπηρέτηση που προσέφερε ο σύλλογος αλλά και το χορό.

Στις 15-8 το βράδυ με πρωτοβουλία του Προέδρου του Συλλόγου Λυκορραχιών Αθηνών κ. Νικολ. Βασ. Φασούλη στο πνευματικό Κέντρο του χωριού, έγινε συγκέντρωση όλων των φορέων του Τ.Δ. Κεφαλοχωριού.

Συμμετείχαν ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων κ. Κοσμάς Σδούκος Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου κ. Δημ. Σδούκος, ο πρόεδρος του Συλλόγου Κεφαλοχωριών Θεσ/νίκης κ. Τηλέμ. Μπίκης ο πρόεδρος του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Κεφαλοχωριού κ. Χρήστος Χαρ. Φασούλης μαζί με τα διοικητικά Συμβούλιά τους και αποφασίσθησαν πρωτοβουλίες για τον επόμενο χρόνο που θα γίνουν στο Τ. Δ/μα.

Επίσης το Πολυφωνικό γυναικείο Συγκρότημα του Φιλοπρόοδου Συλλόγου συμμετείχε πάλι φέτος σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις Εκπροσωπώντας το Σύλλογο όπως π.χ. στην εκδήλωση της ομοσπονδίας αδελφοτήτων Κονιτσιωτών (9-8) που έγινε στο χωριό μας στις εκδηλώσεις της κοινότητας Αετομηλίτσας, του Συλλόγου Κερασόβου Πωγωνίου κ.α.

Σχολαρχείο Βούρμπιανης

Πολιτιστική και Ιστορική Διαδρομή

(Απο το 1785 έως το 1986)

Προς τους απανταχού Βουρμπιανίτες

Με την υπ' αριθμ. 360/13761/7/6/2004 απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού το Σχολαρχείο Βουρμπιανής εντάσσεται στα Ιστορικά μνημεία, διότι ως αναφέρει «αποτελεί μοναδικό και αξιόλογο δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής της περιοχής και είναι ταυτισμένο με την ιστορία της εκπαίδευσης, την παράδοση, και τις μνήμες των κατοίκων».

Επίσης με την υπ' αριθμ. 375/4/3/2004 απόφαση του Υπουργείου Παιδείας, το Σχολείο μεταβιβάζεται κατά κυριότητα (κινητή και ακίνητη περιουσία) στο Δήμο Μαστοροχωρίων.

Όλα πήραν τον δρόμο τους κατ' ευχήν και η Πολιτεία που είχε την υποχρέωση να δώσει αυτή την τιμητική διάκριση στο Σχολαρχείο Βουρμπιανής που στάθηκε προμαχώνας επί 200 χρόνια, προπύργιο κατά της Τουρκικής, Αλβανικής και Ρουμανικής προπαγάνδας, έγινε πράξη.

Τα χρόνια εκείνα ο Σύνδεσμος Αθηνών ανέπτυξε μεγάλη δραστηριότητα για τις ανάγκες του Σχολεί-

ου, βρήκε συμπαρασάτες τους τότε μεγάλους ευεργέτες του Έθνους, Αβέρωφ, Ζωγράφο, το Στρατηγό Νότη Μπότσαρη και άλλους και επέτυχε να μετατρέψει το προπύργιο σε αδιαπέραστο κάστρο εναντίον των ξένων. Η μεγάλη προσφορά στην περιοχή και γενικά στο έθνος συνεχίζεται, αποσπώντας συνεχώς συγχαρητήρια, και είχαν και την συμπαράσταση του Δεσπότη Σπυρίδωνα.

Είναι γεγονός ότι κατεβλήθησαν μεγάλες προσπάθειες για να εμφανισθεί η ιστορική και πολιτιστική διαδρομή του. Ξεκίνησα τις προσπάθειες ως εντεταλμένος του Κληροδοτήματος Χαρίση Ζήκου με μέλη τον αείμνηστο Εμ. Κακαβά και τον Γεώργιο Γκιώκα το έτος 1999 και με την υπ' αριθ. 1078/20/8/99 επιστολή μας προς τον τότε Δήμαρχο και Δημοτικούς Συμβούλους ζητούσαμε το Σχολαρχείο Βουρμπιανής να ενταχθεί στα Ιστορικά μνημεία και ν' αξιοποιηθεί προκειμένου να συνεχισθεί η μεγάλη ιστορική του διαδρομή, διότι κτίστηκε από τους άξιους προγόνους μας, φώτισε την περιοχή

έδωσε στην κοινωνία αξιόλογους επιστήμονες και προσέφερε πολλά στον Πολιτισμό και το Έθνος.

Δυστυχώς το θέμα παρέμεινε σε αδράνεια έως το 2002, και ευτυχώς για καλή τύχη και ύστερα από τρία χρόνια ο τότε Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου έγκριτος δικηγόρος Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Μπίμπας με επιστολή του προς το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μαστοροχωρίων με κοινοποίηση στην 6η εφορία Νεωτ. Μνημείων επανέφερε το θέμα, εμφανίζοντας την ιστορική και πολιτιστική διαδρομή του Σχολαρχείου». Γίνεται Συνεδρίαση την 29/10/2002 και αποφασίζεται ομόφωνα η διαδικασία για την ένταξη του Σχολείου στα Ιστορικά μνημεία της περιοχής μας, και έτσι ξεκινά ο δρόμος για την τιμητική και δίκαια διάκριση που του απενεμήθη με την προαναφερομένη απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού.

Οι προσπάθειες όλων μας πρέπει να συνεχιστούν και επιβάλλεται το συντομότερο δυνατόν να γίνει η αξιοποίηση του μεγάλου αυτού κτιρίου (οικόπεδο 4.647 τ.μ. και Διδακτήριο 750 τ.μ.), Ο αγαπητός συγχωριανός μας Τ. Λυκειάρχης Νικόλαος Ρεμπελής με την 16/6/2004 επιστολή του προς το Δημοτικό Συμβούλιο

Μαστοροχωρίων αποτύπωσε σχέδιο αξιοποίησης του και εισηγείται να γίνουν:

Αίθουσα 1+2: Συνεδριακό Κέντρο, στο βάθος σκηνή για θεατρικές παραστάσεις.

Αίθουσα 3: Μελέτη και έρευνα παραδοσιακής μουσικής.

Αίθουσα 4: Λαογραφικό Μουσείο, φωτογραφίες Ευεργετών, δασκάλων κλπ.

Αίθουσα 5: Υποδοχή Συνέδρων.

Αίθουσα 6: Κυλικείο, αίθ. 6 αναπαυτήριο συνέδρων (με Μπάσια παραδοσιακά κλπ) Αίθουσα 7: Δύο Υπνοδωμάτια

Αίθουσα 8: Αίθουσα διδασκαλίας παλαιάς εποχής με θρανία, πίνακας, φωτογραφίες ηρώων κλπ.

Οι προτάσεις του κ. Ρεμπέλη είναι αξιόλογες και θα πρέπει να μελετηθούν από το Δημοτικό Συμβούλιο και αφού θα υπάρχει και η σύμφωνη γνώμη της 6ης Εφορίας Νεωτ. Μνημείων, να συνταχθεί τεκμηριωμένη μελέτη προκειμένου να ενταχθεί σε κάποιο πρόγραμμα της ΕΟΚ ή του Υπουργείου Πολιτισμού, και όλοι μαζί να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να γίνει κάτι ωραίο για την περιοχή και το Δήμο Μαστοροχωρίων.

Πέραν των ανωτέρω ενημερωτι-

κών μου αναφορών σχετικά για το ιστορικότερο Σχολείο, σαν Βουρμπιανίτης που υπηρέτησα στο Σύνδεσμο Αθηνών και συνεχίζω να υπηρετώ στην Επιτροπή του Κληροδοτήματος Χαρίση Ζήκου (μεγάλου Ευεργέτη της Βουρμπιάνης) επί 44 χρόνια και έζησα τις ανησυχίες και τις προσπάθειες των μεγάλων προγόνων μας μου δίδεται το δικαίωμα να εκφράσω τις ευχαριστίες στον κ. Σπύρο Πανταζή Διευθυντή της 6ης Εφορίας Ιστορικών Μνημείων για το ενδιαφέρον του και την προσπάθεια της ανάδειξης της ιστορικότητας του Σχολαρχείου μας. Ευχαριστούμε τον κ. Καχριμάνη Νομάρχη Ιωαννίνων που από την πρώτη στιγμή είδε το θέμα, και με απόφασή του ενεκρίθη η κατασκευή της στέγης που συνεκίνησε όλους τους απανταχού Βουρμπιανίτες.

Υπέρ ευχαριστούμε το Δήμαρχο κ. Κοσμά Σδούκο και όλους τους Συμβούλους του, που από την πρώτη ημέρα της αναλήψεως των καθηκόντων, οι προσπάθειές των υπήρξαν ασταμάτητες και συνεχίζουν να είναι μεγαλύτερες μετά την ένταξη,

και πιστεύω ότι αυτό το Δημορχιακό Συμβούλιο θα συνδέσει τη θητεία του με μια μεγάλη ιστορική πράξη. Ευχαριστούμε και τους Συμβούλους του προηγούμενου Δημοτικού Συμβουλίου που με την ομόφωνη απόφασή τους 29/10/2002 έκαναν το ξεκίνημα της αναγνώρισης. Ευχαριστούμε και την κ. Ελένη Γκογκώνη Δ/α του Ηπειρ. Μέλλοντος που συνέβαλε τα μέγιστα παραδίδοντάς μας ιστορικά ντοκουμέντα απ' το αρχείο της εφημερίδας της δια την ιστορικότητα του Σχολαρχείου.

Πιστεύω ότι όλα θα αποπερατωθούν και στο Σχολαρχείο Βουρμπιάνης θα αρχίσει να γράφεται μία νέα ιστορία αντάξια της προηγούμενης και θα δημιουργηθεί ένα στολίδι στο Δήμο Μαστοροχωρίων αλλά και σε ολόκληρη την Ήπειρο. Όλοι οι απαντανού Βουρμπιανίτες τιμώντας την μνήμη των μεγάλων προγόνων μας πρέπει σύντομα να σταθούμε κοντά στις προσπάθειες όλων των φορέων δια να ζήσουμε την μεγάλη μέρα των Εγκαινίων.

Ιωαν. Κιτσαντώνης
ΑΘΗΝΑΙ 5/7/2004

*Μια μικρή αφιέρωση αγάπης στο μοναδικό μνημείο και έργο τέχνης των
παλπούδων μας.*

ΣΤΟ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

Διαδρομή αγέρωχη,
αέναη πορεία,
πολιτισμός και τέχνη,
μακροαίωνα Ιστορία.

Κι' αν έπεσες σε λήθαργο
και στο βαρύ το κώμα,
βάστα καημένο Σχολαρχείο,
βάστα λιγάκι ακόμα.

Απ' το σκοτάδι το βαθύ,
της ερημιάς, της λήθης,
ελπιδοφόρο μήνυμα,
ξεπήδησε της νίκης.

Από τα σπλάχτα του ξανά,
μια ώρα ευλογημένη,
το φώς σου θ' απλωθεί
σ' όλη την οικουμένη.

Γ. Μπίμπας

Δικηγόρος Θεσσαλονίκης

ΠΩΛΕΙΤΑ

Στην Κόνιτσα
(δίπλα από το
Α' Παιδικό
Σταθμό)
διώροφο
σπίτι 156 τ.μ.
σε οικόπεδο
600 τ.μ.
Πληροφορίες
στο Τηλ.
265502201

ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΞΕΝΩΝΑ ΣΤΗ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Στις παρυφές του ΒΔ Γράμμου και σε απόσταση εξήντα χιλιομέτρων από τα Ιωάννινα και είκοσι χιλιομέτρων από την Κόνιτσα, καταπράσινο και γραφικό απλώνεται το άλλοτε κεφαλοχώρι της περιοχής, η Βούρμπιανη του Δήμου Μαστοροχωρίων.

Μετά τον πόλεμο και λόγω της αδιαφορίας του κράτους να εμποδίσει την εσωτερική μετανάστευση των κατοίκων της περιοχής, άρχισε σιγά-σιγά ν' αδειάζει και οι νέοι της ν' αναζητούν πλέον την τύχη τους στις μεγαλουπόλεις.

Τα τελευταία χρόνια οι απανταχού Βουρμπιανίτες και ιδιαίτερα οι λιγοστοί εναπομείναντες μόνιμοι κάτοικοι θεματοφύλακες της ακριτικής μας Ελλάδας, βλέποντας το χωριό τους χρόνο με το χρόνο να μαραζώνει και στο πολύ κοντινό μέλλον την πλήρη ερήμωσή του, άρχισαν ν' αναζητούν τρόπους που θα συμβάλουν, στο να παραμείνουν στον τόπο τους οι ελάχιστοι νέοι που έχουν απομείνει και κατ' επέκταση τη δημιουργία κατάλληλης υποδομής, που θα έχει σαν αποτέλεσμα την προσέλκυση επισκεπτών όλο το χρόνο, για να ξαναβρεί η Βούρμπιανη ένα μέρος από τη χαμένη της ζωντάνια.

Όλοι οι φορείς της Βούρμπιανης συγκεντρώθηκαν τον Νοέμβριο του

2000 στο Ξενοδοχείο "ΠΑΛΛΑΔΙΟ" των Ιωαννίνων και διαπίστωσαν ότι, εκείνο που λείπει από το χωριό τους για την προσέλκυση επισκεπτών είναι ένα Ξενοδοχείο, αποφασίζοντας στη συνέχεια να μετατραπεί το σχολείο σε παραδοσιακό Ξενώνα, χωρίς να αλλοιωθεί η εξωτερική του όψη, ώστε να υπάρχει και η δυνατότητα κάλυψης των απαραίτητων δαπανών για την μελλοντική του συντήρηση.

Δυστυχώς η παράνομη ενέργεια κάποιων πρώην Δημοτικών συμβούλων, που δεν ήθελαν για λόγους σκοπιμότητας Ξενοδοχείο στη Βούρμπιανη, ακύρωσαν την απόφαση που οι ίδιοι είχαν πάρει, αγνοώντας τη βούληση της πλειοψηφίας ενός ολόκληρου Χωριού, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μεταξύ των Συγχωριανών μας εκ νέου απογοήτευση και προβληματισμός.

Όμως απ' ό,τι φαίνεται, ο Θεός της Βούρμπιανης είναι μεγάλος, αφού ο δραστήριος Σύγχωριανός μας Γεώργιος Σκούφιας, πήρε τη γενναία απόφαση να αναγείρει δίπλα στον αιωνόβιο πλάτανο της αγοράς (το φυσικό air condition της Βούρμπιανης) παραδοσιακό Ξενώνα, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από τον ΕΟΤ προδιαγραφές, όπου οι επισκέπτες θα έχουν πλέον τη δυνα-

τότητα ν' απολαύσουν μια άριστη παραμονή, γευόμενοι τις παραδοσιακές Βουρμπιανίτικες πίτες με τα καλομαγειρεμένα φαγητά, από την καταπληκτική μαγείρισσα και ακούραστη σύντροφό του, Βιολέτα στο όνομα Βιολέτα και στη χάρη.

Ο Ξενώνας που έλειπε από τη Βούρμπιανη γίνεται πραγματικότητα και τον Αύγουστο του 2005 οι περισσότεροι Βουρμπιανίτες και οι πραγματικοί φίλοι της Βούρμπιανης που θα βρίσκονται στο χωριό για διακοπές, θα έχουμε την ευκαιρία να γιορτάσουμε όλοι μαζί τα εγκαίνια και στη συνέχεια να περιπλανηθούμε στο χωριό, για να θαυμάσουμε όλα τα έργα που ανιδιοτελώς ξεκίνησε πρώτα από την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής και του περίξ αυτής χώρου (κρυόβρυσες), ο δραστήριος Συγχωριανός μας και αυτοδίδακτος θα έλεγα αρχιτέκτονας Βασίλειος Πορφύρης, τα οποία φροντίζει να δένουν αρμονικά με το φυσικό περιβάλλον και ο συνδυασμός των οποίων θα δίνει στους επισκέπτες τη δυνατότητα να διώχνουν από πάνω τους το άγχος και την κούραση που κουβαλάνε από τις μεγαλουπόλεις, απολαμβάνοντας στη συνέχεια τις πανέμορφες τοποθεσίες που με τις τεχνικές, καλλιτεχνικές παρεμβάσεις, τα κρυστάλλινα νερά μαζί και με τις απείρου κάλλους φυσικές ο-

μορφιές που αν μη τι άλλο ο μεγαλοδύναμος έδωσε απλόχερα στη Βούρμπιανη και τη γύρω περιοχή γενικότερα.

Είναι βέβαιον με την ανέγερση του παραδοσιακού Ξενώνα, τις καλομελετημένες παρεμβάσεις σε ορισμένες τοποθεσίες, σε συνδυασμό και με τις απείρου κάλλους φυσικές ομορφιές, οι ίδιοι οι επισκέπτες θα γίνουν οι καλύτεροι διαφημιστές, για να δει στο μέλλον η γενέτειρά μας Βούρμπιανη καλύτερες μέρες.

Προσωπικώς ο γράφων, αλλά πιστεύω και οι περισσότεροι καλόπιστοι Συγχωριανοί μας, θα αγωνιστούμε με πάθος για να λειτουργήσει ικανοποιητικά ο Ξενώνας, προς όφελος αφενός της οικογένειας του ιδιοκτήτη και αφετέρου, για την ανάπτυξη του αγαπημένου μας χωριού της Βούρμπιανης.

Εύχομαι ολόψυχα στους αγαπητούς μου Συγχωριανούς, τον Γιώργο Σκούφια υγεία και καλά τελειώματα, στο δε Βασίλειο Πορφύρη καλή υγεία και δύναμη, για να ολοκληρώσει όλα τα έργα που έχει κατά νου για την αναβάθμιση της γενέτειράς μας, αφού για αυτό το σκοπό, τους δέκα μήνες το χρόνο μετακόμισε από την Αθήνα και είναι μόνιμος κάτοικος της Βούρμπιανης.-

Με αισιοδοξία
Γεώργιος Γκιώκας

ΚΑΓΙΑΚ ΣΛΑΛΟΜ

ΚΑΓΙΑΚ

- Σε προπονητικό καμπ της Εθνικής στο Ελληνικό συμμετέχουν οι αθλητές του Σωματείου ΝΙΚΟΛΟ-ΙΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ και ΜΟΥΡΕΧΙΔΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ. Λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων απουσιάζει ο ΛΑΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

- Στους ημιτελικούς προκρίθηκε στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα στην Αυστρία ο έφηβος ΜΟΥΡΕΧΙΔΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ.

Με την επιτυχία του αυτή θα συμμετέχει και στο παγκόσμιο κύπελλο στο Ausburg της Γερμανίας στην κατηγορία των ανδρών.

- Προπονητικό καμπ θα γίνει στη διάρκεια του καλοκαιριού στην Κόνιτσα.

ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ

- Την 6η θέση στο Ομαδικό του Ολυμπιακού Τόξου κατέκτησε η "ΤΥΜΦΗ ΚΟΝΙΤΣΑΣ" στο Πανελλήνιο Κύπελλο 70m στα Βριλήσσια.

Στους αγώνες έγιναν νέα ατομικά ρεκόρ στο Ολυμπιακό τόξο με τον Τέφο Ανδρέα και στο Σύνθετο Τόξο με τον Αγόρου Κώστα.

- Τρία ακόμη μετάλλια του Τμήματος Τοξοβολίας στο Διασυλλογικό αγώνα της Κέρκυρας με τους Αγόρου Κώστα και Τέφο Ανδρέα να καταλαμβάνουν την πρώτη θέση στο

Σύνθετο και Ολυμπιακό Τόξο αντίστοιχα και τον Κίτσιο Δημήτριο 2η θέση στο Ολυμπιακό Τόξο.

- Προπονητικό καμπ θα γίνει στην Τοξοβολία το καλοκαίρι στην Κόνιτσα.

- Τηλ. Επικοινωνίας Σωματείου: 25770 23162-23935-23226

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Μετά τις εκλογές της 27ης Ιουνίου 2004 και την πρόσκληση του πλειοψηφούντος συμβούλου ΑΓΟΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο ΔΣ της ΤΥΜΦΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ.

Η σύνθεση του έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αγόρου Κωνσταντίνος του Νικολάου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γκούντας Κωνσταντίνος του Βασιλείου

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Γρατσούνας Βασίλειος του Ευαγγέλου

ΓΕΝ. ΑΡΧΗΓΟΣ: Χατζνεφραιμίδης Βασίλειος του Γεωργίου

ΤΑΜΙΑΣ: Βάκκας Ιωάννης του Κωνσταντίνου

ΕΦΟΡΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Κωστούλας Αθανάσιος του Σταύρου

ΜΕΛΗ: 1. Κρυστάλλης Απόστολος του Σταύρου

2. Χούσος Αιμίλιος του Σαδικ.

3. Αναβολίδης Γεώργιος του Παντελή

Ορίσθηκαν επίσης οι υπεύθυνοι των τμημάτων με τις εξής αρμοδιότητες:

ΚΑΓΙΑΚ ΣΛΑΛΟΜ: Γκούντας Κώστας
- Κωσιούλας Αθανάσιος

ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ: Αγόρου Κώστας - Γρατσούνας Βασίλης

Στίβου: Βάκκας Ιωάννης - Χούσος Αιμίλιος

ΑΙΩΡΟΠΤΕΡΙΣΜΟΣ: Γκούντας Κώστας

- Αγόρου Κώστας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ: Αγόρου Κώστας - Αναμολίδης Γιώργιος

Το Νέο ΔΣ εύχεται σε όλους καλό καλοκαίρι και καλή ξεκούραση.

Όλα επιτυγχάνονται με δουλειά, υπομονή και επιμονή. Συνεργασία ΔΣ, αθλητών και προπονητών αποτελεί τον κυριώτερο παράγοντα της επιτυχίας.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ. ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος
ΑΘΗΝΑΙ Τ.Κ. 10564

Τηλ: 3242626

Τηλ: - Fax.: 3244988

Κιν. 094-676109

**ΕΥΗ ΣΚΟΥΡΤΗ- ΚΑΡΑΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ**

Δέχομαι: ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9-12 π.μ. και 5-8 μ.μ.

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 25
ΛΥΚΟΒΡΥΣΗ

Τηλ.: ΙΑΤΡ. 28.25.298
ΟΙΚ. 28.20.644

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 369 τ.μ. στην Άνω Κόνιτσα

Πληροφορίες: Τηλ. 01.06611423

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Μ την ευκαιρία της γιορτής της Παναγίας (15 Αυγούστου) θα αναφερθώ σήμερα στην ιστορία της εκκλησίας μας στο Δίστρατο, όπως την έχω ακούσει από μικρός από τους γονείς μου και τους συγγενείς.

Η παλιά ενοριακή εκκλησία ήταν στο παλιό νεκροταφείο. Εκεί ήταν και το Σχολείο. Αργότερα το σχολείο χτίστηκε στην πλατεία, στα Καραγάτσια όπου είναι σήμερα το σπίτι του Ευθ. Γεράση. Επειδή η παλιά εκκλησία ή-

ταν μακριά πήραν την απόφαση οι χωριανοί να φτιάσουν άλλη στο κέντρο (εκεί που είναι σήμερα). Γι' αυτό το σκοπό κάποιοι χωριανοί που ξενιτεύτηκαν άφησαν τα οικόπεδα τους στο Βακούφι. Το ένα και μεγαλύτερο εκεί που είναι σήμερα η εκκλησία και το άλλο το πιο μικρό στα Καραγάτσια.

Υπήρχε όμως διαφωνία για τη θέση γιατί ο κάθε μαχαλάς την ήθελε κοντά του.

Τότε ρίξαν κλήρο και έπεσε να γίνει η εκκλησία εκεί που είναι σήμερα.

Διακρίνονται: Ο παπα-Θανάσης και μπροστά καθιστός ο μοναχάκης Αθαν. Οικονόμου. Στην άκρη δεξιά με τον άσπρο σκούφο ο Γεώργιος Πίσπας (Μακρουγιώργης)

(Αρχείο Η. Πίσπα)

Το 1900 άρχισε το χτίσιμο αλλά προέκυψε κι άλλη διαφωνία: Από ποια μεριά θα έφκιαναν την είσοδο. Τελικά έγιναν δυο είσοδοι. Στην επιτροπή για την ανέγερση της εκκλησίας επικεφαλής ήταν ο παπα Θανάσης Πίσπας και τα άλλα μέλη, ο μουχτάρης Αθαν. Οικονόμου, ο οπλαρχηγός του '12-'13 Νίκας-Νικ. Καραγιάννης και άλλοι που δεν τους θυμάμαι.

Η επιτροπή δούλεψε σκληρά για την επίβλεψη και τη συγκέντρωση χρημάτων.

Έκαναν έρανο παντού, στη Θεσσαλία, τη Μακεδονία και μέχρι την Πόλη.

Πρώτοι και καλύτεροι χρηματοδότες ήταν οι κλέφτες και αξίζει να τους μνημονεύσουμε διότι έδωσαν μεγάλα ποσά.

Ο καπετάν Γιώργης Καλόγηρος δώρισε τη μεγάλη καμπάνα με πολύ ασήμι που ακουγόταν σ' όλη τη Λάκκα Αώου και ως το Σμόλικα.

Αυτοί που δώρισαν το οικόπεδο για την εκκλησία ήταν οι Οικονομαίοι.

Την πίσω αυλή δώρισε η οικογένεια Βαρσάμη που εγκαταστάθηκε στη Σαμαρίνα.

Το υπόλοιπο μέρος ο καπετάν Καλόγηρος. Το μεγάλο οικόπεδο που είναι σήμερα το ΚΕΠ δώρισε η οικογένεια Τόπη. (Τον ξακουστό και γενναίο κλέφτη Τόπη και άλλους τους έπιασαν οι Τούρκοι με μπαμπεσιά και

κρέμασαν τα κεφάλια τους στα παραγάτσια το 1905 για εκφοβισμό να μην ξανασηκώσουν κεφάλι οι ραγιάδες).

Το οικόπεδο που είναι σήμερα το Πνευμ. Κέντρο το δώρισαν οι Καψαλαίοι (παλιά οικογένεια αρματολών και κλεφτών. Έγιναν προσπάθειες να αγοραστεί για ρουμανικό σχολείο, αλλά αντέδρασε σφόδρα ο παπα Θανάσης και τελικά το αγόρασε ο Γεωργ. Χ. Κασιμπαρης (ο Αμερικάνος) και το δώρισε στην εκκλησία της Παναγίας.

Για το χτίσιμο της εκκλησίας εργάστηκαν σκληρά όλοι οι χωριανοί με προσωπική δουλειά, βγάζοντας και κουβαλώντας πέτρα, γρεντές από πεύκο (δαδί). Ακόμα και οι κοπέλες του χωριού κουβάλησαν ζαλικωμένες την πλάκα από το Ελεύθερο και από τους Φιλιππαίους. Το χτίσιμο της εκκλησίας τελείωσε το 1909. Τα εγκαίνια έγιναν στις 16 Αυγούστου.

Αυτές τις πληροφορίες πήρα από τις θείες μου Γιάννω και Σουλτάνα Δ. Πίσπα Οικονόμου που έλαβαν μέρος στο κουβάλημα αμέτρητες φορές!...

Ηλίας Πίσπας

Σημείωση: Την ιστορία του χωριού μας έχει γράψει ο μακαρίτης Ευθ. Νίκου αλλά δυστυχώς δεν εκδόθηκε ακόμα. Θα είναι καλό για το χωριό μας να βρεθεί τρόπος για την έκδοση αυτού του βιβλίου

Η. Π.

ΤΕΛΕΣΗ ΕΚΓΑΙΝΙΩΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Μετά την επισκευή του κεντρικού Ιερού Κοιμήσεως Θεοτόκου Λαγκάδας, στις 21 Αυγούστου τελέστηκαν εγκαίνια, χοροσταντούντος του Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιακής και Κονίτσης κ. Ανδρέα επικουρούμενο από τους ιεροκήρυκες Ιωήλ Κωπάνταρου, Χερουβίμ Σουτόπουλου και των Ιερέων Διονυσίου Τάτσι, Φωτίου Ξάμπη, Χαραλάμπους Αναστάση, Δημοθένη Κέντρου, Κων/νου Μήτσιου, Γεωργίου Τόλη και φυσικά του ιερέως της Ενορίας μας π. Νικόλαου Μέμου.

Από μέρους των πολιτικών αρχών παρέστησαν ο Νομάρχης κ. Αλέξανδρος Κακριμάνης, ο Δήμαρχος Μαστοροχωρίων κ. Κοσμάς Σδούκος μετά μελών του Δημ. Συμβουλίου, οι βουλευτές της Ν. Δημοκρατίας κ. Κώστας Τασούλας και του ΠΑΣΟΚ ο πρώην υφυπουργός Γεωργίας κ. Βαγγέλης Αργύρης και Μιχ. Παντούλας, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Κόνιτσας και άλλοι.

Την τελετή των εγκαινίων παρακολούθησαν οι κάτοικοι του χωριού και άλλοι. Πράγματι ο Ιερός Ναός αυτός ήταν ένα σκέτο κτίριο με στέγη πολύ επικίνδυνη από τον σεισμό και με εσωτερική διακόσμηση ανύπαρκτη.

Το προηγούμενο Δημ. Συμβούλιο ενήργησε και χορηγήθηκε πίστωση για την κατασκευή της στέγης το νταβάνι, τα επιχρίσματα, επισκευή δαπέδου κ.τ.λ. το σημερινό συμβούλιο ενίσχυσε την δαπάνη με σχετική πίστωση.

Για την τελειοποίηση του ναού έγιναν

ενέργειες από τον εφημέριο και συνέβαλαν με ανάλογο ποσό χρημάτων η Αρχιεπισκοπή Αθηνών, ο Μητροπολίτης κ. Ανδρέας με τον ιερό κλήρο από το υστέρημά τους. Παράλληλα με δωρεές των κατοίκων και φορέων του χωριού μας, Αδελφότητα και άλλων φίλων, έγινε ο εσωτερικός καλλωπισμός του Ναού με την αγορά πολυελαίου, δεσποτικού, σπασιδίων, καθισμάτων κανδυλίων κ.τ.λ.

Με τις δωρεές που προαναφέραμε προστέθηκε στον ναό μικρή αίθουσα ως γραφείο και συνεχίζονται οι εργασίες για την εξωτερική διαμόρφωση του περιγύρου του ναού.

Την μεγαλύτερη προσπάθεια για την εν γένει επισκευή και προπαντός του εσωτερικού καλλωπισμού του ναού οφείλουμε στον εφημέριο της ενορίας μας τον ακούραστο αυτόν λευίτη που ολόκληρες μέρες και ώρες διέθεσε χειρονακτική εργασία για την ολοκλήρωση του έργου αυτού που για την Λαγκάδα θα είναι κόσμημα.

Μετά την τέλεση της θείας λειτουργίας ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης κ. Ανδρέας, πρόσφερε σε όλους από μια εικόνα της Κοιμήσεως Θεοτόκου και μικρό τεμάχιο υφάσματος εμποτισμένο σε άγια λείψανα μαρτύρων.

Συνέχεια το εκκλ. Συμβούλιο προσέφερε σε όλους αναψυκτικά και γλυκίσματα. Τέλος το Δημοτικό Συμβούλιο παρέθεσε γεύμα στους επισήμους στην ψησταριά του Γιάννη Τσιούτσιου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΤΙΝΗΣ

Με λαμπρότητα το ετήσιο μνημόσυνο του Εθνικού Ευεργέτη και ιδρυτού της Αναγνωστοπουλείου Γεωργικής Σχολής Μιχ. Αναγνωστοπούλου στην Κόνιτσα

Την Κυριακή 20-6-04 πραγματοποιήθηκε στην Κόνιτσα το ετήσιο μνημόσυνο του Εθνικού Ευεργέτη και ιδρυτού της Αναγνωστοπουλείου Γεωργικής Σχολής Κονίτσης Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου (Μ. Anagnos) που καταγότανε, από το Πάπιγγο.

Το μνημόσυνο τελέσθηκε (όπως κάθε χρόνο) στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου, χοροστατούντος του μητροπολίτου Δρυϊνούπολεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ.Ανδρέα.

Μετά το μνημόσυνο ετελέσθη τρισάγιο στον τάφο του που ευρίσκεται εντός του κτήματος της Σχολής (παραπλεύρως του Στρατιωτικού Μαυσωλείου), και όπου φυλάσσονται τα οστά του, αφότου μεταφέρθηκαν από το Τουρνο-Σεβερίν της Ρουμανίας, όπου απέθανε.

Μετά το πέρας των θρησκευτικών εκδηλώσεων, σε αίθουσα της Σχολής έγινε η απονομή υποτροφιών - οικονομικών ενισχύσεων σε 37 αποφοίτους του Ενιαίου Λυκείου και του Τεχνικού Επαγγελμα-

τικού Εκπαιδευτηρίου Κονίτσης, που το ακαδημαϊκό έτος 2002-2003 επέτυχαν σε Α.Ε.Ι, και Γ.Ε. Ι. της πατρίδας μας (βλέπε πίνακα).

Οι ανωτέρω έλαβαν επιταγή τραπεζής με το χρηματικό ποσό των 1.000 δολαρίων ΗΠΑ ως εφάπαξ υποτροφία - οικονομική ενίσχυση από το Κληροδοτηματου Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου (Μ. Anagnos) που εδρεύει στην Βοστώνητων Η.Π.Α. Μαζί με την επιταγή, καθένα από τα παιδιά αυτά έλαβαν και μια επιστολή απευθυνόμενη προσωπικά στο καθένα από τον Πρόεδρο του Κληροδοτήματος κ. James BRIAN POTTS.

Η βράβευση των αριστούχων αποφοίτων του Γυμνασίου και του Ενιαίου Λυκείου και Τεχνικού Επαγγελματικού Εκπαιδευτηρίου δεν πραγματοποιήθηκε εφέτος, γιατί δεν είχαν εκδοθεί τα αποτελέσματα των πρόσφατων εξετάσεων στα ανωτέρω σχολεία. Η βράβεισή τους θα γίνει αργότερα, σε άλλη εκδήλωση της Σχολής.

Η έναρξη της εορταστικής συ-

κεντρώσεως έγινε με ομιλία του Δ/ντού της Σχολής γεωπόνου Βασιλείου Χαβέλα, ο οποίος έκανε μια σύντομη αναφορά στις δραστηριότητες της Σχολής στον χρόνο που πέρασε και παρουσίασε τους επιτυχόντες σε ΑΕΙ και ΤΕΙ το έτος 2003.

Στην εορτή απονομής των υποτροφιών στους 37 επιτυχόντες σε ΑΕΙ και ΤΕΙ το 2003 παρέστησαν:

1. Οι εκπρόσωποι του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως-Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα, Πανοσιολογιότατοι κ. Ιωήλ και Σεραφείμ.

2. Ο πρόεδρος του Κληροδοτήματος από την Βοστώνη κ. James BRIAN POTTS.

3. Ο πληρεξούσιος του Κληροδοτήματος στην Ελλάδα κ. Γεωργ. Μπασάς

4. Ο Δήμαρχος Κονίτσης κ. Πρόδρομος Χατζηεφραιμίδης.

5. Ο Ειδικός Πληρεξούσιος και Δ/ντής της Σχολής κ. Βασ. Χαβέλας.

6. Οι Λυκειάρχες του Ενιαίου Λυκείου, του Τεχνικού Επαγγ. Εκπ/ρίου και ο Γυμνασιάρχης Κονίτσης

7. Οι Προϊστάμενοι Δημοσίων Υπηρεσιών της πόλεως Κονίτσης

8. Οι Προϊστάμενοι των Τραπεζικών Υπ/των: Εμπορικής, ΑΤΕ, Εθνικής

9. Αντιπροσωπεία από το Δ.Σ. του αδελφού Κληροδοτήματος "Καλλίνειου" που εδρεύει στο Πάπιγκο - Επίσης παρέστησαν:

10.- Εκπρόσωποι: του Στρατού, της Ελληνικής Αστυνομίας, της Φρουράς των Συνόρων, και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Κονίτσης.

Επίσης παρά - πολύς κόσμος - κάτοικοι της πόλεως Κονίτσης και των γύρω χωριών, οι γονείς των παιδιών και φίλοι και παλαιοί απόφοιτοι της Αναγνωστοπούλειου Σχολής.

Τέλος στην επιμνημόσυνη δέηση στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Κόνιτσας παρέστησαν: Ο υφυπουργός ΠΕΧΩ-ΔΕ κ. Σταύρος Καλογιάννης και ο βουλευτής κ. Αντώνης Φούσας.

Ο βουλευτής κ. Κων/νος Τασούλας μη δυνάμενος να παραστεί λόγω υποχρεώσεών του στην Αθήνα, απέστειλε σχετικό ευχετήριο τηλεγράφημα.

Μετά την ομιλία του Δ/ντού, ομίλησαν δι' ολίγων: ο Πανοσιολογιότατος κ. Ιωήλ, ο Δήμαρχος Κονίτσης κ. Πρόδρ. Χατζηεφραιμίδης και η γραμματέας του γραφείου Αθηνών του Κληροδοτήματος κ. Αλεξάνδρα Αργυροπούλου.

Ακολούθησε η επίδοση των επιταγών τραπέζης στα παιδιά από τον πρόεδρο του Κληροδοτήματος κ. James Br. Potts και η γιορτή έκλεισε με μικρή δεξίωση.

Καταστάσεις

Επιτυχόντων σε ΑΕΙ - ΤΕΙ το έτος 2003-2004 από τα: Ενιαίο Λύκειο και

το Τεχν. Επαγγ. Εκπ/ριο Κονίτσης και δικαιούχων υποτροφίας - οικον. Ενισχύσεως από το Κληροδότημα Μιχ. Αναγνωστόπουλου (Βοστώνη ΗΠΑ) με 1.000 δολ. ΗΠΑ Α. -Από το Ενιαίο Λύκειο Κονίτσης Βρυζώνη Ευδοκία του Ανδρέα, Πολυτεχν. Θεσ/νίκης Γαζώνας Θωμάς του Κων/νου, ΤΕΙ Ηπείρου/ Άρτα, Γαϊτανίδου Αγγελική του Σταύρου, Πανεπ. Θεσ/νίκης Γκίκα Εριφύλη του Κων/νου, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Γκίκα Χριστίνα του Κων/νου, ΤΕΙ Ηπείρου (Άρτα) Γκιοξάρη Ευθαλία του Θεοδώρου, Πανεπ. Ιωαννίνων, Ζαχαροπούλου Αναστασία του Παναγιώτη, ΤΕΙ Καβάλας, Ζέρβα Αντιγόνη του Αποστόλου, ΤΕΙ Φλώρινας, Ζωγράφος Βασίλειος του Δημητρίου, Σ.Σχ. Ευελπίδων, Καλλιντέρης Βασίλειος του Γεωργίου, ΤΕΙ Μυτιλήνης, Καραντάνου Νατάσα του Βασιλείου, ΤΕΙ Καρδίτσας, Καραφλιά Αντιγόνη του Ιωάννη, ΤΕΙ Ηπείρου (Ιωάννινα), Κατσούκη Παναγιώτη του Θεοφάνη, Πανεπ. Θεσσαλίας, Κρυστάλλης Νικόλαος του Ευσταθίου, ΤΕΙ Καβάλας, Κυρτσόγλου Ελένη του Ηλία, Πανεπ. Ιωαννίνων, Κυρτσόγλου Ελένη του Πέτρου, ΤΕΙ Θεσ/νίκης, Κυρτσόγλου Ροζαλία του Ευγένιου, Πα-

νεπ. Κομοτηνής Μέλλιου Κων/να του Κων/νου, ΤΕΙ Χανιά, Μήτσιος Μιχαήλ του Θωμά, Στρ. Σχ. Ικάρων, Μουρεχίδου, Κυριακή του Παναγιώτη, ΤΕΙ Ηπείρου (Ιωαννίνων), Μπακογιάννη Αγλαΐα του Ιωάννη, Πανεπ. Ιωαννίνων Νάτση Αναστασία του Ηρακλή, ΤΕΙ Αργοστόλι, Νίτσα Αντωνία του Δημητρίου, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ντόνας Γεώργιος του Ευριπίδη, Στρ. Σχολ. Ευελπίδων, Παπαχαρίση Μαρίνα του Κων/νου, ΤΕΙ Ζακύνθου, Πασχάλη Μαρία του Πολύχρονη, ΤΕΙ Πρεβέζης, Στέφου Ανδρονίκη του Κων/νου, ΤΕΙ Φλώρινας, Τζίμας Δημήτριος του Ηλία, Πανεπ. Ιονίου (Κέρκυρα), Τούσιας Μιχαήλ του Θωμά, ΤΕΙ Ιονίου (Λευκάδα) Τσάμη Μάρθα του Φωτίου, Στρ. Σχολ. Αξ. Στρατ. Θεσ/νίκης Τσιάβος Ηλίας του Παύλου, ΤΕΙ Ηγουμενίτσας, Τσιρώνης Αθανάσιος του Γεωργίου, ΤΕΙ Πάτρας, Φασούλης Αλέξανδρος του Παναγιώτη, ΤΕΙ Καρδίτσας, Χατζηεφραιμίδη Θωμαΐς του Πρόδρομου, ΤΕΙ Κοζάνης Β. Από το Τεχνολογικό Επαγγελματικό Εκπ/ριο: Βλαχάβα Ανδρομάχη του Ιωάννη, ΤΕΙ Κοζάνης, Ζάμπου Μαρίνα του Νικολάου, ΤΕΙ Κοζάνης Νίτσας - Γουδέλης Βασίλειος του Θωμά, Μηχ. Εμπ. Ναυτικού.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Βαδίζει προς το τέλος η πλακόστρωση του πεζόδρομου στο κέντρο της Κόνιτσας.

- Άρχισε να λειτουργεί το νέο καταφύγιο του Σμόλικα.

- Στις 16/7 έληξε η εκπαιδευτική περίοδος στη Σχολή Δημ. Αστυνομίας στην Κόνιτσα και έγινε η ορκωμοσία παρουσία του Υφυπουργού Εσωτερικών κ. Αθαν. Νάκου.

- Το έργο "ΕΡΩΦΥΛΗ" παρουσίασε στην Κόνιτσα το ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ. Ιωαννίνων στις 17/7.

- Στις 17-18/7 πραγματοποιήθηκε στη Δρακόλιμνη Τύμφης η 64η Πανελλαδική Ορειβ. Συνάντηση με τη συμμετοχή εκατοντάδων φίλων του βουνού απ' όλη την Ελλάδα.

Από τον Ορειβ. Σύλλογο Κόνιτσας έλαβε μέρος 10 μελής ομάδα. Η διανυκτέρευση των ορειβατών έγινε σε σκηνές στο οροπέδιο της Ξηρόλιμνης όπου ο Ορειβ. Σύλλογος Παπίγκου, ο οποίος ανέλαβε τη διοργάνωση της συνάντησης, έστησε το καζάνι και μοίρασε σε όλους τη νόστιμη φασολάδα. (λόγω της μεγάλης πορείας η φασολάδα σε τέτοιες περιπτώσεις είναι περισσότερο νόστιμη).

Το πρωί της Κυριακής 18/7 μετά το πρωινό ρόφημα (τσάι του βουνού) το πλήθος ανέβηκε στη Δρακόλιμνη όπου έγιναν οι ομιλίες και ανταλλαγή δώρων.

Χαιρετισμοί από τους επικεφαλής των Συλλόγων και ευχές για το επόμενο αντάμωμα της 65ης Π.Ο.Σ. του 2005.

- Ο Ιούλιος είναι και μήνας των πανηγυριών. Ο Προφήτης Ηλίας γιορτάζεται σε αρκετά χωριά όπου μετά τον εκκλησιασμό ακολουθεί και το πατροπαράδοτο πανηγύρι.

- Στην Πρεμετή τραγούδησε η χορωδία του Π.Κ.Δ.Κ στις 23/7 όπου παρευρέθηκε και ο Δήμαρχος κ. Μ. Χατζνεφραιμίδης.

- Με τον ερχομό του Αυγούστου συνεχίζονται τα πανηγύρι στα χωριά μας και οι διάφορες εκδηλώσεις.

Στις 8/8 έγινε στην Πουρνιά από το Σύλλογο Πουρνιωτών το 3ο Φεστιβάλ Ηπειρ. παραδοσιακής μουσικής με συμμετοχή του Ναπ. Δήμου (κλαρίνο) και της ορχήστρας του, του χορευτικού του Λυκείου Ελληνίδων Ιωαννίνων και της χορωδίας και ομάδας χορού του Συλλόγου. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγάλη και μετά τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις ακολούθησε λαϊκό γλέντι.

- Πολιτιστικές εκδηλώσεις είχε και το Ασημοχώρι στις 12-13 Αυγούστου, με Ηπειρώτικο γλέντι και λαϊκή βραδιά.

- Πανηγυρικές εκδηλώσεις έγιναν στους Πάδες στις 14-15-16-17 Αυγούστου.

- Στις 22/8 ο Σύλλογος Αγ. Βαρβάρας γιόρτασε κι εφέτος το παραδοσιακό πανηγύρι του.

- Την παραμονή του Αγίου Κοσμά (23/8) μετά την Αρτοκλασία στον ομώνυμο Ναό έγινε λιπάνευση της εικόνας του Αγίου στην Κεντρική Πλατεία της Κόνιτσας με τη συμμετοχή τριών Μητροπολιτών, πολλών Ιερέων και πλήθος κόσμου. Στις 24/8 πολύς κόσμος παρακολούθησε και τη θεία Λειτουργία στο Ναό του Αγ. Κοσμά.

- Σύσκεψη στη Σαμαρίνα πραγματοποιήθηκε με θέμα την ανάπτυξη του ορεινού όγκου της Πίνδου. Συμμετείχαν, ο υφυπουργός Οικονομίας κ. Χρ. Φώλιας, ο Νομάρχης Ιωννίων κ. Αλ. Κακριμάνης καθώς και οι Νομάρχες των γειτονικών Νομών.

- Πολύς κόσμος και στην επαρχία μας παρακολούθησε από την τηλεόραση στις 30/8 την τελετή λήξης της Ολυμπιάδας.

Η επόμενη θα γίνει το 2008 στο Πεκίνο.

- Χωρίς βροχές και με πολλή ζέση πέρασε ο φεινός Αύγουστος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Απόχτησαν: Στα Γιάννινα δίδυμα κοριτσάκια ο Γιώργος Φαρεκζής και η Γιάννα Α. Αποστόλου στις 23/6.

- Στην Κόνιτσα ο Παναγιώτης Νικολόπουλος και η Κλέα Σ. Γκότζου στις 14/7 κοριτσάκι.

- Στην Αθήνα ο Κώστας Χ. Κατής και η Έλλη Γκούμα στις 26/8 αγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Βαπτίστηκαν:

- Στην Κόνιτσα ο Κωνσταντίνος Ντεντόπουλος του Νικολάου στις 23/5.

- Στην Κόνιτσα ο Σόλων Βλάχος του Γρηγορίου στις 6/6.

- Στην Κόνιτσα ο Κωνσταντίνος Σπανός του Αθανασίου στις 6/6.

- Στην Κόνιτσα η Ερασμία-Άννα του Πέτρου Χαλούλου στις 6/6.

- Στη Μολυβδοσκεπάστη ο Χρήστος Κυρίσης του Κων/νου στις 20/6.

- Στη Μελισσόπετρα ο Χρήστος του Άγγελου Κατσούκη στις 20/6.

- Στην Κόνιτσα η Αντιγόνη Ελένη του Θωμά και της Αλεξάνδρας Σιώρου στις 20/6.

- Στην Κόνιτσα ο Κωνσταντίνος Δέρβος του Ιωάννη στις 4/7.

- Στην Κόνιτσα ο Χαράλαμπος Τσιαλιαμάνης του Κων/νου στις 11/7.

- Στην Κόνιτσα η Δήμητρα Καρακατσάνη του Κων/νου στις 27/6.

- Στην Κόνιτσα ο Παναγιώτης Χατζηρούμπης του Νικολάου στις 31/7.

- Στην Κόνιτσα ο Πρόδρομος Κυρτζόγλου του Ιωάννη 31/7.

- Στην Κόνιτσα ο Γεώργιος Τσινασλάν του Χρήστου.

- Στην Καλλιθέα Κόνιτσας ο Δημήτριος Ντίνος του Χρήστου στις 31/7.

- Στην Κόνιτσα η Δήμητρα-Ναπολίνα Γκέκη του Χρυσοστόμου.

- Στο Δίστρατο, ο Δημήτρης και η Ελένη Πίσπα βάφτισαν το αγοράκι τους στις 25/7.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

- Στην Κόνιτσα αρραβωνιάστηκαν ο Μιχάλης Γ. Βλάχος και η Ουρανία Ι. Βαγενά στις 26/6.
- Στο Δίστρατο έγιναν αρραβώνες του Νικολάου Δ. Μάιπα και της Στέλλας Γ. Μάιπα στις 14/8.

ΓΑΜΟΙ:

Έγιναν οι γάμοι:

- Στις 24/4 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Μανώλη Μπατσαρά και της Ελένης Μαυρίδου.
- Ο συμπατριώτης μας Γεώργιος Ι. Λυμπερόπουλος, καθηγ. Πανεπιστημίου, τέλεσε τους γάμους του, αρχές Μαΐου 2004 με την Αλεξάνδρα Κοκέβη στην Αγ. Φιλοθέη Αθηνών.
- Του Βασιλείου Λάκκα και της Βασιλικής Γκούντα στις 3/7 στην Καλλιθέα Κόνιτσας.
- Στα Άρματα του Χρήστου Παπανικολάου και της Μαρίας Τάσιου στις 25/7.
- Στην Πουρνιά του Λουκά Δουγκλίδη και της Κωνσταντίνας Αποσκίτου στις 18/8.
- Στην Κόνιτσα του Γρηγορίου Καφειζή ή Κώστα και της Ιωάννας Ε. Τzáλλα στις 21/8.
- Στις 29/8 έγιναν στη Μητρόπολη Ιωαννίνων οι γάμοι του Γεωργίου και της Γιάννας Μενελάου Ζώτου, γιού του Παναγιώτη και της Σταυρούλας Ρένιζου, που υπηρέτησαν πολλά χρόνια στην Κόνιτσα.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Απεβίωσαν:

- Στις 4/7 ο Πέτρος Ν. Αλεξίου ετών 38 στην Κόνιτσα.
- Στις 5/7 ο Ευάγγελος Β. Χήρας ετών 75 στην Καλλιθέα.
- Στις 7/7 ο Ελευθέριος Α. Φατές ετών 74 στην Κόνιτσα.
- Στις 17/7 ο Κυριάκος Πάντου ετών 90 στην Ηλιόραχη.
- Στις 25/7 η Πανάγιω Σερίφη ετών 74 στο Κεράσοβο.
- Στις 26/7 η Καλλιρόη Θ. Εξάρκου ετών 90 στην Εξοχή.
- Στις 31/7 η Σοφία Κ. Κέντρου ετών 90 στην Κλειδωνιά.
- Στις 31/7 ο Μιχαήλ Κολακές ετών 66 στην Κλειδωνιά.
- Την 1/8 η Αρετή Παπαδημούλη ετών 84 στη Μόλιστα.
- Στις 9/8 ο Ηλίας Ζήκας ετών 74 στο Κεράσοβο.
- Στις 17/8 ο Αθανάσιος Πηγαδάς ετών 71 στην Κόνιτσα.
- Στις 18/8 η Όλγα Ερμή ετών 90 στο Ελεύθερο.
- Στις 21/8 ο Κωνσταντίνος Κεφάλας ετών 78 στην Πηγή.
- 26/8 ο Αναστάσιος Σιώμος ετών 66 στην Κόνιτσα.
- Στις 3/8 μετά από βαρύτατο τραυματισμό σε τροχαίο, πέθανε ο Διστρατιώτης Κων. Γ. Μάϊπας στην Ηλιούπολη Αττικής, ετών 74.
- Στις 16/8 πέθανε στον Τύρναβο η Γεωργία Στ. Παπαευθυμίου ετών 98.

ΜΝΗΜΕΣ

• Ο Θεόδωρος Κεφάλας στη μνήμη του αδελφού του Κωνσταντίνου προσφέρει στη Μονή Στομίου και στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" από 50€.

• Στη μνήμη του Παύλου Απ. Μάλιακα που απεβίωσε στην Αθήνα στις 6/6/2004 σε ηλικία 75 ετών, η σύζυγος του Μάρθα και τα παιδιά τους Απόστολος, Αλέξανδρος, Ράϋμον και Λίνα, προσφέρουν 1000 € στο Γηροκομείο Κόνιτσας, 500 € σι Ναό των Αγ. Κων/νου και 100 € στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ".

• Η οικογένεια Πούλιου Θ. Γρένιζιου από το Παλαιοσέλλι στη μνήμη του αγαπητού της συμπεθέρου Π. Μάλιακα προσφέρει στο Γηροκομείο Κόνιτσας το ποσό των 100€.

• Ο Δημήτριος Τρουμπούκης στη μνήμη του αλησμόνητου Βαγγέλη Ευαγγέλου προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" 50€.

• Στη μνήμη της μητέρας μου Λίτσας Παπαϊωάννου-Παππά και των μπαρμπάδων μου Κων/νου και Γιάννη Δάψη προσφέρω στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" 60€.

Τζώρτζ Μάρραϊ.

• Η Ελένη Μπομπολα από το Ελεύθερο, στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη, κλείνοντας ένα χρόνο από το θάνατό του, προσφέρει στο περιοδικό μας 30€.

• Στη μνήμη της μητέρας τους Ευθυμίας Γιαννοπούλου, τα παιδιά της Μάνθος Ντίνος και Κατερίνα Γιαννοπούλου, προσφέρουν στο περιοδικό μας 20€.

ΦΩΤΙΟΣ Δ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

• Στις 27 Ιουλίου 2004, στο Α΄ Νεκροταφείο Αγίου Νικολάου Κοπάνων Ιωαννίνων, κηδεύτηκε ο προσφιλής μας, σύζυγος, πατέρας, παππούς κι αδελφός Φώτιος Χαρισιάδης, του Δημητρίου και της Αρετής ετών 79, καταγόμενου από το χωριό Πουρνιά (Σταρίτσιανη) Κόνιτσας. Μετά την κατάθεση στεφάνων διαβάστηκε το παρακάτω σε περίληψη κείμενο. “Όταν φυσάει ο θάνατος στη γειτονιά της ψυχής, όλα φαίνονται ασήμαντα κι ανάξια και πάνω απ’ όλα πιο ανάξια είναι τα λόγια...” “... Μην μ’ αφήνεις άκλαυτο στους ίσκιους να κατέβω...”.

“... Για να χτυπά η καμπάνα των Αγίων Ταξιαρχών - Πουρνιάς Κόνιτσας, Γενέθλιας Γης, στη μνήμη σου προσφέρεται κάποιο χρηματικό ποσό, από τις 1) Αρετή Γεωργίου Χαρισιάδη, 2) Αρετή, Φωτίου Χαρισιάδη και 3) Αρετή Πελαγίας, το γένος Δημητρίου Χαρισιάδη.

Στο γηροκομείο Κόνιτσας, προσφέρεται χρηματικό ποσό, από τις οικογένειες: Γιαννούλας Φωτ. Χαρισιάδη, Πελαγίας Θωμά Τζάνη, Ελένης Ψαρά, Βασιλείου, Δημ. Χαρι-

σιάδη και Γεωργίου Δημ. Χαρισιάδη. Καλό σου ταξίδι πολυαγαπημένε μας σύζυγε κι αδελφέ Φώτη...”

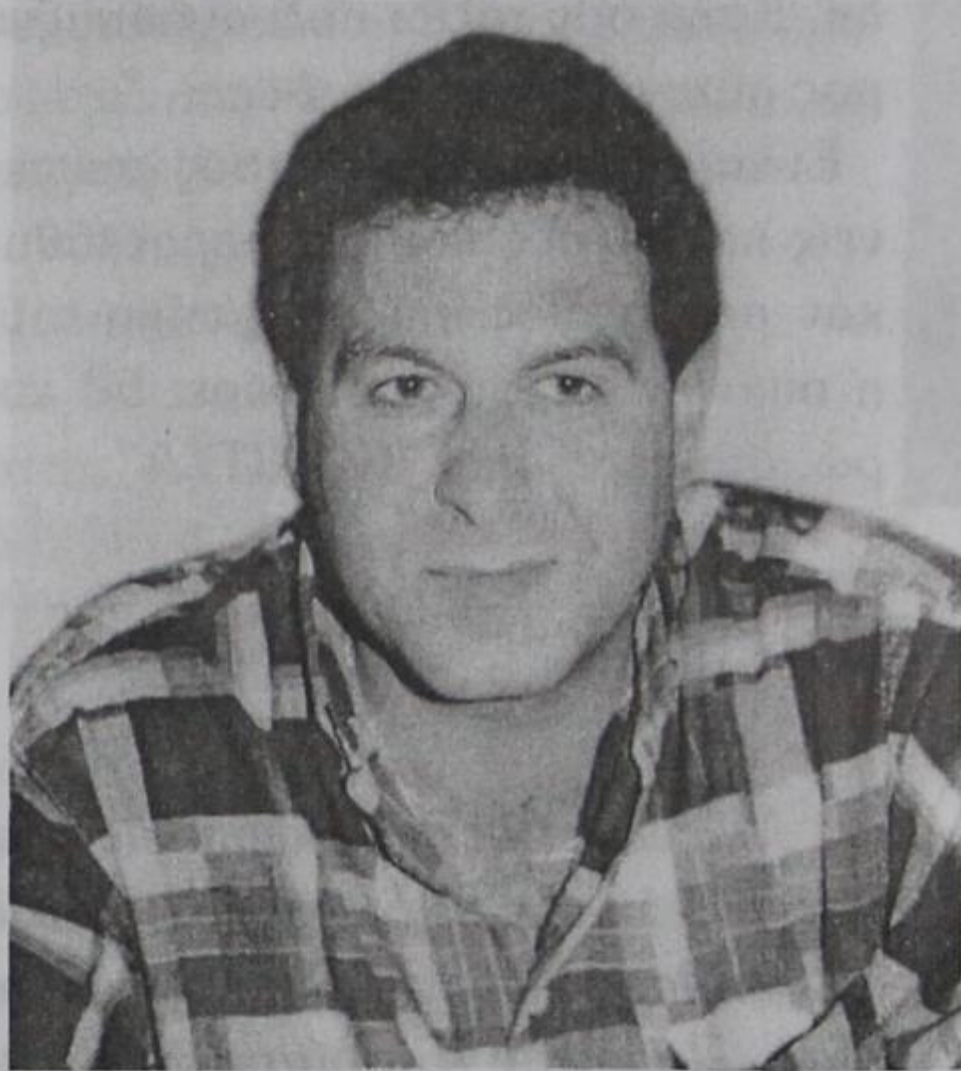
Ευχαριστούμε όλους τους συγγενείς και φίλους που συμπαραστάθηκαν στο πένθος και στη μνήμη του, η οικογένειά του προσφέρει 50 ευρώ, στο περιοδικό “ΚΟΝΙΤΣΑ”.

Ο Εκπρόσωπος
Γ.Δ. Χαρισιάδης

“... Σε συνέχεια της από προ πενταετίας (30-12-1998) δωρεάς υπέρ του Ιερού Ναού Αγίων Ταξιαρχών Ενορίας Πουρνιάς (Σταρίτσιανη) Κόνιτσας, γι’ ανέγερση οστεοφυλακίου μαζί με φωτογραφικό μουσείο που έγινε με κάθε νόμιμη διαδικασία, από τους 1) κ. Γεώργιος Δ. Χαρισιάδη, 2) Την Αναστασία Τσιάρα συγ. Γεωργίου Χαρισιάδη, 3) Αρετή θυγατέρα Γ. Χαρισιάδη, από τα ίδια πρόσωπα τώρα, σε μνήμη του θανόντος αδελφού, εκφράζεται η επιθυμία να δωροδοτηθεί το παραπάνω έργο, με 3.000 ακόμη ευρώ, και παρακαλεί, την αρμόδια εκκλησιαστική επιτροπή, όπως τηρήσει την νόμιμη διαδικασία, για την έναρξη των σταματημένων εργασιών ΑΝΕΓΕΡΣΗΣ...”.

Νεκρολογία

† Πέτρος Ν. Αλεξίου 1966-2004

Πριν καλά καλά προφθάσουμε να πανηγυρίσουμε την επιτυχία της Εθνικής μας ομάδας ποδοσφαίρου στον Ευρωπαϊκό τελικό, ήλθε σαν κεραυνός εν αιθρία η είδηση του θανάτου του αγαπητού μας φίλου Πέτρου Αλεξίου, το βράδυ της Κυριακής 4-7-2004

Είναι τόσο τρομερό, τόσο απίστευτο, τόσο μεγάλη η λύπη για όλους μας, που κανένας μας δεν μπορεί να πιστέψει ότι ο Πέτρος δεν βρίσκεται ανάμεσά μας.

Έφυγε για την αιωνιότητα νεότερος στα 37 του χρόνια χτυπημένος από την επάρατη νόσο, ανοίγοντας συγχρόνως μια αγιάτρευτη πληγή πό-

νου και δυστυχίας στα στήθη όλων μας και ιδιαίτερα στους χαροκαμένους γονείς Νικόλαο και Χρυσούλα στην αδελφή του Ελένη και σε όλους τους συγγενείς και φίλους του.

Ο Πέτρος Αλεξίου γεννήθηκε το 1966 στη Μόλιστα Κονίτσης και από πολύ μικρός εγκαταστάθηκε οικογενειακώς στην Κόνιτσα. Είχε την ατυχία να μην τελειώσει όλο το Δημοτικό Σχολείο αν και πολύ καλός μαθητής, αφού χτυπήθηκε από σοβαρότατη ασθένεια των ματιών του, συνέπεια της οποίας ήταν η μετοίκησή του στη Λάρισα για την αντιμετώπισή της. Επανήλθε αρκετά χρόνια μετά με ιδιαίτερα μειωμένη όραση και εργαζόταν με το μουσικό συγκρότημα του πατέρα του. Τα χρόνια που έζησε στην Λάρισα είχε την τύχη να μάθει άριστα ακορδεόν και να γίνει ο καλύτερος ακορδεονίστας της περιοχής μας αλλά και αλλού.

Με την ορχήστρα του πατέρα του πήγαινε παντού όπου τον καλούσαν σε εκδηλώσεις [γάμους, βαφτίσια, πανηγύρια] των χωριών της Κόνιτσας, των Αποδημητικών Οργανώσεων στην Αθήνα και αλλού, συμβάλλοντας τα μέγιστα στη διατήρηση ζωντανής της παραδοσιακής μας μουσικής.

Ο αείμνηστος Πέτρος Αλεξίου ή-

ταν από τη φύση του άνθρωπος τίμιος, δυναμικός, ειλικρινής και αξιοπρεπής. Στο πρόσωπό του συναντούσες τα στοιχειώδη γνωρίσματα της ανθρωπιάς, που ομορφαίνουν και γλυκαίνουν τις ανθρώπινες σχέσεις. Πρόθυμος, υπάκουος, ευγενής και φιλότιμος είχε κερδίσει την αγάπη και την εκτίμηση όλων. Ξεχώριζε από όλους τους μουσικούς της επαρχίας μας.

Όμως, ο Θεός ως εδώ επέτρεψε την επίγεια παρουσία του και τον κάλεσε στην επουράνια βασιλεία του "μετά των Αγίων και δικαίων".

Η διάρκεια της ασθενείας του ήταν ολιγόμηνη. Ό,τι ήταν δυνατό να γίνει ανθρωπίνως, έγινε και με το παραπάνω. Οι γονείς του, η αδελφή του και τα ανίψια του δεν έλειψαν στιγμή από κοντά του. Δίπλα του επίσης από την πρώτη στιγμή βρέθηκε και ο οικογενειακός τους φίλος Αρχιμανδρίτης ε.σ. πατήρ Ιάκωβος, κληρικός της Ι. Μητροπόλεως Λαρίσης ο οποίος παρότι αντιμετωπίζει και αυτός από ετών σοβαροτάτην ασθένεια, συνέβαλε τα μέγιστα στην προσπάθεια της α-

ποκατάστασης της υγείας του αγαπητού μας Πέτρου. Αξίζουν σε όλους θερμά συγχαρητήρια.

Αγαπημένε μας φίλε Πέτρο.

Όλοι εμείς οι φίλοι σου που σε ζήσαμε αρκετά χρόνια δεν έχουμε κανένας ακόμα πιστέψει ότι έχεις φύγει έτσι απροσδόκητα. Μας είναι αδύνατο να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν θα σε ξαναδούμε πια. Φέρνουμε στη μνήμη μας όλες εκείνες τις ωραίες στιγμές που περάσαμε μαζί και ο πόνος μας γίνεται ακόμα μεγαλύτερος. Γλυκαίνεται όμως από την ελπίδα της κοινής αναστάσεως, αφού μια μέρα όλοι πάλι θα ξανασυναντηθούμε στο γαλήνιο λιμάνι της βασιλείας των ουρανών.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Κοινησιώτικης γης που σε σκεπάζει. Καλό σου παράδεισο και καλή αντάμωση αγαπημένε μας φίλε Πέτρο. Αιωνία σου η μνήμη.

15-7-2004.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 610 τ.μ.

στην Α. Κόνιτσα (κοντά

στη Μητρόπολη)

Τηλ. 210 2758906

Σολόγλοπτα

Βοζαντινής και Λαϊκής Τέχνης

Γιάννης Σινάνης

ΕΠΤΑΧΩΡΙ

Τηλ. 24670-84137 & 84127

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
 ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΙΔΡΥΜΑ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ
 Κόνιτσα-44100

ΤΑΜΕΙΑΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
 ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ 2003

ΚΕΦ. ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΣ	ΠΟΣΟ ΕΥΡΩ	ΣΥΝΟΛΟ
Α.ΕΣΟΔΑ			
1.	1. Υπόλοιπο προηγούμενης χρήσης 2002		34.227,93
	2. Μισθώματα από ακίνητα		
	α. Βεραντζέρου 30, Αθήνα	23.030,40	
	β. Χορμοβίτου 24, Αθήνα	4.930,33	27.960,73
	3. Τόκοι από καταθέσεις στην Ε.Τ.Ε-Τοκομερίδια		324,28
	4. Κρατήσεις χαρτοσήμου -Τέλη Υδρεύσεως-Αποχετεύσεως		1.897,59
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		64.410,53
Β.ΕΞΟΔΑ			
	1. Αμοιβές Τρίτων		293,47
	2. Δωρεές-Επιχορηγήσεις		7.686,14
	3. Διάφορες Δαπάνες		1.395,53
	4. Υποχρεώσεις από φόρους-τέλη		4.928,95
	5. Δαπάνες κοινωφελών έργων		586,91
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		14.891,00
	Πλέον εξόφληση :Δαπάνης έτους 2002 (Επιτ. Ε.Τ.Ε 12653229-0/27-12-2002)		293,47
			15.184,47

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ
 ΕΣΟΔΑ :64.410,53
 ΕΞΟΔΑ :15.184,47
 ΥΠΟΛΟΙΠΟ:49.226,06

Κόνιτσα 19-3-2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.
 α/α
 Δήμαρχος

 Πρόεδρος Χατζηφραιμίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ
Κόνιτσα-44100

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ		ΠΑΘΗΤΙΚΟ	
1. ΠΑΓΙΑ	715.600,09	1. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ	762.253,13
Ακίνητα			
2. ΧΡΕΩΣΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ	1.914,55	2. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΗ	4.487,57
Ελληνικό Δημόσιο -Προκ.-και Παρακράτηση Φόρου		Φόρος οικ.2004	2.642,18
Προκαταβολή Φόρου Εισοδήματος Οικ.Ετος 2004	1.914,55	Συμπληρ.Φόρος 3%	<u>838,82</u>
3. ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ	49.226,06	Προκ.Φόρου οικ.2003	<u>3.481,00</u>
Καταθέσεις όψεως Λογμός Ε.Τ.Ε.			1.566,44
		Τέλη χαρτ.οσ. -ΟΓΑ	1.006,58
		Προκ.Φόρ.Εισ.Οικ 2004	<u>1.914,55</u>
			4.487,57
	<u>766.740,70</u>		<u>766.740,70</u>

ΚΟΝΙΤΣΑ 19-3-2004

Η Αρμόδια Υπάλληλος

Πηνελόπη Γιαννούση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ
ΚΟΝΙΤΣΑ-44100

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2004

ΚΕΦ. ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΣ	ΠΟΣΟ ΕΥΡΩ	ΣΥΝΟΛΟ
Α.ΕΣΟΔΑ			
1.	Υπόλοιπο προηγούμενης χρήσεως 2003		49.226,06
2.	Μισθώματα από ακίνητα έτους 2004		
	α. Βερανιζέρου 30, Αθήνα	23.030,40	
	β. Χορμοβίτου 24, Αθήνα	4.930,33	27.960,73
3.	Τόκοι καταθέσεων ταμειυτηρίου Ε.Τ.Ε -Τοκομερίδια		300,00
4.	Κρατήσεις χαρτοσήμου-Τέλη Υδρεύσεως -Αποχετεύσεως		1.897,51
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		79.384,30
Β.ΕΞΟΔΑ			
1.	Αμοιβές τρίτων		293,47
	Υπεύθυνη υπάλληλο για τη γραμματειακή υποστήριξη		
2.	Επισκευή τοίχου πλατάνου		14.500,00
3.	Τοίχοι Αντιστήριξης εξωτερικού περιβάλλας Σίσκου		14.000,00
4.	Δωρεές-Επιχορηγήσεις		24.919,26
5.	Διάφορες Δαπάνες		298,98
6.	Πρόβλεψη για φόρο εισοδ. -Συμ. Φόρου 3%-Χαρ.& ΟΓΑ Έτους 2004		4.375,38
7.	Πρόβλεψη για φόρο μεγάλης ακινήτου περιουσίας έτους 2003		368,93
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		58.756,02

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

ΕΣΟΔΑ : 79.384,30

ΕΞΟΔΑ : 58.756,02

ΥΠΟΛΟΙΠΟ: 20.628,28

Κόνιτσα 19-3-2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

α/α
Ο Δήμαρχος

Πρόεδρος Χατζηγεφραιμίδης

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Δολ.	Τζουμέρκας Νικ. Αθήνα	20
άλλας Παναγ. U.S.A.	50	Ρήγας Κων. Αθήνα	10
υρίτσης Γεωργ. Αυστραλία	100	Ζδράβος Αριστ. Αθήνα	8
Ιαπαζήσης Σωτ. Αυστραλία	100	Ράγγας Γεωργ. Αθήνα	7
	€	Λιάππης Θωμάς Αθήνα	7
Ιαπαχρησιτίδης Νικ. U.S.A.	25	Ντέμος Άγγελος Αθήνα	7
τέρτσος Ιωαν. Γερμανία	25	Μπακόλας Δημ. Αθήνα	7
ιμητρούλης Νικ. Καναδάς	25	Σταύρου Αλεξ. Αθήνα	20
ολύζος Νικ. Γερμανία	25	Παππάς Παναγ. Αθήνα	7
λάνθου Αναστασία Ελβετία	25	Κιτσαντά Ελευθ. Αθήνα	7
EOS U.S.A.	100	Λάππας Γεωργ. Θεσ/νίκη	10
πύρου Γεωργ. Γερμανία	50	Αραμπατζής Δημ. Θεσ/νίκη	20
βαλαούρα Δέσποινα U.S.A.	25	Λώλου Ουρανία Θεσ/νίκη	15
λήλιος Βασ. U.S.A.	75	Γκόγκος Χρήστος Θεσ/νίκη	14
κατζή Σοφία Γερμανία	100	Σκίρτα Κυριακούλα Θεσ/νίκη	10
ιαννάκος Γεωργ. Ελβετία	30	Σκίρτα Νίκη Θεσ/νίκη	10
τορφύρης Νίκος Αθήνα	10	Ντίνος Μάνθος	20
ετυλιάρα Σωτηρία Αθήνα	7	Ιερ. Ευθυμίου Δημ. Θεσ/νίκη	10
Αθανασόπουλος Κων. Αθήνα	15	Χαρίσης Νικ. Θεσ/νίκη	10
ελάχος Ανδρέας Αθήνα	10	Γκούντας Πασχ. Θεσ/νίκη	10
πάντος Πέτρος Αθήνα	50	Παπαχρήστος Νικ. Θεσ/νίκη	20
Σιακφά Λευκοθέα Αθήνα	14	Αβραμίδης Μιχ. Θεσ/νίκη	21
Ζήση Λίτσα Αθήνα	7	Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νίκη	20
Μπίσα Χαρά Αθήνα	14	Μάνης Μιχ. Γιάννινα	20
Ζιώγας Παύλος Αθήνα	10	Σίμος Ιωαν. Γιάννινα	10
Χουρσανίδης Αποστ. Αθήνα	7	Γιάκκας Ανδρέας Γιάννινα	10
Λούδας Αθαν. Αθήνα	10	Πουτέτση Εριφύλη Γιάννινα	15
Κίτσιος Γ. Κων. Αθήνα	10	Τάτση Ισμήνη Γιάννινα	15
Μάλιακα Μάρθα Αθήνα	10	Σδούκος Κοσμάς Γιάννινα	20
Γαλάνης Νίκος Αθήνα	10	Ιατρού Ανέστης Γιάννινα	10
Μπούσμπουλας Κων. Αθήνα	15	Σκούφιας Δήμος Γιάννινα	10
Οικονομίδου Ερασμία Αθήνα	30	Φωλλίδης Δημ. Γιάννινα	20
Κιτσαντώνης Ιωαν. Αθήνα	20	Ντέμος Ιωαν. Γιάννινα	7
Κοκοβές Βασ. Αθήνα	10	Σουτόπουλος Γεωργ. Γιάννινα	7
Μποζώνας Νικ. Αθήνα	10	Γκούτσιος Αντ. Καματερό	15
Συνδεσμος Βούρμπιανης Αθήνα	10	Κολόκα Σοφία Λάρισα	7
Μπάρκης Δημ. Αθήνα	10	Κολόκα Χρυσ Κομοτηνή	7
Τσούκας Κων. Αθήνα	10	Τζώτζης Γεωργ. Ηγουμενίτσα	10
Πολίτης Γεωργ. Αθήνα	10	Μπανάς Γεωργ. Δράμα	25
Ζιώγας Ιωαν. Αθήνα	20	Γεωργιάδου Ίρμα Κορωπί	7
Δάγκος Θωμάς Αθήνα	10	Λάζος Γεωργ. Άρτα	10
Μπουζούλας Ιωαν. Αθήνα	10	Ζώης Ζήσης Φιλιάτες	10
Τιμοθέου Γεωργ. Αθήνα	10	Αναστάσης Νίκος Λάρισα	50
Κίτσιος Κ. Δημ. Αθήνα	20	Σπανού Μαρία Καλαμάτα	10
Χατζή Ευαγγελία Αθήνα	10	Χανδρινός Γεωργ. Κέρκυρα	10
Καπακλής Παν. Αθήνα	14	Γκόγκου Χριστίνα Άργος	20
Σπανός Βασ. Αθήνα	8	Πλατής Θωμάς Αλεξάνδρεια	20
Σπανός Σπυρ. Αθήνα	7	Τασούλα Παναγ. Τρίκαλα	10
Χαρισιάδης Βασ. Αθήνα	14	Τζάφος Ιωαν. Γαλαξίδι	21
Ζιώγας Θωμάς Αθήνα	7	Τόσκας Γιάννης Πάδες	20

Φασούλη Ναυσικά Κεφαλοχώρι	7	Γλυκός Ιωαν. Κόνιτσα	10
Παπαδημητρίου Χαρ. Ζέρμα	10	Βαγενάς Α. Δημ. Κόνιτσα	10
Σπανού Πελαγία Πηγή	10	Γκότζος Αλέκος Κόνιτσα	15
Τσιούτσιος Ιωαν. Λαγκάδα	10	Γκούμας Κων. Κόνιτσα	20
Ντίνου Ευφροσύνη Καλλιθέα	7	Βίνος Στάθης Κόνιτσα	10
Κεφάλας Θεοδ. Ηλιόρραχη	10	Εξάρχου Σοφία Κόνιτσα	10
Τάσιου Κων/νιά Δίστρατο	7	Μουρεχίδης Αποστ. Κόνιτσα	10
Παπαδημητρίου Κων. Δροσοπηγή	10	Μάλιακας Πέτρος Κόνιτσα	10
Ξεφτέρης Μιχ. Μοναστήρι	8	Ζδράβου Αλίκη Κόνιτσα	10
Πρίτσης Γεωργ. Ηλιόρραχη	15	Κοκοβές Κων. Κόνιτσα	10
Δέδος Ζήκος Κόνιτσα	10	Κήτας Βασ. Κόνιτσα	7
Κατής Γεωργ. Κόνιτσα	10	Δερδέκη Άννα Κόνιτσα	10
Τσιγκούλης Παναγ. Κόνιτσα	10	Ιερ. Τσιάμης Φωτ. Κόνιτσα	10
Κολόκας Παναγ. Κόνιτσα	7	Χούσος Κων. Κόνιτσα	7
Κωνσταντινίδη Αντιγ. Κόνιτσα	10	Διαμάντης Ευαγγ. Κόνιτσα	35
Παπαχρηστίδης Γεωργ. Κόνιτσα	20	Χαλιαμάνη Παρασκευή Κόνιτσα	10
Κυρτσόγλου Ηλίας Κόνιτσα	10		

ΦΩΤΗΣ ΡΟΥΒΑΛΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Εκπαιδευθείς επί δετία εις Ν.Υόρκη, ΗΠΑ

στο υπερηχογράφημα καρδιάς

και στις καρδιακές παθήσεις εμβρυϊκής και παιδικής ηλικίας

Πτυχιούχος AMERICAN BOARD OF PEDIATRIC CARDIOLOGY

Μ. Καλλίδου 108 - 55131 Θεσσαλονίκη

Κιν. 6977 013892

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: (0655) 24567

FAX: (06550) 24568